

מזמור 1

- (א) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ-- אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ, בַּעֲצַת רְשָׁעִים; וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים, לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים, לֹא יָשָׁב.
(ב) כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה, חִפְצוֹ; וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה, יוֹמָם וְלַיְלָה.
(ג) וְהָיָה-- כַּעֲץ, שֶׁתּוֹל עַל-פְּלִגֵּי-מַיִם: אֲשֶׁר פֵּרִיו, יִתֵּן בַּעֲתוֹ--וְעֵלְהוּ לֹא-יִבּוֹל; וְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.
(ד) לֹא-יִכֹּן הַרְשָׁעִים: כִּי אִם-כַּמֶּץ, אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ.
(ה) עַל-כֵּן, לֹא-יִקְמוּ רְשָׁעִים--בַּמִּשְׁפָּט; וְחַטָּאִים, בַּעֲדַת צְדִיקִים.
(ו) כִּי-יִוָּדַע יְהוָה, דֶּרֶךְ צְדִיקִים; וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תִּאֲבֹד.

מזמור 2

- (א) לָמָּה, רָגְשׁוּ גוֹיִם; וְלֵאמֹים, יְהוּגוּ-רִיק.
(ב) יִתְיַצְּבוּ, מַלְכֵי-אֲרָץ-- וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ-יַחַד: עַל-יְהוָה, וְעַל-מְשִׁיחוֹ.
(ג) נִתְתַּקָּה, אֶת-מוֹסְרוֹתֵימוֹ; וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ.
(ד) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק: אֲדַנִּי, וְלַעַג-לָמוֹ.
(ה) אִזּוֹ יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאָפוֹ; וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ.
(ו) וְאֲנִי, נִסְכַּתִּי מַלְכִי: עַל-צִיּוֹן, הַר-קֹדֶשׁ.
(ז) אֲסַפְּרָה, אֶל-חֹק: יְהוָה, אֲמַר אֱלִי בְּנֵי אֲתָה--אֲנִי, הַיּוֹם וְלִדְתִיךָ.
(ח) שָׁאַל מִמֶּנִּי--וְאֲתַנְּה גוֹיִם, נַחֲלֶתְךָ; וְנֶאֱחָזְתְּךָ, אֶפְסֵי-אֲרָץ.
(ט) תִּרְעַם, בְּשֹׁבֵט בְּרָזָל: כְּכֹלִי יוֹצֵר תַּנְּפָצִם.
(י) וְעַתָּה, מַלְכִים הִשְׁפִּילוּ; הַנּוֹסְרוֹ, שִׁפְטֵי אֲרָץ.
(יא) עֲבָדוּ אֶת-יְהוָה בִּירְאָה; וְגִילוּ, בְּרַעְדָּה.
(יב) נִשְׁקוּ-בַר, פֶּן-יִצְאֶנּוּ וְתִאֲבָדוּ דְרֹךְ-- כִּי-יִבְעַר כַּמַּעַט אַפּוֹ: אֲשֶׁרִי, כָּל-חוֹסֵי בוֹ.

מזמור 3

- (א) מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבָרְחוֹ, מִפְּנֵי אֲבָשָׁלוּם בְּנוֹ.
(ב) יְהוָה, מֵה-רַבּוֹ צָרִי; רַבִּים, קָמִים עָלַי.
(ג) רַבִּים, אֲמָרִים לְנַפְשִׁי: אִין יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה.
(ד) וְאֲתָה יְהוָה, מִגּוֹ בַּעֲדִי; כְּבוֹדִי, וּמְרִים רֹאשִׁי.
(ה) קוֹלִי, אֶל-יְהוָה אֶקְרָא; וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קֹדֶשׁוֹ סֵלָה.
(ו) אֲנִי שָׁכַבְתִּי, וְאִישָׁנָה; הִקְיִצוּתִי--כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי.
(ז) לֹא-אֵיֶרְא, מִרְבָּבוֹת עִם-- אֲשֶׁר סָבִיב, שְׁתוֹ עָלַי.
(ח) קוֹמָה יְהוָה, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי-- כִּי-הִכִּיתָ אֶת-כָּל-אֲיָבֵי לַחִי; שְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָתָה.
(ט) לִיהוָה הִישׁוּעָה; עַל-עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה.

מזמור 4

- (א) למנצח בנגינות, מזמור לדוד.
- (ב) בקראי, ענני אלהי צדקי--בצר, הרחבת לי; חנני, ושמע תפילתי.
- (ג) בני איש, עד-מה כבודי לכלמה--תאהבון ריק; תבקשו כזב סלה.
- (ד) ודעו--כי-הפלה יהוה, חסיד לו; יהוה ישמע, בקראי אליו.
- (ה) רגזו, ואל-תחטאו: אמרו בלבבכם, על-משפכם; ודמו סלה.
- (ו) זבחו זבחי-צדק; ובטחו, אל-יהוה.
- (ז) רבים אמרים, מי-יראנו-טוב: נסה עלינו, אור פניך יהוה.
- (ח) נתתה שמחה בלבי; מעת דגנם ותירושם רבו.
- (ט) בשלום יחדו, אשכבה ואישן: כי-אתה יהוה לבדך; לבטח, תושיבני.

מזמור 5

- (א) למנצח אל-הנחילות, מזמור לדוד.
- (ב) אמרי האזינה יהוה; בינה הגיגי.
- (ג) הקשיבה, לקול שועי--מלכי ואלהי: כי-אלניך, אתפלל.
- (ד) יהוה--בקר, תשמע קולי; בקר אערך-לך, ואצפה.
- (ה) כי, לא אל חפץ רשע אתה: לא יגרך רע.
- (ו) לא-יתיצבו הוללים, לנגד עיניך; שנאת, כל-פעלי און.
- (ז) תאבד, דברי כזב: איש-דמים ומרמה, יתעב יהוה.
- (ח) ואני--ברב חסדך, אבוא ביתך; אשתחוה אל-היכל-קדשך, ביראתך.
- (ט) יהוה, נחני בצדקתך--למען שורכי; הושר (הישר) לפני דרכך.
- (י) כי אין בפייהו, נכונה--קרבים הוות: קבר-פתוח גרנם; לשונם, יחליקון.
- (יא) האשימם, אלהים-- יפלו, ממעצותיהם: ברב פשעיהם, הדיחמו-- כי-מרו בך.
- (יב) וישמחו כל-חוסי בך, לעולם ורגנו-- ותסך עלימו; ויעלצו בך, אהבי שמך.
- (יג) כי-אתה, תברך צדיק: יהוה--כצנה, רצון תעטרנו.

מזמור 6

- (א) למנצח בנגינות, על-השמינית; מזמור לדוד.
- (ב) יהוה, אל-באפך תוכיחני; ואל-בחמתך תיסרני.
- (ג) חנני יהוה, כי אמלל-אני: רפאני יהוה--כי נבהלו עצמי.

- ד) וּנְפָשִׁי, נִבְהַלָה מְאֹד ; וְאֵת (וְאֵתָה) יְהוָה, עַד-מֹתִי.
- ה) שׁוּבָה יְהוָה, חֲלָצָה נַפְשִׁי ; הוֹשִׁיעֵנִי, לְמַעַן חֲסֹדֶךָ.
- ו) כִּי אֵין בְּמִנּוֹת זְכָרְךָ ; בְּשָׂאוֹל, מִי יוֹדֶה-לָךְ.
- ז) וְגַעַתִּי, בְּאַנְחֹתַי--אֲשַׁחָה בְּכָל-לַיְלָה, מִטּוֹתַי ; בְּדַמְעֹתַי, עֲרָשִׁי אֲמַסָּה.
- ח) עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי ; עֲתָקָה, בְּכָל-צוּרְרֵי.
- ט) סוּרוּ מִמֶּנִּי, כָּל-פְּעֻלֵי אֵנוֹן : כִּי-שָׁמַע יְהוָה, קוֹל בְּכִי.
- י) שָׁמַע יְהוָה, תַּחֲנֻנָּתִי ; יְהוָה, תַּפְּלֹתַי יִקַּח.
- יא) גִּבְשׁוּ, וְיִבְהַלּוּ מְאֹד--כָּל-אֲיָבִי ; יִשְׁבוּ, גִּבְשׁוּ רַגְעַ.

מזמור 7

- א) שְׁגִיּוֹן, לְדָוִד : אֲשֶׁר-שָׁר לִיהוָה--עַל-דְּבָרֵי-כּוֹשׁ, בֶּן-יְמִינִי.
- ב) יְהוָה אֱלֹהֵי, בֶּן חֲסִיתַי ; הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל-רָדְפֵי, וְהַצִּילֵנִי.
- ג) פֶּן-יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי ; פֶּרֶק, וְאֵין מִצִּיל.
- ד) יְהוָה אֱלֹהֵי, אִם-עָשִׂיתִי זֹאת ; אִם-יִשׁ-עוֹל בְּכַפִּי.
- ה) אִם-גָּמַלְתִּי, שׁוֹלְמֵי רַע ; וְאַחֲלָצָה צוּרְרֵי כִּיקָם.
- ו) יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי, וְיִשַׁג--וְיִרְמַס לְאַרְצֵ חַיִּי ; וְכַבּוּדִי, לְעַפְרֵ יִשְׁכּוֹן סֶלָה.
- ז) קוֹמָה יְהוָה, בְּאַפְּךָ--הַנְּשָׂא, בְּעֵבְרוֹת צוּרְרֵי ; וְעוֹרָה אֵלַי, מִשְׁפָּט צוּיֹת.
- ח) וְעַדֵּת לְאֲמִים, תִּסּוּבְּכֶךָ ; וְעֲלֶיךָ, לְמַרוֹם שׁוּבָה.
- ט) יְהוָה, יִדִּין עַמִּים : שְׁפִטְנֵי יְהוָה ; כְּצַדִּיקִי וְכַתְּמֵי עָלִי.
- י) יִגְמַר נָא רַע, רְשָׁעִים-- וְתִכּוֹנֶן צַדִּיק ; וּבַחֲוֹן לְבוֹת, וּכְלִיּוֹת-- אֱלֹהִים צַדִּיק.
- יא) מְגַנִּי עַל-אֱלֹהִים ; מוֹשִׁיעַ, יִשְׂרָאֵל-לֵב.
- יב) אֱלֹהִים, שׁוֹפֵט צַדִּיק ; וְאֵל, זֶעַם בְּכָל-יוֹם.
- יג) אִם-לֹא יִשׁוּב, חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ ; קִשְׁתּוֹ דָּרַךְ, וְיִכּוֹנְנֶה.
- יד) וְלוֹ, הַכִּיּוֹן כְּלֵי מָוֶת ; חֲצִיּוֹ, לְדַלְקִים יִפְעַל.
- טו) הִנֵּה יַחֲבַל-אֵנוֹן ; וְהִרָה עֵמֶל, וְיִלְדֵ שֶׁקֶר.
- טז) בּוֹר כְּרָה, וְיַחֲפָרְהוּ ; וַיִּפֹּל, בְּשַׁחַת יִפְעַל.
- יז) יִשׁוּב עֵמֶלוֹ בְּרֵאשׁוֹ ; וְעַל קַדְקָדוֹ, חֲמָסוֹ יִרַד.
- יח) אוֹדָה יְהוָה כְּצַדִּיקוֹ ; וְאַזְמַרְהָ, שֵׁם-יְהוָה עֲלֵיוֹן.

מזמור 8

- (א) למנצח על-הגתית, מזמור לדוד.
(ב) יהוה אֲדַנִּינוּ-- מה-אדיר שִׁמְךָ, בְּכָל-הָאָרֶץ; אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ, עַל-הַשָּׁמַיִם.
(ג) מִפִּי עוֹלָלִים, וַיִּנְקִים-- יִסְדֶּת-עֹ: לְמַעַן צוֹרְרִיךְ; לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב, וּמִתְנַקֵּם.
(ד) כִּי-אֲרָאָה שְׁמִיךְ, מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ--יָרַח וְכוֹכָבִים, אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָה.
(ה) מֶה-אֲנוֹשׁ כִּי-תִזְכְּרֶנּוּ; וּבֶן-אָדָם, כִּי תִפְקְדֶנּוּ.
(ו) וּתְחַסְּרֶהוּ מַעַט, מֵאֱלֹהִים; וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ.
(ז) תִּמְשִׁלְהוּ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ; כֹּל, שֵׁתָה תַחַת-רַגְלֵיךָ.
(ח) צִנְה וְאֱלֹפִים כָּלָם; וְגַם, בְּהִמּוֹת שְׁדֵי.
(ט) צַפּוֹר שָׁמַיִם, וּדְגֵי הַיָּם; עֵבֶר, אֲרָחוֹת יָמַיִם.
(י) יְהוָה אֲדַנִּינוּ: מֶה-אֲדִיר שִׁמְךָ, בְּכָל-הָאָרֶץ.

מזמור 9

- (א) למנצח, על-מות לבן; מזמור לדוד.
(ב) אֹדְדָה יְהוָה, בְּכָל-לִבִּי; אֲסַפְּרָה, כָּל-נִפְלְאוֹתֶיךָ.
(ג) אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצָה בְּךָ; אֲזַמְרָה שִׁמְךָ עֲלִיּוֹן.
(ד) בְּשׁוֹב-אוֹיְבֵי אַחֹר; יִכְשְׁלוּ וַיֵּאבְדוּ, מִפְּנֵיךָ.
(ה) כִּי-עֲשִׂיתָ, מִשְׁפָּטִי וְדִינִי; יִשְׁבֶּתָ לְכִסֵּא, שׁוֹפֵט צֶדֶק.
(ו) גַּעֲרַתְּ גּוֹיִם, אֲבַדְתָּ רָשָׁע; שָׁמַם מְחִיתָ, לְעוֹלָם וָעֶד.
(ז) הָאוֹיֵב, תִּמּוּ חַרְבוֹת--לְנֶצַח; וְעָרִים נִתְּשָׁת--אֲבַד זְכָרָם הֵמָּה.
(ח) וַיְהוָה, לְעוֹלָם יָשָׁב; כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כִּסֵּאוֹ.
(ט) וְהוּא, יִשְׁפֹט-תִּבְל בְּצֶדֶק; יִדְּיוֹ לְאֲמִיִּם, בְּמִישְׁרִים.
(י) וַיְהִי יְהוָה מִשְׁגֵּב לְדָךְ; מִשְׁגֵּב, לְעֵתוֹת בְּצָרָה.
(יא) וַיִּבְטְחוּ בְּךָ, יוֹדְעֵי שִׁמְךָ: כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דְרָשֶׁיךָ יְהוָה.
(יב) זָמְרוּ--לִיהוָה, יֹשֵׁב צִיּוֹן; הִגִּידוּ בְּעַמִּים, עֲלִילוֹתֵינוּ.
(יג) כִּי-דָרַשׁ דָּמַיִם, אוֹתָם זָכָר; לֹא-שָׁכַח, צַעֲקַת עַנְיִים (עָנּוּיִם).
(יד) חֲנֻנֵי יְהוָה--רָאָה עֵינַי, מִשְׁנָאִי; מְרוֹמְמִי, מִשְׁעָרֵי מִן.
(טו) לְמַעַן אֲסַפְּרָה, כָּל-תְּהַלְתֶּיךָ: בְּשַׁעֲרֵי בַת-צִיּוֹן--אֲגִילָה, בִּישׁוּעָתֶךָ.
(טז) טָבְעוּ גּוֹיִם, בְּשַׁחַת עֲשׂוֹ; בְּרִשְׁת-זוֹ טָמְנוּ, נִלְכְּדָה רַגְלָם.

- (יז) נודע, יהנה--משפט עשה : בפעל כפיו, נוקש רשע; הגיון סלה.
- (יח) זשבו רשעים לשאולה : כל-גוים, שכחי אלהים.
- (יט) כי לא לנצח, ישכח אביון ; תקנות ענוים (עניים), תאבד לעד.
- (כ) קומה יהנה, אל-לעז אנוש ; ישפטו גוים, על-פניך.
- (כא) שיתה יהנה, מורה--להם : ידעו גוים--אנוש המה סלה.

מזמור 10

- (א) למה יהנה, תעמד ברחוק ; תעלים, לעתות בצרה.
- (ב) בגאנת רשע, ידלק עני ; תפשו, במזמות זו חשבו.
- (ג) כי-הלל רשע, על-תאנות נפשו ; ובצע ברך, נאץ יהנה.
- (ד) רשע--כגבה אפו, בל-יִדְרֹשׁ ; אין אלהים, כל-מזמותיו.
- (ה) יחילו דרכו, בכל-עת--מרום משפטיך, מנגדו ; כל-צורריו, יפית בהם.
- (ו) אמר בלבו, בל-אמוט ; לדר נדר, אשר לא-ברע.
- (ז) אלה, פיהו מלא--ומרמות ותך ; תחת לשונו, עמל נאנו.
- (ח) ישב, במארב חצרים--במסתרים, יהרג נקי ; עיניו, לחלכה יצפנו.
- (ט) יארב במסתר, כאריה בסכה-- יארב, לחטוף עני, יחטוף עני, במשכו ברשתו.
- (י) ודכה (יִדְכֶה) ישח ; ונפל בעצומיו, חלכאים (חל פאים).
- (יא) אמר בלבו, שכח אל ; הסתיר פניו, בל-ראה לנצח.
- (יב) קומה יהנה--אל, נשא יִדְךָ ; אל-תשכח עניים (ענוים).
- (יג) על-מה, נאץ רשע אלהים ; אמר בלבו, לא תִדְרֹשׁ.
- (יד) ראתה, כי-אתה עמל וכעס תביט-- לתת בְּיָדְךָ : עלֶיךָ, יעזב חלכה ; ותום, אתה היית עוזר.
- (טו) שבר, זרוע רשע ; ורע, תדרוש-רשעו בל-תמצא.
- (טז) יהנה מלך, עולם ועד ; אבדו גוים, מארצו.
- (יז) תאנות ענוים שמעת יהנה ; תכין לבם, תקשיב אזנך.
- (יח) לשפט ותום, וְדָךְ : בל-יוסיף עוד--לערץ אנוש, מן-הארץ.

מזמור 11

- (א) למנצח, לדוד : ביהנה, חסיתי--אין, תאמרו לנפשי ; נודו (נודי), הרכם צפור.
- (ב) כי הנה הרשעים, יִדְרֹכוּן קשת, כוננו חצם על-יתר--לירות במו-אפל, לישרי-לב.
- (ג) כי השתות, יִהְרִסוּן-- צדיק, מה-פעל.
- (ד) יהנה, בהיכל קדשו-- יהנה, בשמים כסאו : עיניו יחזו-- עפעפיו יבחנו, בני אדם.

- (ה) הנה, צדיק יבחן : ורשע, ואהב חמס--שנאה נפשו.
 (ו) נמטר על-רשעים, פחים : אש ונפרית, ורוח זלעפות--מנת כוסם.
 (ז) כי-צדיק הנה, צדקות אהב ; ישר, יחזו פנימו.

מזמור 12

- (א) למנצח על-השמינית, מזמור לדוד.
 (ב) הושיעה הנה, כי-גמר חסיד : כי-פסו אמונים, מבני אדם.
 (ג) שוא, ידברו--איש את-רעהו : שפת חלקות--בלב ולב ידברו.
 (ד) יכרת הנה, כל-שפתי חלקות-- לשון, מדברת גדלות.
 (ה) אשר אמרו, ללשנו נגביר--שפתינו אתנו : מי אדון לנו.
 (ו) משד עניים, מאנקת אביונים: עתה אקום, לאמר הנה ; אשית בישע, יפיח לו.
 (ז) אמרות הנה, אמרות טהרות: כסף צרוף, בעליל לארץ ; מזקק, שבעתים.
 (ח) אתה-יהנה תשמרם ; תצרנו, מן-הדור זו לעולם.
 (ט) סביב, רשעים יתהלכו ; כרם זלות, לבני אדם.

מזמור 13

- (א) למנצח, מזמור לדוד.
 (ב) עד-אנה הנה, תשפחני נצח ; עד-אנה, תסתיר את-פניך ממני.
 (ג) עד-אנה אשית עצות, בנפשי-- יגון בלבבי יומם; עד-אנה, רום איבי עלי.
 (ד) הביטה ענני, הנה אלהי ; האירה עיני, פן-אישן המנות.
 (ה) פן-יאמר איבי וכלתיו ; צרי יגילו, כי אמוט.
 (ו) ונאני, בחסדך בטחתי-- יגל לבי, בישועתך: אשיכה ליהנה, כי גמל עלי.

מזמור 14

- (א) למנצח, לדוד: אמר נבל בלב, אין אלהים; השחיתו, התעיבו עליה-- אין עשה-טוב.
 (ב) והנה-- משמים, השקיף על-בני-אדם: לראות, היש משפיל-- דרש, את-אלהים.
 (ג) הכל סר, יחדו נאלחו : אין עשה-טוב--אין, גם-אחד.
 (ד) הלא ידעו, כל-פעלי-און : אכלי עמי, אכלו לחם ; והנה, לא קראו.
 (ה) שם, פחדו פחד : כי-אלהים, בדור צדיק.
 (ו) עצת-עני תבישו : כי הנה מחסהו.
 (ז) מי יתן מציון, ישועת ישראל: בשוב הנה, שבות עמו ; יגל יעקב, ישמח ישראל.

מזמור 15

- (א) מזמור, לדוד : יהנה, מי-גגור באהלך ; מי-ישכּוּ, בחר קדשך.
(ב) הולך תמים, ופעל צדק ; ודבר אמת, בלבבו.
(ג) לא-רגל, על-לשנו--לא-עשה לרעהו רעה ; וחרפה, לא-נשא על-קרבו.
(ד) נבזה, בעיניו נמאס-- ואת-יראי יהנה וכבד ; נשבע להרע, ולא ימר.
(ה) כספו, לא-נתן בנפשך-- ושחד על-נקי, לא לקח : עשה-אלה-- לא ימוט לעולם.

מזמור 16

- (א) מכתם לדוד : שמרני אל, כי-חסיתי בך.
(ב) אמרת ליהנה, אדני אתה ; טובתי, בל-עליך.
(ג) לקדושים, אשר-בארץ המה ; ואדירי, כל-חפצי-בם.
(ד) ירבו עצבותם, אחר מהרו : בל-אסיד נספיהם מדם ; ובל-אשא את-שמותם, על-שפתי.
(ה) יהנה, מנת-חלקי וכוסי-- אתה, תומיך גורלי.
(ו) חבלים נפלו-לי, בנעמים ; אף-נחלת, שפחה עלי.
(ז) אברך--את-יהנה, אשר יעצני ; אף-לילות, יסרוני כליותי.
(ח) שויתי יהנה לנגדי תמיד : כי מימיני, בל-אמוט.
(ט) לכו, שמח בפי--ונגל כבודי ; אף-בשרי, ישכּוּ לבטח.
(י) כי, לא-תעזב נפשי לשאול ; לא-תתן חסידך, לראות שחת.
(יא) תודיעני, ארח חיים : שבע שמחות, את-פניך ; נעמות בימיך נצח.

מזמור 17

- (א) תפלה, לדוד : שמעה יהנה, צדק-- הקשיבה רנתי, האזינה תפלתי ; בלא, שפתי מרמה.
(ב) מלפניך, משפטי יצא ; עיניך, תחזינה מישרים.
(ג) בחנת לבי, פקדת לילה-- צרפתי בל-תמצא ; זמתי, בל-יעבר-פי.
(ד) לפעלות אדם, בדבר שפתיך-- אני שמרתי, ארחות פריץ.
(ה) תמך אשרי, במעגלותיך ; בל-נמוטו פעמי.
(ו) אני-קראתיך כי-תענני אל ; הט-אזניך לי, שמע אמרתי.
(ז) הפלה חסדיך, מושיע חוסיים-- ממתקוממים, בימיך.
(ח) שמרני, כאישון בת-עין ; בצל כנפיך, תסתירני.

ט) מפני רשעים, זו שדוני; איבי בנפש, נקיפו עלי.

י) חלבמו סגרו; פימו, דברו בגאות.

יא) אשרינו, עתה סבבני (סבבנו); עיניהם ישיתו, לנטות בארץ.

יב) דמינו--בארניה, וכסוף לטרף; וככפיר, ישב במסתרים.

יג) קומה יהנה-- קדמה פניו, הכריעהו; פלטה נפשי, מרשע חרבך.

יד) ממתים נדך יהנה, ממתים מחלד--חלקם בחיים, וצפינד (וצפונד) תמלא בטנם: לשבעו בנים-- והניחו תרם, לעולליתם.

טו) אני--בצדק, אחזה פניך; אשבעה בהקיצ, תמונתך.

מזמור 18

א) למנצח, לעבד יהנה--לדוד: אשר דבר, ליהנה, את-דברי, השירה הזאת--ביום הציל-יהנה אותו מכף כל-איביו, ומינד שאול.

ב) ויאמר-- ארחמך יהנה חזקי.

ג) יהנה, סלעי ומצודתי-- ומפלטי: אלי צורי, אחסה-בו; מגני וקרן-ישעי, משגבני.

ד) מהלל, אקרא יהנה; ומן-איבי, אושע.

ה) אפפוני חבלי-מות; ונחלי בליעל יבעתוני.

ו) חבלי שאול סבבני; קדמוני, מוקשי מות.

ז) בצר-לי, אקרא יהנה-- ואל-אלהי אשוע: ישמע מהיכלו קולי; ושועתי, לפניו תבוא באזניו.

ח) ותגעש ותרעש, הארץ-- ומוסדי הרים נרזו; ויתגעשו, כי-חרה לו.

ט) עלה עשן, באפו-- ואש-מפיו תאכל; גחלים, בערו ממנו.

י) ויט שמים, וירד; וערפל, תחת רגליו.

יא) וירכב על-כרוב, ויעף; וינדא, על-כנפי-רוח.

יב) ישות חשך, סתרו-- סביבותיו סבתו; חשכת-מים, עבי שחקים.

יג) מנחה, נגדו: עביו עברו--ברך, וגחלי-אש.

יד) וירעם בשמים, יהנה--ועליון, יתן קלו; ברך, וגחלי-אש.

טו) וישלח חציו, ופיצם; וברקים רב, ויהמם.

טז) ויראו, אפיקי מים, ויגלו, מוסדות תבל: מגערך יהנה-- מנשמת, רוח אפך.

יז) ישלח מקרום, וקחני; ומשני, ממים רבים.

יח) וצילני, מאיבי עז; ומשנאי, כי-אמצו ממני.

יט) וקדמוני ביום-אידי; ויהי-יהנה למשען לי.

כ) ויוציאני למרחב; וחלצני, כי חפץ בי.

- (כא) יגמלני יהוה כצדקי ; כבר ידי, ושיב לי.
- (כב) פי-שמרתי, דרכי יהוה ; ולא-רשעתי, מאלהי.
- (כג) כי כל-משפטיו לנגדי ; וחקותיו, לא-אסיר מני.
- (כד) ואהי תמים עמו ; ואשתמר, מעוני.
- (כה) וישב-יהוה לי כצדקי ; כבר ידי, לנגד עיניו.
- (כו) עם-חסיד תתחסד ; עם-גבר תמים, תתמם.
- (כז) עם-גבר תתברך ; ועם-עקש, תתפתל.
- (כח) פי-אתה, עם-עני תושיע ; ועינים רמות תשפיל.
- (כט) פי-אתה, תאיר גרי ; יהוה אלהי, גיה חשכי.
- (ל) פי-בך, ארץ גדוד ; ובאלהי, אדלג-שור.
- (לא) האל, תמים דרכו: אמרת-יהוה צרופה ; מגן הוא, לכל החסים בו.
- (לב) כי מי אלוה, מבצעדי יהוה ; ומי צור, זולתי אלהינו.
- (לג) האל, המאזרני חיל ; ויתן תמים דרכי.
- (לד) משונה רגלי, כאילות ; ועל במותי, יעמידני.
- (לה) מלמד ידי, למלחמה ; ונחתה קשת-נחושה, זרועתי.
- (לו) ויתן-לי, מגן ישעך : וימינך תסעדני ; וענותך תרבני.
- (לז) תרחיב צעדי תחתי ; ולא מעדו, קרסלי.
- (לח) ארדוף אויבי, ואשיגם ; ולא-אשוב, עד-פלותם.
- (לט) אמחצם, ולא-יכלו קום ; יפלו, תחת רגלי.
- (מ) ותאזרני חיל, למלחמה ; תכריע קמי תחתי.
- (מא) ואיבי, נתתה לי ערף ; ומשנאי, אצמיתם.
- (מב) ישועו ואין-מושיע ; על-יהוה, ולא ענם.
- (מג) ואשחקם, כעפר על-פני-רוח ; כטיט חוצות אריקם.
- (מד) תפלטני, מריבי-עם : תשימני, לראש גוזים ; עם לא-ידעתי יעבדוני.
- (מה) לשמע און, ישמעו לי ; בני-נכר, יכחשו-לי.
- (מו) בני-נכר יבלו ; ויחרגו, ממסגרותיהם.
- (מז) חי-יהוה, וברוך צורי ; וזרום, אלוהי ישעי.
- (מח) האל--הנותן נקמות לי ; וידבר עמים תחתי.
- (מט) מפלטי, מאיבי : אף מן-קמי, תרוממני ; מאיש חמס, תצילני.
- (נ) על-כן, אודך בגוים יהוה ; ולשמך אזמרה.
- (נא) מגדל, ישועות מלכו: ועשה חסד, למשיחו--לדוד ולזרעו ; עד-עולם.

מזמור 19

- (א) למנצח, מזמור לדוד.
- (ב) השמים, מספרים כבוד-אל; ומעשה ידיו, מגיד הרקיע.
- (ג) יום ליום, וביע אמר; ולילה ללילה, יחנה-דעת.
- (ד) אין-אמר, ואין דברים: בלי, נשמע קולם.
- (ה) בכל-הארץ, יצא קנם, ובקצה תבל, מליהם; לשמש, שם-אהל בהם.
- (ו) והוא--כחתו, יצא מחפתו; ישיש כגבור, לרוץ ארח.
- (ז) מקצה השמים, מוצאו--ותקופתו על-קצותם; ואין נסתר, מחמתו.
- (ח) תורת יהוה תמימה, משיבת נפש; עדות יהוה נאמנה, מחכימת פתי.
- (ט) פקודי יהוה ישרים, משמחי-לב; מצות יהוה ברה, מאירת עינים.
- (י) יראת יהוה, טהורה--עומדת לעד: משפטי-יהוה אמת; צדקו יחדו.
- (יא) הנחמדים--מזהב, ומפז רב; ומתוקים מדבש, ונפת צופים.
- (יב) גם-עבדך, נזהר בהם; בשמרם, עקב רב.
- (יג) שגיאות מי-יבין; מנסתרות נקני.
- (יד) גם מזדים, חשך עבדך-- אל-ימשלו-בי אז איתם; ונקיתי, מפשע רב.
- (טו) יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך: יהוה, צורי וגאלי.

מזמור 20

- (א) למנצח, מזמור לדוד.
- (ב) יענך יהוה, ביום צרה; ישגבך, שם אלהי יעקב.
- (ג) ישלח-עזרך מקדש; ומציון, יסעדך.
- (ד) יזכר כל-מנחתך; ועולתך ידשנה סלה.
- (ה) יתן-לך כלבבך; וכל-עצתך ימלא.
- (ו) נרננה, בישועתך-- ובשם-אלהינו נדגל; ימלא יהוה, כל-משאלותיך.
- (ז) עתה ידעת-- כי הושיע יהוה, משיחו: יענהו, משמי קדשו-- בגברות, ישע ימינו.
- (ח) אלה ברכב, ואלה בסוסים; ונאנחנו, בשם-יהוה אלהינו נזכיר.
- (ט) המה, כרעו ונפלו; ונאנחנו קמנו, ונתעודד.
- (י) יהוה הושיעה: המלך, יעננו ביום-קראנו.

מזמור 21

- (א) למנצח, מזמור לדוד.
- (ב) יהוה, בעזך ישמח-מלך; ובישועתך, מה-יגיל (יגל) מאד.
- (ג) תאות לבו, נתתה לו; וארשת שפתי, בל-מנעת סלה.
- (ד) כי-תקדמנו, ברכות טוב; תשית לראשו, עטרת פז.
- (ה) חיים, שאל ממך--נתתה לו; ארך ימים, עולם ועד.
- (ו) גדול כבודו, בישועתך; הוד והדר, תשנה עליו.
- (ז) כי-תשיתוהו ברכות לעד; תחדהו בשמחה, את-פניך.
- (ח) כי-המלך, בטח ביהוה; ובחסד עליון, בל-ימוט.
- (ט) תמצא ידך, לכל-איביך; ימינך, תמצא שונאיך.
- (י) תשיתמו, כתנור אש-- לעת פניך: יהוה, באפו יבלעם; ותאכלם אש.
- (יא) פרימו, מארץ תאבד; וזרעם, מבני אדם.
- (יב) כי-נטו עליך רעה; חשבו מזמה, בל-יוכלו.
- (יג) כי, תשיתמו שקם; במיתריך, תכונן על-פניהם.
- (יד) רומה יהוה בעזך; נשיכה ונזמרה, גבורתך.

מזמור 22

- (א) למנצח, על-אילת השחר; מזמור לדוד.
- (ב) אלי אלי, למה עזבתני; רחוק מישועתי, דברי שאגתי.
- (ג) אלהי--אקרא יומם, ולא תענה; ולילה, ולא-דמיה לי.
- (ד) ואתה קדוש-- יושב, תהלות ישראל.
- (ה) בך, בטחו אבותינו; בטחו, ותפלטמו.
- (ו) אליך זעקו ונמלטו; בך בטחו ולא-בושו.
- (ז) ואנכי תולעת ולא-איש; חרפת אדם, ובזוי עם.
- (ח) כל-ראי, ולעגו לי; יפטירו בשפה, וניעו ראש.
- (ט) גל אל-יהוה יפלטוהו; וצילהו, כי חפץ בו.
- (י) כי-אתה גחי מבטן; מבטיחי, על-שדי אמי.
- (יא) עליך, השלכתי מרחם; מבטן אמי, אלי אתה.
- (יב) אל-תרחק ממני, כי-צרה קרובה; כי-אין עוזר.

- יג) סָבּוּנִי, פְּרִים רַבִּים ; אֲבִירֵי בָשׁוֹן כְּתֻרֹנִי.
- יד) פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם ; אֲרִיזָה, טָרֵף וְשֹׁאֵג.
- טו) כַּמִּים נִשְׁפְּכֵתִי-- וְהִתְפָּרְדוּ, כָּל-עֲצָמוֹתַי: הֲיָה לִבִּי, כְּדוֹנָג; נִמְס, בְּתוֹךְ מַעֵי.
- טז) יָבֵשׁ כַּחֲרֵשׁ, כַּחֲי, וְלִשׁוֹנִי, מִדְּבַק מִלְקוֹחֵי ; וְלַעֲפָר-מִוֹת תִּשְׁפָּתֵנִי.
- יז) כִּי סָבּוּנִי, כְּלָבִים : עֲדַת מְרַעִים, הַקִּיפוּנִי ; כְּאָרִי, יָדִי וְרַגְלִי.
- יח) אֲסַפֵּר כָּל-עֲצָמוֹתַי ; הֵמָּה יְבִיטוּ, יִרְאוּ-בִי.
- יט) יִחְלְקוּ בְּגִדֵי לָהֶם ; וְעַל-לְבוּשֵׁי, נִפְּלוּ גוֹרָל.
- כ) וְאַתָּה יְהוָה, אֵל-תִּרְחַק ; אֲיָלוּתִי, לַעֲזֹרֵתִי חוֹשָׁה.
- כא) הַצִּילָה מִחֲרֵב נַפְשִׁי ; מִיָּד-כָּלֵב, יַחֲדֵתִי.
- כב) הוֹשִׁיעֵנִי, מִפִּי אֲרִיזָה ; וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי.
- כג) אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאָחִי ; בְּתוֹךְ קַהֲלֵ אֱהַלְלֶךָ.
- כד) יִרְאֵי יְהוָה, הַלְלוּהוּ-- כָּל-זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ; וְגוּרוֹ מִמֶּנּוּ, כָּל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל.
- כה) כִּי לֹא-בָזָה וְלֹא שִׁקָּץ, עֲנֹת עֲנִי-- וְלֹא-הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ; וּבִשְׁנֵעוּ אֵלָיו שָׁמַע.
- כו) מֵאַתָּה, תִּהְלֵתִי : בְּקַהֲלֵ כָב--נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם, נֶגֶד יִרְאִיו.
- כז) יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם, וְיִשְׁבְּעוּ-- יִחְלְלוּ יְהוָה, דְּרָשׁוּ; וְיָחִי לְבַבְכֶם לַעֲד.
- כח) יִזְכְּרוּ, וְיִשְׁבּוּ אֶל-יְהוָה-- כָּל-אֲפָסִי-אֲרָץ; וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, כָּל-מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם.
- כט) כִּי לִיהוָה, הַמְּלוּכָה ; וּמִשָּׁל, בְּגוֹיִם.
- ל) אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ, כָּל-דְּשָׁנֵי-אֲרָץ-- לְפָנָיו יִכְרְעוּ, כָּל-יִוְרְדֵי עָפָר; וְנִפְּשׁוּ, לֹא חִיָּה.
- לא) זֶרַע יַעֲבֹדֵנִי ; יִסְפֹּר לְאֲדָנָי לְדוֹר.
- לב) יְבֵאוּ, וְיִגִּידוּ צְדָקְתוֹ : לְעַם נוֹלָד, כִּי עָשָׂה.

מזמור 23

- א) מְזֻמּוֹר לְדָוִד : יְהוָה רֹעִי, לֹא אֲחָסֵר.
- ב) בְּנֵאוֹת דָּשָׂא, נִרְבִּיצֵנִי ; עַל-מֵי מְנַחוֹת יְנַהֲלֵנִי.
- ג) נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב ; יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי-צֶדֶק, לְמַעַן שָׁמוּ.
- ד) גַּם כִּי-אֵלֶיךָ בָּגִיא צַלְמוֹת, לֹא-אִירָא רָע-- כִּי-אַתָּה עֲמָדִי; שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ, הֵמָּה יְנַחֲמֵנִי.
- ה) תַּעֲרֹךְ לְפָנָי, שִׁלְחֹן-- נֶגֶד צִרְרֵי; דִּשְׁנֵת בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי רְוִיָּה.
- ו) אַךְ, טוֹב וְחֹסֵד יִרְדְּפוּנִי-- כָּל-יָמֵי חַיִּי; וְנִשְׁבַּתִּי בְּבֵית-יְהוָה, לְאֶרֶץ יָמִים.

מזמור 24

- (א) לְדוֹד, מִזְמוֹר: לַיהוָה, הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ; תִּבְל, וַיִּשְׁבֵּי בָהּ.
(ב) כִּי-הוּא, עַל-נַמִּים יִסְדָּהּ; וְעַל-נְהָרוֹת, יִכּוֹנְנֶהָ.
(ג) מִי-יַעֲלֶה בְהַר-יְהוָה; וּמִי-יָקוּם, בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ.
(ד) נָקִי כַפַּיִם, וּבַר-לֵבָב: אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי; וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.
(ה) יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְהוָה; וַצְדָקָה, מֵאֵלֵהי יִשְׁעוֹ.
(ו) זֶה, דוֹר דְּרָשׁוּ; מִבְּקָשֵׁי פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה.
(ז) שָׂאוּ שְׁעָרִים, רְאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִתְחֵי עוֹלָם; וְנִבְּאוּ, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
(ח) מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: יְהוָה, עֲזוּז וְגִבּוֹר; יְהוָה, גִּבּוֹר מִלְחָמָה.
(ט) שָׂאוּ שְׁעָרִים, רְאשֵׁיכֶם, וְשָׂאוּ, פִתְחֵי עוֹלָם; וְנִבְּאוּ, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
(י) מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: יְהוָה צְבָאוֹת-- הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

מזמור 25

- (א) לְדוֹד: אֵלֶיךָ יְהוָה, נַפְשִׁי אֲשָׂא.
(ב) אֱלֹהֵי--בְּךָ בְּטַחְתִּי, אֵל-אֲבוֹשָׁה; אֵל-יַעֲלֶצּוּ אוֹיְבֵי לִי.
(ג) גַּם כָּל-קוֹיֶיךָ, לֹא יִבְשׁוּ; וְיִבְשׁוּ, הַבּוֹגְדִים רִיקָם.
(ד) דַּרְכֶיךָ יְהוָה, הוֹדִיעֵנִי; אֲרֻחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי.
(ה) הִדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ, וְלִמְדַנִּי-- כִּי-אַתָּה, אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי; אוֹתָךְ קוֹיֹתִי, כָּל-הַיּוֹם.
(ו) זְכַר-רַחֲמֶיךָ יְהוָה, וַחֲסִדֶיךָ: כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה.
(ז) חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי, וּפִשְׁעֵי-- אֵל-תִּזְכֹּר: כַּחֲסִדְךָ זְכַר-לִי-אַתָּה-- לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה.
(ח) טוֹב-וְיִשָּׁר יְהוָה; עַל-כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְכְךָ.
(ט) יִדְרֹךְ עֲנוּיִם, בְּמִשְׁפָּט; וְיִלְמַד עֲנוּיִם דַּרְכּוֹ.
(י) כָּל-אֲרֻחוֹת יְהוָה, חֶסֶד וְאֵמֶת-- לְנֹצֵרֵי בְרִיתוֹ, וְעֵדֹתָיו.
(יא) לְמַעַן-שָׁמַךְ יְהוָה; וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵי, כִּי רַב-הוּא.
(יב) מִי-זֶה הָאִישׁ, יָרָא יְהוָה-- יוֹרְנוֹ, בְּדַרְכְךָ יִבְחָר.
(יג) נַפְשׁוֹ, בְּטוֹב תִּלְוֶה; וְזָרְעוֹ, יִירֶשׁ אֶרֶץ.
(יד) סוֹד יְהוָה, לִירְאָיו; וּבְרִיתוֹ, לְהוֹדִיעֵם.
(טו) עֵינֵי תִמְיֵד, אֵל-יְהוָה: כִּי הוּא-יוֹצֵא מִרְשֶׁת רְגָלֵי.
(טז) פְּנֵה-אֵלֵי וַחֲנִנִי: כִּי-יַחִיד וְעָנִי אָנִי.

יז) צרות לבבי הרחיבו; ממצוקותי, הוציאני.

יח) ראה עניי, ועמלי; ושא, לכל-חטאותי.

יט) ראה-איבי כי-רבו; ושנאת חמס שגאוני.

כ) שמרה נפשי, והצילני; אל-אבוש, כי-חסיתי בך.

כא) תם-וישר יצרוני: כי, קויתך.

כב) פדה אלהים, את-ישראל-- מכל, צרותיו.

מזמור 26

א) לדוד: שפטני יהנה-- כי-אני, בתמי הלכתי; וביהנה בטחתי, לא אמעד.

ב) בחנני יהנה ונסני; צרופה (צרפה) כליותי ולבי.

ג) כי-חסדך, לנגד עיני; והתהלכתי, באמתך.

ד) לא-ישבתי, עם-מתי-שוא; ועם נעלמים, לא אבוא.

ה) שנאתי, קהל מרעים; ועם-רשעים, לא אשב.

ו) ארחץ בנקיון כפי; ואסבבה את-מזבחך יהנה.

ז) לשמע, בקול תודה; ולספר, כל-נפלאותיך.

ח) יהנה--אחבתי, מעון ביתך; ומקום, משכון כבודך.

ט) אל-תאסף עם-חטאים נפשי; ועם-אנשי דמים חיי.

י) אשר-בידיהם זמה; וימינם, מלאה שחד.

יא) ואני, בתמי אלך; פדני וחנני.

יב) רגלי, עמדה במישור; במקהלים, אברך יהנה.

מזמור 27

א) לדוד: יהנה, אורי וישעי--מפי אירא; יהנה מעוז-חיי, מפי אפחד.

ב) בקרב עלי, מרעים-- לאכל את-בשרי: צרי ואיבי לי; המה כשלו ונפלו.

ג) אם-תחנה עלי, מחנה-- לא-יירא לבי: אם-תקום עלי, מלחמה-- בזאת, אני בוטח.

ד) אחת, שאלתי מאת-יהנה-- אותה אבקש: שבתי בבית-יהנה, כל-ימי חיי; לחזות בנעם-יהנה, ולבקר בהיכלו.

ה) כי יצפנני, בסכה-- ביום רעה: יסתרני, בסתר אהלו; בצור, ירוממני.

ו) ועתה רום ראשי, על איבי סביבותי, ואזבחה באהלו, זבחי תרועה; ואשירה ואזמרה, ליהנה.

ז) שמע-יהנה קולי אקרא; וחנני וענני.

ח) לד, אמר לבי--בקשו פני; את-פניך יהנה אבקש.

- (ט) אל-תסתר פְּנִיךָ, מִמֶּנִּי-- אל תט-בָּאף, עֲבֹדְךָ: עֲזָרְתִּי הִיִּת; אל-תִּטְשֵׁנִי וְאל-תִּעֲזֹבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי.
- (י) כִּי-אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי; וַיִּהְיֶה יֹאסֵפְנִי.
- (יא) הוֹרַנִּי יְהוָה, דַּרְכְּךָ: וַיַּחֲנֵנִי, בְּאֵרֶחַ מִישׁוֹר--לְמַעַן, שׁוֹרְרִי.
- (יב) אל-תִּתְּנֵנִי, בְּנֶפֶשׁ צָרִי: כִּי קִמוּ-בִי עַד־שָׁקֶר, וַיִּפַּח חָמָס.
- (יג) לוֹלֵא--הֶאֱמַנְתִּי, לְרֵאוֹת בְּטוֹב-יְהוָה: בְּאֶרֶץ חַיִּים.
- (יד) קוּהָ, אֶל-יְהוָה: חֲזֹק, וַיֶּאֱמַץ לִבִּי; וְקוּהָ, אֶל-יְהוָה.

מזמור 28

- (א) לְדָוִד, אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא-- צוֹרִי, אל-תִּחַרֶשׁ מִמֶּנִּי: פֶּן-תִּחַשְׁשֶׁה מִמֶּנִּי; וְנִמְשַׁלְתִּי, עִם-יֹרְדֵי בּוֹר.
- (ב) שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי, בְּשׁוֹעֵי אֵלֶיךָ; בְּנִשְׁאֵי יָדַי, אֶל-דְּבַר קִדְשֶׁךָ.
- (ג) אל-תִּמְשַׁכְּנֵי עִם-רְשָׁעִים, וְעִם-פְּעֻלֵי-אָוֶן: דְּבָרֵי שְׁלוֹם, עִם-רַעִיָּהֶם; וְרָעָה, בְּלִבָּבָם.
- (ד) תָּן-לָהֶם כְּפָעֻלָם, וַיִּכְרַע מֵעַלְלֵיהֶם: כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, תָּן לָהֶם; הֲשִׁב גְּמוּלָם לָהֶם.
- (ה) כִּי לֹא יָבִינוּ, אֶל-פְּעֻלַת יְהוָה-- וְאֶל-מַעֲשֵׂה יָדָיו; וְהִרְסָם, וְלֹא יִבְנֶם.
- (ו) בְּרוּךְ יְהוָה: כִּי-שָׁמַע, קוֹל תַּחֲנוּנֵי.
- (ז) יְהוָה, עֲזֵי וּמִגִּנֵּי-- בּוֹ בְּטַח לִבִּי, וַיַּעֲזָרְתִּי: וַיַּעֲלֵז לִבִּי; וּמִשִּׁירֵי אֶהוֹדְנֹו.
- (ח) יְהוָה עֲזֵ-לְמוֹ; וּמַעֲזֵז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא.
- (ט) הוֹשִׁיעָה, אֶת-עַמְּךָ-- וַיְבָרֶךְ אֶת-נַחֲלֶתְךָ; וַיְרַעַם וַיִּשְׂאֵם, עַד-הָעוֹלָם.

מזמור 29

- (א) מְזִמּוֹר, לְדָוִד: הָבו לַיהוָה, בְּנֵי אֱלֹים; הָבו לַיהוָה, כְּבוֹד וְעֹז.
- (ב) הָבו לַיהוָה, כְּבוֹד שְׁמוֹ; הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה, בְּהַדְרַת-קִדְשׁ.
- (ג) קוֹל יְהוָה, עַל-הַמַּיִם: אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים; יְהוָה, עַל-מַיִם רַבִּים.
- (ד) קוֹל-יְהוָה בְּכַח; קוֹל יְהוָה, בְּהַדְר.
- (ה) קוֹל יְהוָה, שִׁבְרֵ אַרְזִים; וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה, אֶת-אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן.
- (ו) וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ-עֵגֶל; לְבָנוֹן וְשָׁרְיֹן, כְּמוֹ בֶן-רְאֵמִים.
- (ז) קוֹל-יְהוָה חִצָּב; לַהֲבוֹת אֵשׁ.
- (ח) קוֹל יְהוָה, יַחֲלִיל מִדְּבָר; יַחֲלִיל יְהוָה, מִדְּבַר קִדְשׁ.
- (ט) קוֹל יְהוָה, יַחֲלִיל אֵינִלוֹת-- וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת: וַיִּבְהִיכְלוּ-- כָּלוּ, אִמֵּר כְּבוֹד.
- (י) יְהוָה, לַמַּבּוּל יֵשֵׁב; וַיִּשָּׁב יְהוָה, מִלְּךָ לְעוֹלָם.
- (יא) יְהוָה--עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן; יְהוָה, יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

מזמור 30

- (א) מזמור: שיר-חנכת הבית לדוד.
- (ב) אַרומַמֵן יְהוָה, כִּי דָלִיתָנִי; וְלֹא-שִׁמַּחַת אֵיבֵי לִי.
- (ג) יְהוָה אֱלֹהֵי-- שְׁנַעֲתֵי אֵלַי, וְתִרְפְּאֵנִי.
- (ד) יְהוָה--הֶעֱלִית מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי; חִייתָנִי, מִיּוֹרְדֵי- (מִיְרְדֵי-) בּוֹר.
- (ה) זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו; וְהוֹדוּ, לְזָכַר קִדְשׁוֹ.
- (ו) כִּי רָגַע, בְּאִפּוֹ-- חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ: בְּעַרְב, לַיּוֹן בָּכִי; וְלִבְקַר רִנָּה.
- (ז) וְאֲנִי, אִמְרַתִּי בְשִׁלּוֹי-- בַּל-אֲמוֹט לְעוֹלָם.
- (ח) יְהוָה-- בְּרָצוֹנְךָ, הֶעֱמַדְתָּה לְחַרְרֵי-עַוֹ: הַסִּתְרַת פְּנִיךָ; הֵייתִי נִבְהַל.
- (ט) אֵלַיךָ יְהוָה אֶקְרָא; וְאֶל-אֲדֹנָי, אֶתְחַנֵּן.
- (י) מֵה-בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרַדְתִּי אֶל-שַׁחַת: הַיּוֹדֵךָ עֹפֵר; הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ.
- (יא) שָׁמַע-יְהוָה וְחַנּוּנִי; יְהוָה, הִיָּה-עֲזָר לִי.
- (יב) הִפְכַת מִסְפְּדִי, לְמַחּוֹל לִי: פִּתַּחַת שְׂקִי; וְתִאֲזַרְנִי שְׂמֵחָה.
- (יג) לְמַעַן, יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד-- וְלֹא יִדָּם: יְהוָה אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָ.

מזמור 31

- (א) לַמְנַצֵּחַ, מְזִמּוֹר לְדָוִד.
- (ב) בָּךְ-יְהוָה חֲסִיתִי, אֶל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם; בְּצַדִּיקְתֶּךָ פִּלְטֵנִי.
- (ג) הִטָּה אֵלַי, אֲזַנְךָ-- מִהֲרָה הַצִּילֵנִי: הִיָּה לִי, לְצוֹר-מְעוֹז--לְבַיִת מְצוּדוֹת; לְהוֹשִׁיעֵנִי.
- (ד) כִּי-סָלַעִי וּמְצוּדֹתַי אֶתָּה; וְלְמַעַן שָׁמְךָ, תִּנְחַנֵּי וּתְנַהַלֵּנִי.
- (ה) תּוֹצִיאֵנִי--מִרְשַׁת זֶן, טָמְנוּ לִי: כִּי-אֶתָּה, מְעוֹזִי.
- (ו) בְּיָדְךָ, אֶפְקִיד רוּחִי: פְּדִית אוֹתִי יְהוָה--אֶל אֲמַת.
- (ז) שָׁנֵאתִי, הַשְׂמֵרִים הַבְּלִי-שָׁוְא; וְאֲנִי, אֶל-יְהוָה בְּטַחְתִּי.
- (ח) אֲגִילָה וְאֲשַׁמְחָה, בְּחִסְדֶּךָ: אֲשֶׁר רָאִיתָ, אֶת-עֵינָי; יַדְעַתָּ, בְּצָרוֹת נַפְשִׁי.
- (ט) וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי, בְּיַד-אוֹיֵב; הֶעֱמַדְתָּ בְּמִרְחַב רַגְלִי.
- (י) חַנּוּנִי יְהוָה, כִּי צָר-לִי: עֲשֵׂשָׁה בְכַעַס עֵינָי; נַפְשִׁי וּבִטְנִי.
- (יא) כִּי כָלוּ בִּיגוֹן, חַיִּי-- וּשְׁנוֹתַי בְּאִנְחָה: כָּשַׁל בְּעֵרְוֵי כַחֵי; וְעֲצָמַי עֲשָׂשׁוּ.
- (יב) מִכָּל-צָרָרִי הֵייתִי חֶרְפָּה, וְלִשְׁכַנִּי מֵאֲד-- וּפְחַד לְמִיִּדְעִי: רָאִי בַחוּץ-- נִדְדוּ מִמּוֹנֵי.
- (יג) נִשְׁפַּחְתִּי, כְּמַת מַלְב; הֵייתִי, כְּכָלִי אֲבָד.

- (יד) כי שמעתי, דבת רבים -- מגור מסביב: בהוסדם יחד עלי; לקחת נפשי זממו.
- (טו) ואני, עליך בטחתי יהוה; אמרתי, אלהי אתה.
- (טז) בידך עתתי; הצילני מיד-אויבי, ומרדפי.
- (יז) האירה פניך, על-עבדך; הושיעני בחסדך.
- (יח) יהוה--אל-אבושה, כי קראתיך; יבשו רשעים, ידמו לשאול.
- (יט) תאלמנה, שפתי-שקר: הדברות על-צדיק עתק--בגאונה ובוז.
- (כ) מה רב-טובך, אשר-צפנת ליראיך: פעלת, לחסים בך; נגד, בני אדם.
- (כא) תסתירם, בסתר פניך-- מרכסי-איש: תצפנם בסכה; מריב לשנות.
- (כב) ברונך יהוה: כי הפליא חסדו לי, בעיר מצור.
- (כג) ואני, אמרתי בחפזי-- נגזתי, מנגד עיניך: אכן--שמעתי, קול תחנוני; בשועי אליך.
- (כד) אהבו את-יהוה, כל-חסידי: אמונים, נצר יהוה; ומשלם על-יתר, עשה גאונה.
- (כה) חזקו, ויאמץ לבבכם-- כל-המיחלים, ליהוה.

מזמור 32

- (א) לדוד, משכיל: אשרי נשוי-פשע; כסוי חטאה.
- (ב) אשרי אדם--לא יחשב יהוה לו עון; ואין ברוחו רמיה.
- (ג) כי-החרשתי, בלו עצמי-- בשאגתי, כל-היום.
- (ד) כי, יומם ולילה-- תכבד עלי, ידך: נהפך לשדי-- בחרבני קיץ סלה.
- (ה) חטאתי אודיעך, ועוני לא-כסיתי--אמרתי, אודה עלי פשעי ליהוה; ואתה נשאת עון חטאתי סלה.
- (ו) על-זאת, יתפלל כל-חסיד אליך-- לעת מצא: רק, לשטף מים רבים-- אליו, לא יגיעו.
- (ז) אתה, סתר לי-- מצר תצרני: רני פלט; תסובבני סלה.
- (ח) אשכילך, ואורך--בדרך-זו תלך; איעצה עליך עיני.
- (ט) אל-תהיו, כסוס כפרד-- אין הבין: במתג-נרסו עדיו לבלום; בל, קרב אליך.
- (י) רבים מכאובים, לרשע: והבוטח ביהוה--חסד, יסובבנו.
- (יא) שמחו ביהוה וגילו, צדיקים; והרנינו, כל-ישרי-לב.

מזמור 33

- (א) רננו צדיקים, ביהוה; לישרים, נאנה תהלה.
- (ב) הודו ליהוה בכנור; בנגבל עשור, זמרו-לו.
- (ג) שירו-לו, שיר חדש; היטיבו נגן, בתרועה.
- (ד) כי-ישר דבר-יהוה; וכל-מעשהו, באמונה.

- ה) אהב, צדקה ומשפט; חסד יהנה, מלאה הארץ.
- ו) בדבר יהנה, שמים נעשו; וברוח פיו, כל צבאם.
- ז) כנס כנד, מי הים; נתן באוצרות תהומות.
- ח) ייראו מיהנה, כל הארץ; ממנו יגורו, כל יושבי תבל.
- ט) כי הוא אמר ויהי; הוא צנה, ויעמד.
- י) יהנה, הפיר עצת-גוים; הניא, מחשבות עמים.
- יא) עצת יהנה, לעולם תעמד; מחשבות לבו, לדור ודור.
- יב) אשרי הגוי, אשר-יהנה אלהיו; העם, בחר לנחלה לו.
- יג) משמים, הביט יהנה; ראה, את-כל בני האדם.
- יד) ממכון-שבתו השגיח-- אל כל יושבי הארץ.
- טו) היצר יחד לבם; המבין, אל-כל מעשיהם.
- טז) אין-המלך, נושע ברב-חיל; גבור, לא-ינצל ברב-כח.
- יז) שקר חסוס, לתשועה; וברב חילו, לא ימלט.
- יח) הנה עין יהנה, אל-יראיו; למיחלים לחסדו.
- יט) להציל ממנות נפשם; ולחיותם, ברעב.
- כ) נפשנו, חכתה ליהנה; עזרנו ומגננו הוא.
- כא) כי-בו, ישמח לבנו: כי בשם קדשו בטחנו.
- כב) יהי-חסדך יהנה עלינו: כאשר, יחלנו לך.

מזמור 34

- א) לדוד-- בשנותו את-טעמו, לפני אבימלך; ויגרשהו, וילך.
- ב) אברכה את-יהנה בכל-עת; תמיד, תחלתו בפי.
- ג) ביהנה, תתהלל נפשי; ישמעו ענוים וישמחו.
- ד) גדלו ליהנה אתי; ונרוממה שמו יחדו.
- ה) דרשתי את-יהנה וענני; ומכל-מגורותי הצילני.
- ו) הביטו אליו ונהרו; ופניהם, אל-יחפרו.
- ז) זה עני קרא, ויהנה שמע; ומכל-צרותיו, הושיעו.
- ח) חנה מלאך-יהנה סביב ליראיו; ויחלצם.
- ט) טעמו וראו, כי-טוב יהנה; אשרי הגבר, יחסה-בו.
- י) יראו את-יהנה קדשיו: כי-אין מחסור, ליראיו.

- (יא) כפירים, רשו ורעבו; ודרשי יהנה, לא-יחסרו כל-טוב.
 (יב) לכו-בנים, שמעו-לי; וראת יהנה, אלמדכם.
 (יג) מי-האיש, החפץ חיים; אהב ימים, לראות טוב.
 (יד) נצר לשונך מרע; ושפתך, מדבר מרמה.
 (טו) סור מרע, ועשה-טוב; בקש שלום ורדפהו.
 (טז) עיני יהנה, אל-צדיקים; ואזניו, אל-שועתם.
 (יז) פני יהנה, בעשי רע; להכרית מארץ זכרם.
 (יח) צעקו, ויהנה שמע; ומכל-צרותם, הצילם.
 (יט) קרוב יהנה, לנשברי-לב; ואת-דכאי-רוח יושיע.
 (כ) רבות, רעות צדיק; ומכלם, יצילנו יהנה.
 (כא) שמר כל-עצמותיו; אחת מהנה, לא נשברה.
 (כב) תמותת רשע רעה; ושנאי צדיק יאשמו.
 (כג) פדה יהנה, נפש עבדיו; ולא יאשמו, כל-החסים בו.

מזמור 35

- (א) לדוד: ריבה יהנה, את-יריבי; לחם, את-לחמי.
 (ב) החזק מגו וצנה; וקומה, בעזרתי.
 (ג) והרק חנית וסגר, לקראת רדפי; אמר לנפשי, ישעתך אני.
 (ד) יבשו ויכלמו, מבקשי נפשי: יסגו אחור ויחפרו--חשבי, רעתי.
 (ה) יהיו, כמץ לפני-רוח; ומלאך יהנה דוחה.
 (ו) יהי-דרךם, חשך וחלקלקות; ומלאך יהנה, רדפם.
 (ז) כי-חנם טמנו-לי, שחת רשתם; חנם, חפרו לנפשי.
 (ח) תבואהו שואה, לא-נדע: ורשתו אשר-טמן תלכדו; בשואה, יפל-בה.
 (ט) ונפשי, תגיל ביהנה; תשיש, בישועתו.
 (י) כל עצמותי, תאמרנה-- יהנה, מי כמוך: מציל עני, מחזק ממנו; ועני ואביון, מגזלו.
 (יא) יקומו, עדי חמס: אשר לא-נדעתי, ישאלוני.
 (יב) ישלמוני רעה, תחת טובה: שכול לנפשי.
 (יג) ואני, בחלותם לבושי שק-- עניתי בצום נפשי; ותפלתי, על-חיקי תשוב.
 (יד) כרע-כאח לי, התהלכתי; כאבל-אם, קדר שחזתי.
 (טו) ובצלעי, שמחו ונאספו: נאספו עלי נכים, ולא ידעתי; קרעו ולא-דמו.

- טז) בַּחֲנֹפִי, לַעֲגִי מְעוֹג-- חֶרֶק עָלַי שְׂנִימוּ.
- יז) אֲדַנִּי, כַּמָּה תִרְאֶה: הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי, מִשְׂאִיָּהֶם; מִכַּפְּיָרִים, יַחֲדָתִי.
- יח) אֹדֶךְ, בְּקֶהֱל רַב; בְּעַם עֲצוֹם אֶהְלֶךְ.
- יט) אֶל-יִשְׁמָחוּ-לִי אִיבֵי שֶׁקֶר; שְׂנְאֵי חָנָם, יִקְרְצוּ-עֵינַי.
- כ) כִּי לֹא שְׁלוֹם, יִדְבְּרוּ: וְעַל רִגְעֵי-אֶרֶץ--דְּבָרֵי מִרְמוֹת, יִחְשְׁבוּן.
- כא) וַיִּרְחִיבוּ עָלַי, פִּיָּהֶם: אָמְרוּ, הָאֵחַ הָאֵחַ; כָּאֵתָה עֵינָנוּ.
- כב) רָאִיתָה יְהוָה, אֶל-תַּחֲרֹשׁ; אֲדַנִּי, אֶל-תִּרְחֹק מִמֶּנִּי.
- כג) הַעֵיכָה וְהַקִּיצָה, לְמִשְׁפָּטִי; אֱלֹהֵי נֹאדְנֵי לְרִיבִי.
- כד) שִׁפְטֵנִי כְצִדְקָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵי; וְאֶל-יִשְׁמָחוּ-לִי.
- כה) אֶל-יֹאמְרוּ בְלִבָּם, הָאֵחַ נִפְשָׁנוּ; אֶל-יֹאמְרוּ, בְּלַעֲנוּהוּ.
- כו) יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ, יַחֲדוּ-- שְׂמַחֵי רַעְתִּי: יִלְבְּשׁוּ-בִשְׂת וַיִּכְלְמָה-- הַמַּגְדִּילִים עָלַי.
- כז) יָרֵנוּ וַיִּשְׁמָחוּ, חִפְצֵי צִדְקֵי: וַיֹּאמְרוּ תָמִיד, יִגְדַל יְהוָה; הַחֲפָץ, שְׁלוֹם עַבְדּוֹ.
- כח) וַיִּלְשׁוּנֵי, תַהֲגָה צִדְקָךְ; כָּל-הַיּוֹם, תַּהֲלֶתֶךְ.

מזמור 36

- א) לְמַנְצַח לְעַבְד-יְהוָה לְדָוִד.
- ב) נֶאֱם-פֶשַׁע לְרָשָׁע, בְּקֶרֶב לִבִּי; אִין-פָּחַד אֱלֹהִים, לְנַגֵּד עֵינָיו.
- ג) כִּי-הִחְלִיק אֱלֹוֵי בְעֵינָיו; לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשָׂנֵא.
- ד) דְּבָרֵי-פִיו, אָוֶן וּמְרָמָה; חֲדַל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב.
- ה) אָוֶן, יַחְשֹׁב--עַל-מִשְׁכָּבוֹ: יִתְנַצֵּב, עַל-דָּרֶךְ לֹא-טוֹב; רָע, לֹא יִמָּאֵס.
- ו) יְהוָה, בְּהַשְׁמִים חִסְדְּךָ; אֲמוֹנֶתֶךָ, עַד-שְׁחָקִים.
- ז) צִדְקֶתֶךָ, כְּהִרְרֵי-אֶל--מִשְׁפָּטֶיךָ, תַּהוֹם רַבָּה; אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.
- ח) מֵה-יִקָּר חִסְדְּךָ, אֱלֹהִים: וּבְנֵי אָדָם--בְּצַל כְּנָפֶיךָ, יַחֲסִיִּין.
- ט) יִרְוֶן, מִדְּשׁוֹ בֵיתֶךָ; וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם.
- י) כִּי-עֲמַךְ, מְקוֹר חַיִּים; בְּאוֹרֶךְ, נִרְאֶה-אוֹר.
- יא) מִשְׁךְ חִסְדְּךָ, לִידְעֶיךָ; וְצִדְקֶתֶךָ, לְיִשְׁרֵי-לֵב.
- יב) אֶל-תְּבוֹאֲנֵי, רֶגֶל גְּאוּהָ; וַיִּד-רָשָׁעִים, אֶל-תִּנְדָּנֵי.
- יג) שֵׁם נִפְלוֹ, פְּעֵלֵי אָוֶן; דָּחוּ, וְלֹא-יִכְלוּ קוֹם.

מזמור 37

- (א) לְדוֹד : אֶל-תִּתַחַר בַּמַּרְעִים ; אֶל-תִּקְנֵא, בַּעֲשֵׂי עוֹלָה.
- (ב) כִּי כַחֲצִיר, מִהֲרָה יִמְלוּ ; וּכְגִרְק דָּשָׂא, יִבּוֹלוּ.
- (ג) בְּטַח בִּיהִנֶּה, וַעֲשֵׂה-טוֹב ; שְׁכֵן-אֲרָץ, וּרְעָה אַמּוֹנָה.
- (ד) וְהִתְעַנֵּג עַל-יְהוָה ; וַיִּתֵּן-לְךָ, מִשְׁאֲלַת לֶבְךָ.
- (ה) גּוֹל עַל-יְהוָה דַּרְכֶּךָ ; וּבְטַח עָלִיו, וְהוּא יַעֲשֶׂה.
- (ו) וְהוֹצִיא כְּאוֹר צַדִּיק ; וּמִשְׁפָּטְךָ, כַּצַּהֲרִים.
- (ז) דוֹם, לִיהִנֶּה-- וְהִתְחַלֵּל-לוֹ : אֶל-תִּתַחַר, בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ ; בְּאִישׁ, עֹשֶׂה מְזֻמוֹת.
- (ח) הֲרֹף מֵאֵף, וַעֲזֹב חֲמָה ; אֶל-תִּתַחַר, אֶת-לְהַרְעֵ.
- (ט) כִּי-מַרְעִים, יִכְרַתוּן ; וְקוֹנֵי יְהוָה, הִמָּה יִירָשׁוּ-אֲרָץ.
- (י) וְעוֹד מַעַט, וְאִין רָשָׁע ; וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל-מְקוֹמוֹ וְאִינּוֹ.
- (יא) וַעֲנִיִּים יִירָשׁוּ-אֲרָץ ; וְהִתְעַנְּגוּ, עַל-רֵב שְׁלוֹם.
- (יב) זִמַּם רָשָׁע, לְצַדִּיק ; וְחָרַק עָלָיו שָׁנָיו.
- (יג) אֲדַנֵּי יִשְׁחַק-לוֹ : כִּי-רָאָה, כִּי-יָבֵא יוֹמוֹ.
- (יד) חָרַב, פְּתַחוּ רַשְׁעִים-- וְדַרְכּוֹ קִשְׁתָּם : לְהַפִּיל, עָנִי וְאֲבִיוֹן ; לְטַבּוֹחַ, יִשְׂרֵי-דַרְכֶּךָ.
- (טו) חָרַבְסָם, תִּבּוֹא בְלִבָּם ; וְקִשְׁתוֹתָם, תִּשָּׁבְרֶנָּה.
- (טז) טוֹב-מַעַט, לְצַדִּיק-- מִהֲמוֹן, רַשְׁעִים רַבִּים.
- (יז) כִּי זְרוּעוֹת רַשְׁעִים, תִּשָּׁבְרֶנָּה ; וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה.
- (יח) יוֹדַע יְהוָה, יְמֵי תְמִימִם ; וְנִחַלְתֶּם, לְעוֹלָם תְּהִיָּה.
- (יט) לֹא-יִבְשׁוּ, בְּעַת רָעָה ; וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ.
- (כ) כִּי רַשְׁעִים, יֵאָבְדוּ, וְאֵיבֵי יְהוָה, כִּי־קָרַב כְּרִים ; כָּלוּ בַעֲשׂוֹן כָּלוּ.
- (כא) לֹחַ רַשָּׁע, וְלֹא יִשְׁלַם ; וְצַדִּיק, חוֹנֵן וְנוֹתֵן.
- (כב) כִּי מִבְּרַכְיוֹ, יִירָשׁוּ אֲרָץ ; וּמִקְלָלָיו, יִכְרַתוּ.
- (כג) מִיְהוָה, מִצַּעֲדֵי-גִבּוֹר כּוֹנֵנוּ ; וְדַרְכּוֹ יַחֲפֹץ.
- (כד) כִּי-יִפֹּל לֹא-יִוָּטֵל : כִּי-יְהוָה, סוֹמֵךְ יְדוֹ.
- (כה) נַעַר, הִיִּיתִי-- גַּם-זָקְנִיתִי : וְלֹא-רָאִיתִי, צַדִּיק נֶעְזָב ; וְזָרְעוֹ, מִבְּקֶשׁ-לֶחֶם.
- (כו) כָּל-הַיּוֹם, חוֹנֵן וּמְלַנֵּה ; וְזָרְעוֹ, לְבִרְכָה.
- (כז) סוֹר מֵרַע, וַעֲשֵׂה-טוֹב ; וְשָׁכֵן לְעוֹלָם.

- כח) כי יְהוָה, אֱהָב מִשְׁפָּט, וְלֹא-יַעֲזֹב אֶת-חֲסִידָיו, לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ; וְזָרַע רְשָׁעִים נִכְרַת.
- כט) צַדִּיקִים יִירָשׁוּ-אָרֶץ; וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עָלֶיהָ.
- ל) פִּי-צַדִּיק, יִהְיֶה חֲכָמָה; וּלְשׁוֹנוֹ, תִּדְבַר מִשְׁפָּט.
- לא) תּוֹרַת אֱלֹהִיו בְּלִבּוֹ; לֹא תִמְעַד אֲשָׁרָיו.
- לב) צוֹפֵה רָשָׁע, לְצַדִּיק; וּמִבְקֵשׁ, לְהַמִּיתוֹ.
- לג) יְהוָה, לֹא-יַעֲזֹבֵנוּ בְּדוֹ; וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ, בְּהַשְׁפָּטוֹ.
- לד) קִנְיָה אֶל-יְהוָה, וְשָׁמַר דְּרָכָיו, וִירוֹמַמֵּן, לְרֵשֶׁת אָרֶץ; בְּהַפְרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.
- לה) כֹּאֲתִי, רָשָׁע עָרִיץ; וּמִתְעַרָּה, בְּאִזְרַח כַּעֲנוּ.
- לו) וַיַּעֲבֹר, וְהִנֵּה אֵינְנוּ; וְאַבְקָשָׁהוּ, וְלֹא נִמְצָא.
- לז) שָׁמַר-תָּם, וּרְאֵה יֵשֶׁר: כִּי-אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם.
- לח) וּפְשָׁעִים, נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו; אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרַתָּה.
- לט) וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים, מִיְהוָה; מְעוֹזָם, בְּעַת צָרָה.
- מ) וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה, וַיַּפְלֹטֵם: פְּלֹטֵם מִרְשָׁעִים, וַיּוֹשִׁיעֵם--כִּי-חָסוּ בּוֹ.

מזמור 38

- א) מְזִמּוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר.
- ב) יְהוָה--אֵל-בְּקִצְפֶּךָ תּוֹכִיחֵנִי; וּבְחַמְתָּךְ תִּיַסְרֵנִי.
- ג) כִּי-חָצִינְךָ, נָחַתוּ בִּי; וּתְנַחַת עָלַי יָדְךָ.
- ד) אִין-מֵתִים בְּבִשְׂרִי, מִפְּנֵי זַעֲמֶךָ; אִין-שְׁלוֹם בְּעַצְמִי, מִפְּנֵי חַטָּאתִי.
- ה) כִּי עוֹלָתִי, עָבְרוּ רַאשֵׁי; כְּמִשָּׂא כָבֵד, וַיִּכְבְּדוּ מִמֶּנִּי.
- ו) הִבְאִישׁוּ נִמְקוֹ, חִבּוּרֵתִי: מִפְּנֵי, אֹנְלָתִי.
- ז) נַעֲוִיתִי שְׁחֹתִי עַד-מָאֵד; כָּל-הַיּוֹם, קִדְרַת הִלְכָתִי.
- ח) כִּי-כִסְלִי, מָלְאוּ נִקְלָה; וְאִין מֵתִים, בְּבִשְׂרִי.
- ט) נִפְגּוּתִי וְנִדְבִיתִי עַד-מָאֵד; שְׁאֲגֹתִי, מִנְהַמַּת לְבִי.
- י) אֲדַנִּי, נִגְדַךְ כָּל-תַּאֲוֹתִי; וְאַנְחָתִי, מִמֶּךָ לֹא-נִסְתַּרָּה.
- יא) לְבִי סָחַרְחַר, עֲזָבֵנִי כַחֲסִי; וְאוֹר-עֵינַי גַּם-הֵם, אִין אֲתִי.
- יב) אֶהְבֵּי, וְרַעֲי--מִנְגֵד נִגְעֵי זַעֲמָדוֹ; וּקְרוּבֵי, מִרְחֹק עֲמָדוֹ.
- יג) וַיִּנְקָשׁוּ, מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי, וְדַרְשֵׁי רַעְתִּי, דָּבְרוּ הוֹוֹת; וּמִרְמוֹת, כָּל-הַיּוֹם יְהִגּוּ.
- יד) וַאֲנִי כַחֲרָשׁ, לֹא אֲשַׁמְעֵ; וּכְאֵלֶם, לֹא יִפְתַּח-פִּי.
- טו) וְאַהֲי--כְּאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא-שִׁמַּע; וְאִין בְּפִי, תּוֹכְחוֹת.

- (טז) כִּי-לֶךְ יִהְיֶה הוֹחֵלְתִּי ; אֶתְּהָ תַעֲנֶה, אֲדַנִּי אֱלֹהִי.
- (יז) כִּי-אֲמַרְתִּי, פֶּן-יִשְׁמַחוּ-לִי ; בְּמוֹט רַגְלִי, עָלִי הִגְדִּילוּ.
- (יח) כִּי-אֲנִי, לְצַלַּע נָכוֹן ; וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תַמִּיד.
- (יט) כִּי-עֹנֵי אֲגִיד ; אֲדַאֲג, מִחֲטָאתִי.
- (כ) וְאִיבִי, חַיִּים עֲצַמוּ ; וְרַבּוֹ שִׁנְאֵי שָׁקֵר.
- (כא) וּמִשְׁלָמֵי רָעָה, תַּחַת טוֹבָה-- יִשְׁטַנּוּנִי, תַּחַת רְדוּפֵי- (רְדָפֵי-) טוֹב.
- (כב) אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה : אֱלֹהִי, אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
- (כג) חוֹשֶׁה לַעֲזֹרְתִּי : אֲדַנִּי, תִּשְׁוַעְתִּי.

מִזְמוֹר 39

- (א) לְמַנְצַח לִידִיתוֹן (לִידוּתוֹן), מִזְמוֹר לְדָוִד.
- (ב) אֲמַרְתִּי-- אֲשַׁמְרָה דְרָכֵי, מִחֲטוֹא בְלִשׁוֹנִי : אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם-- בְּעַד רִשְׁעֵי לִנְגְדִי.
- (ג) נֶאֱלַמְתִּי דוֹמִיָּה, הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב ; וּכְאִבֵי נֶעְפֹּר.
- (ד) חֶם-לִבִּי, בְּקִרְבִּי--בְּהִגִּי תִבְעֵר-אֵשׁ ; דִּבְרַתִּי, בְּלִשׁוֹנִי.
- (ה) הוֹדִיעֵנִי יְהוָה, קִצִּי--וּמִדַּת זְמֵי מַה-הִיא ; אֲדַעָה, מַה-חֲדַל אֲנִי.
- (ו) הִנֵּה טַפְחוֹת, נִתְתָּה זְמִי-- וְחִלְדֵי כְּאִין נִגְדָּךְ ; אֶךְ כָּל-הִבֵּל כָּל-אָדָם, נֶצֶב סָלָה.
- (ז) אֶךְ-בְּצִלְמֶם, יִתְהַלֵּךְ-אִישׁ-- אֶךְ-הִבֵּל יִהְיֶינּוּ ; וְצַבֵּר, וְלֹא-יִדַע מִי-אִסְפָּם.
- (ח) וַעֲתָה מַה-קוֹיִתִּי אֲדַנִּי-- תוֹחֵלְתִּי, לֶךְ הִיא.
- (ט) מִכָּל-פִּשְׁעֵי הַצִּילְנִי ; חֲרַפְתָּ נָבֵל, אֶל-תִּשְׁיַמְנִי.
- (י) נֶאֱלַמְתִּי, לֹא אֶפְתַּח-פִּי : כִּי אֶתְּהָ עֲשִׂיתִּי.
- (יא) הִסֵּר מַעֲלֵי נִגְעָךְ ; מִתַּגְרַת יָדְךָ, אֲנִי כְלִיתִי.
- (יב) בְּתוֹכְחוֹת-עַל-עוֹן, יִסְרֹתֵי אִישׁ-- וְתַמָּס כְּעֵשׂ חַמוּדוֹ ; אֶךְ הִבֵּל כָּל-אָדָם סָלָה.
- (יג) שְׁמַעָה תַפְלַתִּי יְהוָה, וְשׁוֹעֲתִי הֲאִזְיֶנָּה--אֶל-דְּמַעְתִּי, אֶל-תִּחַרְשׁ : כִּי גַר אֲנִי עַמֶּךָ ; תוֹשָׁב, כְּכָל-אֲבוֹתַי.
- (יד) הִשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה-- בְּטָרֶם אֶלֶךְ וְאִינְנִי.

מִזְמוֹר 40

- (א) לְמַנְצַח, לְדָוִד מִזְמוֹר.
- (ב) קוּהָ קוֹיִתִּי יְהוָה ; וְיִט אֵלִי, וְיִשְׁמַע שׁוֹעֲתִי.
- (ג) וְיַעֲלֵנִי, מִבוֹר שְׂאוֹן-- מִטִּיט הַיָּוֶן : וְיִקָּם עַל-סָלַע רַגְלִי ; כּוֹנֵן אֲשַׁרְי.
- (ד) וְיִתֵּן בְּפִי, שִׁיר חֲדָשׁ-- תְּהַלְלָה לְאֵלֵהֵינוּ : יִרְאוּ רַבִּים וְיִירְאוּ ; וְיִבְטְחוּ, בִּיהוָה.
- (ה) אֲשַׁרְי הַגְּבֵר-- אֲשֶׁר-שָׁם יְהוָה, מִבְּטָחוֹ ; וְלֹא-פָנָה אֶל-רְהֻבִים, וְשָׁטִי כְזָב.

- (ו) רבות עשיתי, אתה יהוה אלהי--נפלאתיך ומחשבתך, אלינו: אין, ערך אליך--אגידה ואדברך; עצמו, מספר.
- (ז) זבח ומנחה, לא-חפצתי-- אֲזַנְנִים, כְּרִית לִי; עוֹלָה וְחֹטְאָה, לֹא שָׁאַלְתָּ.
- (ח) אֲזֵ אָמַרְתִּי, הִנֵּה-בָאתִי: בְּמַגֶּלֶת-סֵפֶר, כְּתוּב עָלַי.
- (ט) לַעֲשׂוֹת-רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפָצְתִּי; וְתוֹרַתְךָ, בְּתוֹךְ מַעֲי.
- (י) בִשְׂרֵתִי צָדֵק, בְּקֹהֶל רַב-- הִנֵּה שָׁפְתִי, לֹא אֶכְלָא: יְהוָה, אֶתָּה יְדַעְתָּ.
- (יא) צִדְקַתְךָ לֹא-כִסִּיתִי, בְּתוֹךְ לְבִי-- אֲמוֹנַתְךָ וְתִשׁוּעַתְךָ אֲמַרְתִּי; לֹא-כַחַדְתִּי חֲסִדְךָ וְאֲמַתְךָ, לְקֹהֶל רַב.
- (יב) אֶתָּה יְהוָה-- לֹא-תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי; חֲסִדְךָ וְאֲמַתְךָ, תְּמִיד יִצְרוּנִי.
- (יג) כִּי אֶפְּו-עָלַי רְעוֹת, עַד-אֵין מִסֵּפֶר--הַשִּׁיגוּנִי עֲוֹנוֹתִי, וְלֹא-יִכְלָתִי לְרֵאוֹת; עֲצָמוּ מִשְׁעָרוֹת רֵאשִׁי, וְלִבִּי עֲזָבִנִי.
- (יד) רָצָה יְהוָה, לְהַצִּילֵנִי; יְהוָה, לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה.
- (טו) יִבְשׁוּ וְיִחַפְּרוּ, יַחַד-- מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי, לְסַפּוֹתָהּ: יִסְגּוּ אַחֹר, וְיִכְלָמוּ-- חֲפָצִי, רַעְתִּי.
- (טז) יִשְׁמוּ, עַל-עַקֵּב בְּשֵׁתָם-- הָאֲמָרִים לִי, הָאֵחָ הָאֵחָ.
- (יז) יִשְׁיִשׁוּ וְיִשְׁמַחוּ, בְּךָ-- כָּל-מִבְּקָשֶׁיךָ: יֹאמְרוּ תְּמִיד, יִגְדַּל יְהוָה-- אֱהָבִי, תִּשׁוּעַתְךָ.
- (יח) וְאֲנִי, עֲנִי וְאֲבִיוֹן-- אֲדַנִּי יַחֲשֵׁב-לִי: עֲזָרְתִּי וּמִפְּלִטִי אֶתָּה: אֱלֹהֵי, אֵל-תִּיאַחֵר.

מזמור 41

- (א) לְמַנְצַח, מְזִמּוֹר לְדָוִד.
- (ב) אֲשֶׁרִי, מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל; בְּיוֹם רָעָה, יִמְלֹטְהוּ יְהוָה.
- (ג) יְהוָה, יִשְׁמְרֵהוּ וְיַחֲיֵהוּ--יֹאשֶׁר (וְאֹשֶׁר) בְּאֶרֶץ; וְאֵל-תִּתְּנָהוּ, בְּנִפְשׁ אִיבֵיו.
- (ד) יְהוָה--יִסְעֲדֵנוּ, עַל-עֶרֶשׂ דָּוִי; כָּל-מִשְׁכָּבוֹ, הִפְכָת בְּחֵלְיוֹ.
- (ה) אֲנִי-אֲמַרְתִּי, יְהוָה חֲנּוּנִי; רַפְּאָה נַפְשִׁי, כִּי-חֹטְאֵתִי לָךְ.
- (ו) אוֹיְבֵי--יֹאמְרוּ רַע לִי; מִתֵּי יָמוֹת, וְאֲבַד שְׁמוֹ.
- (ז) וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שׁוֹא יְדַבֵּר--לְבֹ, יִקְבֹּץ-אֶן לוֹ; יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר.
- (ח) יַחַד--עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ, כָּל-שֹׁנְאֵי; עָלַי--יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי.
- (ט) דָּבַר-בְּלִיעֵל, יִצוּק בּוֹ; וְאֲשֶׁר שָׁכַב, לֹא-יִוָּסֵף לְקוֹם.
- (י) גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי, אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ-- אוֹכֵל לַחְמִי; הִגְדִּיל עָלַי עַקֵּב.
- (יא) וְאֶתָּה יְהוָה, חֲנּוּנִי וְהַקִּימִנִי; וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם.
- (יב) בְּזֹאת יְדַעְתִּי, כִּי-חֲפָצָתְךָ בִּי: כִּי לֹא-יִרְעֵ אִיבֵי עָלַי.
- (יג) וְאֲנִי--בְּתַמִּי, תִּמְכָּת בִּי; וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם.
- (יד) בְּרוּךְ יְהוָה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל--מִהָעוֹלָם, וְעַד הָעוֹלָם: אָמוֹן וְאָמוֹן.

מזמור 42

- (א) למנצח, משכיל לבני-קרח.
- (ב) כאיל, תערג על-אפיקי-מים-- כן נפשי תערג אלנד אלהים.
- (ג) צמאה נפשי, לאלהים-- לאל חי: מתי אבוא; ואראה, פני אלהים.
- (ד) היתה-לי דמעת לחרס, יומם ולילה; באמר אלי כל-היום, איה אלהיך.
- (ה) אלה אזכרה, ואשפכה עלי נפשי-- כי אעבר בסדן, אדדם עד-בית אלהים: בקול-רנה ותודה; המון חוגג.
- (ו) מה-תשתוחחי, נפשי-- ותהמי עלי: הוחלי לאלהים, כי-עוד אודנו-- ישועות פניו.
- (ז) אלהי-- עלי, נפשי תשתוחח: על-כן--אזכרך, מארץ ירדן; וחרמונים, מהר מצער.
- (ח) תהום-אל-תהום קורא, לקול צנורך; כל-משברך ונגיד, עלי עברו.
- (ט) יומם, צנה יהנה חסדו, ובלילה, שירה עמי--תפלה, לאל חי.
- (י) אומרה, לאל סלעי-- למה שכחתני: למה-קדר אלך-- בלחץ אויב.
- (יא) ברצח, בעצמותי-- חרפוני צורכי; באמרם אלי כל-היום, איה אלהיך.
- (יב) מה-תשתוחחי, נפשי-- ומה-תהמי עלי: הוחלי לאלהים, כי-עוד אודנו-- ישועות פני, ואלהי.

מזמור 43

- (א) שפטני אלהים, וריבה ריבי-- מגוי לא-חסיד; מאיש מרמה ועולה תפלטני.
- (ב) כן-אתה, אלהי מעוזי-- למה זנחתני: למה-קדר אתהלך, בלחץ אויב.
- (ג) שלח-אורך ואמתך, המה נחוני; וביאוני אל-הר-קדשך, ואל-משכנותיך.
- (ד) ואבואה, אל-מזבח אלהים-- אל-אל, שמחת גילי: ואודך בכנור-- אלהים אלהי.
- (ה) מה-תשתוחחי, נפשי-- ומה-תהמי עלי: הוחלי לאלהים, כי-עוד אודנו-- ישועות פני, ואלהי.

מזמור 44

- (א) למנצח לבני-קרח משכיל.
- (ב) אלהים, באזנינו שמענו-- אבותינו ספרו-לנו: פעל פעלת בימיהם, בימי קדם.
- (ג) אתה, ידך גוים הורשת-- ותטעם; תרע לאמים, ותשלחם.
- (ד) כי לא בחרבם, ירשו ארץ, וזרועם, לא-הושיעה-למו: כי-מינך וזרועך, ואור פניך-- כי רציתם.
- (ה) אתה-הוא מלכי אלהים; צנה, ישועות יעקב.
- (ו) בך, צרינו נגח; בשמך, נבוס קמינו.
- (ז) כי לא בקשתי אבטח; וחרבי, לא תושיעני.

- (ח) כי הושעתנו, מצרינו; ומשנאינו הבישות.
- (ט) באלהים, הללנו כל-היום; ושמך, לעולם נודה סלה.
- (י) אף-זנחת, ותכלימנו; ולא-תצא, בצבאותינו.
- (יא) תשיבנו אחר, מני-צר; ומשנאינו, שסו למו.
- (יב) תתננו, כצאן מאכל; ובגוים, זריתנו.
- (יג) תמכר-עמך בלא-הון; ולא-רביית, במחיריהם.
- (יד) תשימנו חרפה, לשכנינו; לעג וקלס, לסביבותינו.
- (טו) תשימנו משל, בגוים; מנוד-ראש, בלאמים.
- (טז) כל-היום, כלמתי נגדי; ובשת פני כסתני.
- (יז) מקול, מחרף ומגדף; מפני אויב, ומתנקם.
- (יח) כל-זאת באתנו, ולא שכחנוך; ולא-שקרנו, בבריתך.
- (יט) לא-נסוג אחר לבנו; ותט אשרינו, מני ארחתך.
- (כ) כי דכיתנו, במקום תנים; ותכס עלינו בצלמות.
- (כא) אם-שכחנו, שם אלהינו; ונפרש כפינו, לאל זר.
- (כב) הלא אלהים, נחקר-זאת: כי-הוא ידע, תעלמות לב.
- (כג) כי-עליך, הרגנו כל-היום; נחשבנו, כצאן טבחה.
- (כד) עורח, למה תישן אדני; הקיצה, אל-תזנח לנצח.
- (כה) למה פניך תסתיר; תשפח עינינו ולחצנו.
- (כו) כי שחה לעפר נפשנו; דבקה לארץ בטנינו.
- (כז) קומה, עזרתה לנו; ופדנו, למען חסדך.

מזמור 45

- (א) למנצח על-ששנים, לבני-קרח; משכיל, שיר ידית.
- (ב) רחש לבי, דבר טוב-- אמר אני, מעשי למלך; לשוני, עט סופר מהיר.
- (ג) יפזיפת, מבגי אדם-- הוצק חו, בשפתותיך; על-כן ברכך אלהים לעולם.
- (ד) חגור-חרבך על-גורך גבור-- הודך, והדרך.
- (ה) והדרך, צלח רכב-- על-דבר-אמת, וענוה-צדק; ותורך נראות ימינך.
- (ו) חצית, שנונים: עמים, תחתיתך פלו; בלב, אויבי המלך.
- (ז) כסאך אלהים, עולם ועד; שבט מישר, שבט מלכותך.
- (ח) אהבת צדק, ותשנא-רשע: על-כן משחך אלהים אלהיך, שמו ששון-- מחברך.

- (ט) מר-ונאהלות קציעות, כל-בגדתיך; מן-היכלי שן, מני שמחונך.
 (י) בנות מלכים, ביקרותיך; נצבה שגל לימינך, בכתם אופיר.
 (יא) שמעי-בת וראי, והטי אָזְנְךָ; ושכחי עמך, ובית אביך.
 (יב) ויתאו המלך פניך: כי-הוא אדניך, והשתחוי-לו.
 (יג) ובת-צ'ר: במנחה, פניך יחלו--עשירי עם.
 (יד) כל-כבודך בת-מלך פנימה; ממשבצות זהב לבושה.
 (טו) לרקמות, תובל למלך: בתולות אחריה, רעותיה--מובאות לך.
 (טז) תובלנה, בשמחת נגיל; תבאינה, בהיכל מלך.
 (יז) תחת אבתיך, יהיו בניך; תשיתמו לשרים, בכל-הארץ.
 (יח) אֶזְבִּיחַךָ שֶׁמֶךָ, בְּכָל-דֶּר וְדָר; על-כּוֹן עַמִּים יְהוּדוֹן, לְעֵלָם וְעַד.

מזמור 46

- (א) למנצח לבני-קרח-- על-עלמות שיר.
 (ב) אלהים לנו, מחסה ועז; עזרה בצרות, נמצא מאד.
 (ג) על-כּוֹן לא-נירא, בהמיר ארץ; ובמוט הרים, בלב נמים.
 (ד) יהמו יחמרו מימיו; ירעשו הרים בגאותו סלה.
 (ה) נהר--פלגיו, ישמחו עיר-אלהים; קדש, משכני עליון.
 (ו) אלהים בקרבה, בל-תמוט; ועזרה אלהים, לפנות בקר.
 (ז) המו גוים, מטו ממלכות; נתן בקולו, תמוג ארץ.
 (ח) יהנה צבאות עמנו; משגב-לנו אלהי יעקב סלה.
 (ט) לכו-חזו, מפעלות יהנה-- אשר-שם שמות בארץ.
 (י) משבית מלחמות, עד-קצה הארץ: קשת ישבר, וקוצץ חנית; עגלות, ישרף באש.
 (יא) הרפו ודעו, כי-אנכי אלהים; ארום בגוים, ארום בארץ.
 (יב) יהנה צבאות עמנו; משגב-לנו אלהי יעקב סלה.

מזמור 47

- (א) למנצח לבני-קרח מזמור.
 (ב) כל-העמים, תקעו-כף; הריעו לאלהים, בקול רנה.
 (ג) כי-יהנה עליון נורא; מלך גדול, על-כל-הארץ.
 (ד) ידבר עמים תחתינו; ולאמים, תחת רגלינו.
 (ה) יבחר-לנו את-נחלתנו; את גאון יעקב אשר-אהב סלה.

- (ו) עלה אלהים, בתרועה; יהנה, בקול שופר.
 (ז) זמרו אלהים זמרו; זמרו למלכנו זמרו.
 (ח) כי מלך כל-הארץ אלהים-- זמרו משכיל.
 (ט) מלך אלהים, על-גוים; אלהים, ישב על-כסא קדשו.
 (י) נדיבי עמים, נאספו-- עם, אלהי אברהם: כי לאלהים, מגני-ארץ-- מאד נעלה.

מזמור 48

- (א) שיר מזמור, לבני-קרח.
 (ב) גדול יהנה ומהלל מאד-- בעיר אלהינו, הר-קדשו.
 (ג) יפה נוף, משוש כל-הארץ: הר-ציון, ירפתי צפון; קרית, מלך רב.
 (ד) אלהים בארמנותיה, נודע למשגב.
 (ה) כי-הנה המלכים, נועדו; עברו יחדו.
 (ו) המה ראו, בן תמחו; נבהלו נחפזו.
 (ז) רעדה, אחזתם שם; חיל, פיולדה.
 (ח) ברוח קדים-- תשבר, אניות תרשיש.
 (ט) כאשר שמענו, בן ראינו-- בעיר-יהנה צבאות, בעיר אלהינו: אלהים יכוננה עד-עולם סלה.
 (י) דמינו אלהים חסדך-- בקרב, היכלך.
 (יא) כשמן אלהים-- בן תהלתך, על-קצוי-ארץ; צדק, מלאה ימינך.
 (יב) ישמח, הר ציון-- תגלנה, בנות יהודה: למען, משפטך.
 (יג) סבו ציון, והקיפוה; ספרו, מגדליה.
 (יד) שיתו לבכם, לחילה-- פסגו ארמנותיה: למען תספרו, לדור אחרון.
 (טו) כי זה, אלהים אלהינו-- עולם ועד; הוא ינהגנו על-מות.

מזמור 49

- (א) למנצח לבני-קרח מזמור.
 (ב) שמעו-זאת, כל-העמים; האזינו, כל-ישבי חלד.
 (ג) גם-בני אדם, גם-בני-איש-- יחד, עשיר ואביון.
 (ד) פי, ידבר חכמות; והגות לבי תבונות.
 (ה) אטה למשל אָנִי; אפתח בכנור, חידתי.
 (ו) למה אירא, בימי רע-- עון עקבי יסובני.
 (ז) הבטחים על-חילם; וברב עשרם יתהללו.

- ח) אַח--לא פֿד'ה יפֿד'ה אישׁ ; לא-יַתֵּן לאלהים כֶּפֶרוֹ .
- ט) וַיִּקַּר, פֿדיוֹן נַפְשָׁם ; וַחֲדַל לְעוֹלָם .
- י) ויחי-עוֹד לְנֶצַח ; לא יִרְאֶה הַשְּׁחַת .
- יא) כִּי יִרְאֶה, חֲכָמִים יָמוּתוּ-- יַחַד כָּסִיל נִבְעַר יֵאבְדוּ ; וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חֵילָם .
- יב) קִרְבָּם בְּתִימוֹ, לְעוֹלָם-- מִשְׁפָּנֹתָם, לְדוֹר וָדוֹר ; קִרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם, עַלִּי אֲדַמּוֹת .
- יג) וְאָדָם בִּיקַר, בַּל-יִלּוֹן ; נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נִדְמוֹ .
- יד) זֶה דַּרְכָּם, בְּסֵל לְמוֹ ; וְאַחֲרֵיהֶם, בְּפִיָּהם יִרְצוּ סֵלָה .
- טו) כִּצְאוֹן, לְשֵׂאוֹל שְׁתוּ-- מוֹת יִרְעֶם ; וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל, לְבִקְר--וְצִירִים (וְצוּרִים), לְבִלּוֹת שֵׂאוֹל ; מוֹזֵבֶל לוֹ .
- טז) אַתָּה-אֱלֹהִים--יִפְדֶּה נַפְשִׁי, מִיַּד-שֵׂאוֹל : כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה .
- יז) אֶל-תִּירָא, כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ : כִּי-יִרְבֶּה, כְּבוֹד בֵּיתוֹ .
- יח) כִּי לֹא בְמוֹתוֹ, יִקַּח הַכֹּל ; לֹא-יִרְדַּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ .
- יט) כִּי-נִפְשׁוֹ, בְּחַיָּיו יִבְרַךְ ; וַיּוֹדֶךָ, כִּי-תִיטִיב לָךְ .
- כ) תִּבּוֹא, עַד-דוֹר אֲבוֹתָיו ; עַד-נֶצַח, לֹא יִרְאוּ-אוֹר .
- כא) אָדָם בִּיקַר, וְלֹא יָבִין ; נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נִדְמוֹ .

מְזֻמּוֹר 50

- א) מְזֻמּוֹר, לְאֶסָף : אֵל, אֱלֹהִים יְהוָה-- דַּבֵּר וַיִּקְרָא-אֶרֶץ ; מִמְזוֹרַח-שֶׁמֶשׁ, עַד-מְבֹאוֹ .
- ב) מִצִּיּוֹן מְכַלְל-יִפִּי-- אֱלֹהִים הוֹפִיעַ .
- ג) זָבֵא אֱלֹהֵינוּ, וְאֶל-יַחֲרֹשׁ : אִשׁ-לִפְנֵינוּ תֵּאכַל ; וְסִבִּיבּוֹ, נִשְׁעֲרָה מְאֹד .
- ד) יִקְרָא אֶל-הַשָּׁמַיִם מֵעַל ; וְאֶל-הָאָרֶץ, לְדִין עִמּוֹ .
- ה) אֶסְפוּ-לִי חֲסִידַי-- כִּרְתֵי בְרִיתִי עַלִּי-זָבַח .
- ו) וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צְדָקוֹ : כִּי-אֱלֹהִים, שִׁפְטָה הוּא סֵלָה .
- ז) שִׁמְעָה עַמִּי, וְאֲדַבְּרָה-- יִשְׂרָאֵל, וְאֶעֱיֶדֶה בְּךָ : אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךָ אֲנִכִּי .
- ח) לֹא עַל-זָבָחֶיךָ, אוֹכִיחֶךָ ; וְעוֹלְתֶיךָ לְנִגְדֵי תִמִּיד .
- ט) לֹא-אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ פָּר ; מִמְכַלְאֲתֶיךָ, עֲתוּדִים .
- י) כִּי-לִי כָל-חַיְתוֹ-יָעַר ; בַּהֲמוֹת, בַּהֲרֵרֵי-אֶלְף .
- יא) וְדַעְתִּי, כָּל-עוֹף הָרָיִם ; וְזִיז שְׂדֵי, עִמְדֵי .
- יב) אִם-אֶרְעֵב, לֹא-אֶמְרָ לָךְ : כִּי-לִי תֵבֵל, וּמִלְאָה .
- יג) הַאוֹכֵל, בְּשָׂר אֲבִירִים ; וְנֶדַם עֲתוּדִים אֲשֶׁתָּה .
- יד) זָבַח לאלהים תוֹדָה ; וְשִׁלְמָ לְעֵלְיוֹן נְדָרֶיךָ .

- (טו) וקרָאני, ביום צָרה; אַחֲלָצְךָ, ותְּכַבְּדֵנִי.
 (טז) וְלַרְשָׁע, אָמַר אֱלֹהִים, מִה-לָּךְ, לְסֹפֵר חֲסִי; ותִּשָּׂא בְרִיתִי עָלֶי-פִּיךָ.
 (יז) וְאַתָּה, שְׁנֵאתָ מוֹסֵר; ותִּשְׁלַח דְּבָרִי אַחֲרֶיךָ.
 (יח) אִם-רָאִיתָ נֶגֶב, ותִּרְצָ עִמּוֹ; וְעַם מְנַאֲפִים חֲלַקְךָ.
 (יט) פִּיךָ, שְׁלַחַת בְּרָעָה; וּלְשׁוֹנְךָ, תִּצְמִיד מִרְמָה.
 (כ) תִּשָּׁב, בְּאַחֲרֶיךָ תִּדְבֹר; בְּבֶן-אִמְךָ, תִּתֶן-דִּפְי.
 (כא) אֱלֹהֵי עֲשִׂיתָ, וְהִחְרַשְׁתִּי-- דְּמִיתָ, הָיֹת-אֶהְיָה כְּמוֹךָ; אוֹכִיחְךָ וְאֶעְרָכָה לְעֵינֶיךָ.
 (כב) בִּינּוּ-נָא זֹאת, שְׂכָחִי אֵלֹהֵי: פֶּן-אֶטְרֹף, וְאִין מִצִּיל.
 (כג) זִבַּח תּוֹדָה, וְכַבְּדֵנִי: וְשֵׁם דְּרָךְ--אֶרְאֶנּוּ, בְּיִשְׁעֵי אֱלֹהִים.

מזמור 51

- (א) לְמִנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד.
 (ב) בְּבוֹא-אֵלָיו, נָתַן הַנְּבִיא-- כְּאֶשֶׁר-בָּא, אֶל-בֵּת-שֹׁבַע.
 (ג) חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ; כָּרֵב רַחֲמֶיךָ, מִחַה פִּשְׁעֵי.
 (ד) הַרְבֵּה (הָרֵב), כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנִי; וּמַחְטָאתִי טָהַרְנִי.
 (ה) כִּי-פִשְׁעִי, אָנִי אֲדַע; וְחַטָּאתִי נִגְדִי תִמִּיד.
 (ו) לֵךְ לִבְדָּךְ, חַטָּאתִי, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ, עֲשִׂיתִי: לְמַעַן, תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶיךָ-- תִּזְכָּה בְּשִׁפְטֶיךָ.
 (ז) הֵן-בְּעוֹן חוֹלַלְתִּי; וּבַחַטָּא, יַחְמַתְנִי אֱמִי.
 (ח) הֵן-אֲמַת, חִפְצַת בְּטַחֲוֹת; וּבִסְתֵם, חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי.
 (ט) תַּחְטָּאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאֶטְהַר; תִּכְבֹּסְנִי, וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין.
 (י) תִּשְׁמִיעֵנִי, שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה; תִּגְלַנָּה, עֲצָמוֹת דַּפְיֹת.
 (יא) הִסְתַּר פְּנֵיךָ, מִחַטָּאִי; וְכָל-עוֹנֵתִי מִחַה.
 (יב) לֵב טָהוֹר, בְּרָא-לִי אֱלֹהִים; וְרוּחַ נָכוֹן, חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי.
 (יג) אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ; וְרוּחַ קִדְשְׁךָ, אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי.
 (יד) הִשִּׁיבָה לִּי, שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ; וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמַכְנִי.
 (טו) אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרַכֶּיךָ; וְחַטָּאִים, אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ.
 (טז) הִצִּילֵנִי מִדְּמַיִם, אֱלֹהִים-- אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי: תִּתְּנֵן לְשׁוֹנִי, צְדָקֶתְךָ.
 (יז) אֲדַנֶּי, שְׁפָתִי תִפְתַּח; וּפִי, נִגִּיד תִּהְלֶתְךָ.
 (יח) כִּי, לֹא-תַחְפֹּץ זִבַּח וְאַתָּנָה; עוֹלָה, לֹא תִרְצָה.
 (יט) זִבְחֵי אֱלֹהִים, רוּחַ נִשְׁבְּרָה: לֵב-נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה-- אֱלֹהִים, לֹא תִבְזֶה.
 (כ) הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ, אֶת-צִיּוֹן; תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם.
 (כא) אֲזִי תַחְפֹּץ זִבְחֵי-צֶדֶק, עוֹלָה וְכִלְיִל; אֲזִי יַעֲלוּ עַל-מִזְבְּחֶךָ פָּרִים.

מזמור 52

- (א) למנצח, משכיל לדוד.
(ב) בבוא, דואג האדמי-- ונגד לשאול: ניאמר לו-- בא דוד, אל-בית אחימלך.
(ג) מה-תתהלל ברעה, הגבור; חסד אל, כל-היום.
(ד) היות, תחשב לשונך; כתער מלטש, עשה רמיה.
(ה) אהבת רע מטוב; שקר, מדבר צדק סלה.
(ו) אהבת כל-דברי-בלע; לשון מרמה.
(ז) גם-אל, יתצד לנצח: יחתך ויסחך מאהל; ושרשך מארץ חיים סלה.
(ח) ויראו צדיקים ויראו; ועליו ישחקו.
(ט) הנה הגבר-- לא ישים אלהים, מעוזו: ויבטח, ברב עשרו; יעז, בהנתו.
(י) ואני, פזיות רענן-- בבית אלהים; בטחתי בחסד-אלהים, עולם ועד.
(יא) אודך לעולם, כי עשית; ואקוה שמך כי-טוב, נגד חסידיך.

מזמור 53

- (א) למנצח על-מחלת, משכיל לדוד.
(ב) אמר נבל בלבו, אין אלהים; השחיתו, והתעיבו ענל-- אין עשה-טוב.
(ג) אלהים-- משמים, השקיף על-בני-אדם: לראות, היש משכיל-- דרש, את-אלהים.
(ד) כלו סג, יחדו נאלחו: אין עשה-טוב; אין, גם-אחד.
(ה) הלא ידעו, פעלי-און: אכלי עמי, אכלו לחם; אלהים, לא קראו.
(ו) שם, פחדו פחד-- לא-היה-פחד: כי-אלהים--פזר, עצמות חונך; הבשטה, כי-אלהים מאסם.
(ז) מי יתן מציון, ישעות ישראל: בשוב אלהים, שבות עמו; יגל יעקב, ישמח ישראל.

מזמור 54

- (א) למנצח בנגינת, משכיל לדוד.
(ב) בבא הזיפים, ניאמרו לשאול: הלא דוד, מסתתר עמנו.
(ג) אלהים, בשמך הושיעני; ובגבורתך תדייני.
(ד) אלהים, שמע תפילתי; האזינה, לאמרי-פי.
(ה) כי זרים, קמו עלי-- ועריצים, בקשו נפשי; לא שמו אלהים לנגדם סלה.
(ו) הנה אלהים, עזר לי; אדני, בסמכי נפשי.
(ז) ישוב (ישיב) הרע, לשרך; באמתך, הצמיתם.
(ח) בנדבה אזבחה-לך; אודה שמך יהנה כי-טוב.

ט) כי מפל-צרה, הצילני; ובאיבי, ראתה עיני.

מזמור 55

- א) למנצח בנגינת, משפיל לדוד.
- ב) האזינה אלהים, תפלתי; ואל-תתעלם, מתחנותי.
- ג) הקשיבה לי וענני; אריד בשיחי ואהימה.
- ד) מקול אויב--מפני, עקת רשע: כי-גמיטו עלי און, ובאף ישטמוני.
- ה) לבי, נחיל בקרבי; ואימות מות, נפלו עלי.
- ו) יראה נרעד, גבא בי; ותכסני, פלצות.
- ז) ואמר--מי-יתן-לי אבר, כיונה: אעופה ואשכנה.
- ח) הנה, ארחיק נדד; אליו במדבר סלה.
- ט) אחישה מפלט לי-- מרוח סעה מסער.
- י) בלע אדני, פלג לשונם: כי-ראיתי חמס וריב בעיר.
- יא) יומם ולילה--יסובבה על-חומתי; ואון ועמל בקרבה.
- יב) הוות בקרבה; ולא-גמיש מרחבה, תד ומרמה.
- יג) כי לא-אויב יחרפני, ואשא: לא-משנאי, עלי הגדיל; ואסתר מפנו.
- יד) ואתה אנוש כערכי; אלופי, ומידעי.
- טו) אשר יחדו, נמתיק סוד; בבית אלהים, נהלך ברקש.
- טז) ישימות (נשי מות), עלימו--יחדו שאול חיים: כי-רעות במגורם בקרבם.
- יז) אני, אל-אלהים אקרא; ניהנה, יושיעני.
- יח) ערב ובקר וצהרים, אשיחה ואהמה; וישמע קולי.
- יט) פדה בשלום נפשי, מקרב-לי: כי-ברבים, היו עמדי.
- כ) ישמע אל, ויענם-- וישב קדם, סלה: אשר אין חליפות למו; ולא יראו אלהים.
- כא) שלח ידיו, בשלמיו; חלל בריתו.
- כב) חלקו, מחמאת פיו-- וקרב-לבו: רכזו דבריו משמן; והמה פתחות.
- כג) השלך על-יחנה, יקבד-- והוא יכלכלך: לא-יתן לעולם מוט-- לצדיק.
- כד) ואתה אלהים, תורדם לבאר שחת--אנשי דמים ומרמה, לא-יחצו מיהם; ואני, אבטח-בך.

מזמור 56

- (א) למנצח, על-יונת אלם רחקים-- לדוד מכתם: באחו אותו פלשתים בגת.
- (ב) חנני אלהים, כי-שאפני אנוש; כל-היום, לחם ולחצני.
- (ג) שאפו שוררי, כל-היום: כי-רבים לחמים לי מרום.
- (ד) יום אירא-- אני, אליך אבטח.
- (ה) באלהים, אהלל דברו: באלהים בטחתי, לא אירא; מה-יעשה בשר לי.
- (ו) כל-היום, דברי יעצבו; עלי כל-מחשבתם לרע.
- (ז) גורו, יצינו (יצפנו)--המה, עקבי ישמרו: באשר, קווי נפשי.
- (ח) על-אנו פלט-למו; באף, עמים הורד אלהים.
- (ט) נדי, ספרתה-אתה: שימה דמעתי בנאדך; הלא, בספרתך.
- (י) אז ושובו אויבי אחור, ביום אקרא; זה-נדעתי, כי-אלהים לי.
- (יא) באלהים, אהלל דבר; ביהנה, אהלל דבר.
- (יב) באלהים בטחתי, לא אירא; מה-יעשה אדם לי.
- (יג) עלי אלהים נדריך; אשלים תודת לך.
- (יד) כי הצלת נפשי, ממות-- הלא רגלי, מדחי: להתהלך, לפני אלהים-- באור, חיים.

מזמור 57

- (א) למנצח אל-תשחת, לדוד מכתם-- בברחו מפני-שאול, במערה.
- (ב) חנני אלהים, חנני-- כי בד, חסיה נפשי: ובצל-כנפיך אחסה-- עד, יעבר הוות.
- (ג) אקרא, לאלהים עליון; לאל, גמר עלי.
- (ד) ישלח משמים, ויושיעני-- חרף שאפי סלה; ישלח אלהים, חסדו ונאמתו.
- (ה) נפשי, בתוך לבאם-- אשכבה להטים: בני-אדם--שניהם, חנית וחצים; ולשוני, חרב חדה.
- (ו) רומה על-השמים אלהים; על כל-הארץ כבודך.
- (ז) רשת, הכינו לפעמי-- כפף נפשי: כרו לפני שיחה; נפלו בתוכה סלה.
- (ח) נכון לבי אלהים, נכון לבי; אשיכה, ונאמרה.
- (ט) עורה כבודי--עורה, הנבל וכנור; אעירה שחר.
- (י) אודך בעמים אדני; אומרך, בלאמים.
- (יא) כי-גדל עד-שמים חסדך; ועד-שחקים אמתך.
- (יב) רומה על-שמים אלהים; על כל-הארץ כבודך.

מזמור 58

- (א) למנצח אל-תשחת, לדוד מכתם.
(ב) האמנם--אלם צדק, תדברון; מישרים תשפטו, בני אדם.
(ג) אף-בלב, עולת תפעלון: בארץ--חמס ידיכם, תפלסון.
(ד) זרו רשעים מרחם; תעו מבטון, דברי כזב.
(ה) חמת-למו, כדמות חמת-נחש; כמו-פתן חרש, יאטם אָזְנוֹ.
(ו) אשר לא-ישמע, לקול מלחשים; חובר חברים מחכם.
(ז) אלהים--הרס שנימו בפימו; מלתעות כפירים, נתץ יהנה.
(ח) נמאסו כמו-מים, תהלכו-למו; ידרך חצו, כמו יתמללו.
(ט) כמו שבול, תמס יהלך; נפל אשת, בל-חזו שמש.
(י) בטרכם, ובינו סירתכם אטד; כמו-חי כמו-חרון, ישערנו.
(יא) ישמח צדיק, פי-חזה נקם; פעמיו ירחץ, בדם הרשע.
(יב) ויאמר אדם, אך-פרי לצדיק; אך יש-אלהים, שפטים בארץ.

מזמור 59

- (א) למנצח אל-תשחת, לדוד מכתם: בשלח שאול; וישמרו את-הבית, להמיתו.
(ב) הצילני מאיבי אלהי; ממתקוממי תשגבני.
(ג) הצילני, מפעלי און; ומאנשי דמים, הושיעני.
(ד) כי הנה ארבו, לנפשי-- יגורו עלי עזים; לא-פשעי ולא-חטאתי יהנה.
(ה) בלי-עון, ירצון ויכוננו; עורח לקראתי וראה.
(ו) ואתה יהנה-אלהים צבאות, אלהי ישראל-- הקיצה, לפקד כל-הגוים; אל-תחן כל-בגדי און סלה.
(ז) ושובו לערב, יהמו ככלב; ויסובבו עיר.
(ח) הנה, וביעון בפייהם--חרבות, בשפתותיהם: כי-מי שמע.
(ט) ואתה יהנה, תשחק-למו; תלעג, לכל-גוים.
(י) עזו, אליך אשמרה: כי-אלהים, משגבי.
(יא) אלהי חסדו (חסדי) וקדמני; אלהים, יראני בשררי.
(יב) אל-תהרגם, פן ישפחו עמי--הניעמו בחילך, והורידמו: מגננו אדני.
(יג) חטאת-פימו, דבר-שפתימו: וילכדו בגאונם; ומאֵלָה ומפחש יספרו.
(יד) כלה בחמה, כלה ואינמו: ונדעו--כי-אלהים, משל בנעקב; לאפסי הארץ סלה.
(טו) וישבו לערב, יהמו ככלב; ויסובבו עיר.

טז) המה, ינועון (יגיעון) לאכל-- אם-לא ישבעו, וילינו.

יז) ואני, אשיר עזך-- וארנן לבקר, חסדך: כי-היית משגב לי; ומנוס, ביום צר-לי.

יח) עזי, אליך אומרה: כי-אלהים משגבי, אלהי חסדי.

מזמור 60

א) למנצח, על-שושן עדות; מכתם לדוד ללמד.

ב) בהצותו, את ארם נהרים-- ואת-ארם צובה: וישב יואב, ונד את-אדום בגיא-מלח-- שנים עשר אלף.

ג) אלהים, זנחתנו פרצתנו; אנפת, תשובב לנו.

ד) הרעשתה ארץ פצמתה; רפה שבךיה כי-מטה.

ה) הראית עמך קשה; השקיתנו, ויו תרעלה.

ו) נתתה ליראין נס, להתנוסס-- מפני, קשט סלה.

ז) למען, יחלצון ידיך; הושיעה ימינך ועננו (נענני).

ח) אלהים, דבר בקדשו--אעלה: אחלקה שכם; ועמק סכות אמדד.

ט) לי גלעד, ולי מנשה, ואפרים, מעוז ראשי; יהודה, מחוקי.

י) מואב, סיר רחצי--על-אדום, אשליך נעלי; עלי, פלשת התרועעי.

יא) מי יבלני, עיר מצור; מי נחני עד-אדום.

יב) הלא-אתה אלהים זנחתנו; ולא-תצא אלהים, בצבאותינו.

יג) הבה-לנו עזרת מצר; ושוא, תשועת אדם.

יד) באלהים נעשה-חיל; והוא, יבוס צרינו.

מזמור 61

א) למנצח על-נגינת לדוד.

ב) שמעה אלהים, רנתי; הקשיבה, תפלתי.

ג) מקצה הארץ, אליך אקרא-- בעטף לבי, בצור-גרום מפני תנחני.

ד) כי-היית מחסה לי; מגדל-עז, מפני אויב.

ה) אגורה באהלך, עולמים; אחסה בסתר כנפית סלה.

ו) כי-אתה אלהים, שמעת לנדרי; נתת ירשת, יראי שמך.

ז) ימים על-ימי-מלך תוסיף; שנותיו, כמו-דור נדר.

ח) ישב עולם, לפני אלהים; חסד ואמת, מן ינצרהו.

ט) כן אומרה שמך לעד-- לשלמי נדרי, יום יום.

מזמור 62

- (א) למנצח על-ידותיו-- מזמור לדוד.
(ב) אך אל-אלהים, דומיה נפשי; ממנו, ישועתי.
(ג) אך-הוא צורי, וישועתי; משגבי, לא-אמוט רבה.
(ד) עד-אנה, תהותתו על-איש-- תרצחו כלכם: כקיר נטוי; גדר, הדחוייה.
(ה) אך משאתו, יעצו להדיח-- ירצו כזב: בפיו יברכו; ובקרבים, יקללו-סלה.
(ו) אך לאלהים, דומי נפשי: כי-ממנו, תקונתי.
(ז) אך-הוא צורי, וישועתי; משגבי, לא אמוט.
(ח) על-אלהים, ישעי וכבודי; צור-עזי מחסי, באלהים.
(ט) בטחו בו בכל-עת, עם-- שפכו-לפניו לבבכם; אלהים מחסה-לנו סלה.
(י) אך, הבל בני-אדם-- כזב בני-איש: במאזנים לעלות; הקמה, מהבל יחד.
(יא) אל-תבטחו בעשק, ובגזל אל-תהבלו: חיל-כי-ינוב-- אל-תשיתו לב.
(יב) אחת, דבר אלהים--שתים-זו שמעתי: כי עז, לאלהים.
(יג) ולך-אדני חסד: כי-אתה תשלם לאיש כמעשהו.

מזמור 63

- (א) מזמור לדוד; בהיותו, במדבר יהודה.
(ב) אלהים, אלי אתה-- אשחך: צמאה לך, נפשי-- כמה לך בשרי; בארץ-ציה וענף בלי-מים.
(ג) כן, בקדש חזיתך-- לראות עזך, וכבודך.
(ד) כי-טוב חסדך, מחיים; שפתי ישבחונך.
(ה) כן אברכך בחיי; בשמך, אשא כפי.
(ו) כמו חלב ודשן, תשבע נפשי; וישפתי רננות, יהלל-פי.
(ז) אם-זכרתך על-יצועי-- באשמרות, אהגה-בך.
(ח) כי-היית עזרתה לי; ובצל כנפיך ארנן.
(ט) דבקה נפשי אחרך; בי, תמכה ימינך.
(י) והמה--לשואה, יבקשו נפשי; יבאו, בתחתיות הארץ.
(יא) יגירהו, על-ידי-חרב; מנת שעלים יהיו.
(יב) והמלך, ישמח באלהים: יתהלל, כל-הנשבע בו: כי יסכר, פי דוברי-שקר.

מזמור 64

- (א) למנצח, מזמור לדוד.
- (ב) שמע-אלהים קולי בשיחי; מפחד אויב, תצר חיי.
- (ג) תסתירני, מסוד מרעים; מרגשת, פעלי און.
- (ד) אשר שנינו כחרב לשונם; דרכו חצם, דבר מר.
- (ה) לירות במסתרים תם; פתאם ירהו, ולא ייראו.
- (ו) יחזקו-למו, דבר רע-- יספרו, לטמון מוקשים; אמרו, מי יראה-למו.
- (ז) יחפשו עולת-- תמנו, חפש מחפש; וקרב איש, ולב עמק.
- (ח) וירם, אלהים: חץ פתאום--היו, מכותם.
- (ט) ויכשילוהו עלימו לשונם; ותנדדו, כל-ראה בם.
- (י) וייראו, כל-אדם: ויגידו, פעל אלהים; ומעשהו השפילו.
- (יא) ישמח צדיק ביהוה, וחסה בו; ויתהללו, כל-ישרי-לב.

מזמור 65

- (א) למנצח מזמור, לדוד שיר.
- (ב) לך דמיה תהלה אלהים בציון; ולך, ישלם-נדר.
- (ג) שמע תפלה-- עדתך, כל-בשר גבאוו.
- (ד) דברי עונת, גברו מני; פשענו, אתה תכפרם.
- (ה) אשרי, תבחר ותקרב-- ישכן חצריך: נשבעה, בטוב ביתך; קדש, היכלך.
- (ו) נוראות, בצדק תעננו-- אלהי ישענו; מבטח כל-קצוי-ארץ, וגם רחוקים.
- (ז) מכין הרים בכחו; נאזר, בגבורה.
- (ח) משבית, שאון נמים-- שאון גליהם; והמון לאמים.
- (ט) וייראו, ישבי קצות-- מאותתך; מוצאי בקר וערב תרניו.
- (י) פקדת הארץ ותשקקה, רבת תעשרנה-- פלג אלהים, מלא מים; תכין דגנם, כי-כן תכניה.
- (יא) תלמיה רוח, נחת גדודה; ברביבים תמגנה, צמחה תברך.
- (יב) עטרת, שנת טובתך; ומעגלך, ירעפון דשן.
- (יג) ירעפו, נאות מדבר; וגיל, גבעות תחורנה.
- (יד) לבשו כרים, הצאן-- ועמקים יעטפו-בר; ותרועעו, אף-ישירו.

מזמור 66

- (א) לְמַנְצַחַת, שִׁיר מְזִמּוֹר: הֲרִיעוּ לֵאלֹהִים, כָּל-הָאָרֶץ.
(ב) זָמְרוּ כְבוֹד-שְׁמוֹ; שִׁימוּ כְבוֹד, תְּהִלָּתוֹ.
(ג) אָמְרוּ לֵאלֹהִים, מֵה-נוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ; בְּרַב עֹז, יִכַחְשׁוּ לְךָ אִיבֵיךָ.
(ד) כָּל-הָאָרֶץ, יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ--וַיִּזְמְרוּ-לְךָ; יִזְמְרוּ שְׁמֶךָ סֵלָה.
(ה) לָכוּ וְרֵאוּ, מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים; נוֹרָא עֲלִילָה, עַל-בְּנֵי אָדָם.
(ו) הִפְךָ יָם, לִיבְשָׁה--בְּנֵהָר, יַעֲבְרוּ בְּרִגְלָם; שָׁם, נִשְׁמַחַה-בּוֹ.
(ז) מִשָּׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ, עוֹלָם-- עֵינָיו, בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה; הַסּוֹרְרִים, אֶל-יְרִימוֹ (נְרוֹמוֹ) לְמוֹ סֵלָה.
(ח) בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ; וְהִשְׁמִיעוּ, קוֹל תְּהִלָּתוֹ.
(ט) הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ, בַּחַיִּים; וְלֹא-נִתֵּן לְמוֹט רִגְלָנוּ.
(י) כִּי-בִחְנִיתָנוּ אֱלֹהִים; צָרַפְתָּנוּ, כַּצָּרֶף-כֶּסֶף.
(יא) הִבְאֵתָנוּ בְּמִצּוֹדָה; שָׁמַת מוֹעֵקָה בְּמַתְּנֵינוּ.
(יב) הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ, לְרֵאשֵׁנוּ: בָּאֲנוּ-בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם; וַתּוֹצִיאֵנוּ, לְרוּיָהּ.
(יג) אָבּוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת; אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרֶי.
(יד) אֲשֶׁר-פָּצוּ שִׁפְתֵי; וַדַּבֵּר-פִּי, בְּצַר-לִי.
(טו) עֲלוֹת מִיַּחִים אֲעַלֶּה-לְךָ, עִם-קִטְרֹת אֵילִים; אֲעַשֶׂה בָּקָר עִם-עֲתוּדִים סֵלָה.
(טז) לָכוּ-שִׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה, כָּל-יִרְאֵי אֱלֹהִים: אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי.
(יז) אֱלֹהֵי פִי-קִרְאתִי; וְרוּמִם, תַּחַת לְשׁוֹנֵי.
(יח) אָנוּ, אִם-רְאִיתִי בְּלִבִּי-- לֹא יִשְׁמַע אֲדָנִי.
(יט) אָכוֹן, שִׁמְעֵ אֱלֹהִים; הִקְשִׁיב, בְּקוֹל תַּפְלִתִּי.
(כ) בְּרוּךְ אֱלֹהִים-- אֲשֶׁר לֹא-הִסִּיר תַּפְלִתִּי וַחֲסָדוֹ, מֵאֵתִי.

מזמור 67

- (א) לְמַנְצַחַת בְּנִגִּינָת, מְזִמּוֹר שִׁיר.
(ב) אֱלֹהִים, יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ; יֵאָר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה.
(ג) לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶיךָ; בְּכָל-גּוֹיִם, יִשׁוּעַתְךָ.
(ד) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ, עַמִּים כָּלֵם.
(ה) יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ, לְאֲמִים: כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל; וְלְאֲמִים, בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה.
(ו) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ, עַמִּים כָּלֵם.
(ז) אָרֶץ, נִתְּנָה יְבוּלָהּ; יְבָרְכֵנוּ, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ.
(ח) יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים; וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ, כָּל-אֶפְסֵי-אָרֶץ.

מזמור 68

- (א) למנצח לדוד, מזמור שיר.
- (ב) יקום אלהים, יפוצו אויביו; וינוסו משנאיו, מפניו.
- (ג) כהנדף עשן, תנדף: כהמס דונג, מפני-אש-- יאבדו רשעים, מפני אלהים.
- (ד) וצדיקים--ישמחו יעלצו, לפני אלהים; וישישו בשמחה.
- (ה) שירו, לאלהים-- זמרו שמו: סלו, לרכב בערבות--בנה שמו; ועלו לפניו.
- (ו) אבי יתומים, ודן אלמנות-- אלהים, במעון קדשו.
- (ז) אלהים, מושיב יחידים ביתה-- מוציא אסירים, בפשרות; אך סוררים, שכנו צחיקה.
- (ח) אלהים--בצאתך, לפני עמך; בצעדך בשימון סלה.
- (ט) אך רעשה, אף-שמים נטפו-- מפני אלהים: זה סיני-- מפני אלהים, אלהי ישראל.
- (י) גשם נדבות, תניף אלהים; נחלתך ונלאה, אתה כוננתה.
- (יא) חיתך ישבו-בה; תכין בטובתך לעני אלהים.
- (יב) אדני יתן-אמר; המבשרות, צבא רב.
- (יג) מלכי צבאות, ידדון ידדון; ונת-בית, תחלק שלל.
- (יד) אם-תשכבון, בין שפתים: כנפי יונה, נחפה בכסף; ואברותיה, בירקרק חרוץ.
- (טו) בפרש שדי מלכים בה-- תשלג בצלמון.
- (טז) הר-אלהים הר-בשן: הר גבננים, הר-בשן.
- (יז) למה, תרצדון-- הרים גבננים: החר--חמד אלהים לשבתו; אף-יהנה, ישכן לנצח.
- (יח) רכב אלהים, רבתיים אלפי שנאן; אדני בם, סיני בקדש.
- (יט) עלית למרום, שבית שבי-- לקחת מתנות, באדם; ואף סוררים, לשכן יה אלהים.
- (כ) ברוד אדני, יום יום: יעמס-לנו--האל ישועתנו סלה.
- (כא) האל לנו, אל למושעות: וליהנה אדני--למנות, תצאות.
- (כב) אך-אלהים--ימחץ, ראש איביו: קדקד שער--מתהלך, באשמו.
- (כג) אמר אדני, מבשן אשיב; אשיב, ממצלות ים.
- (כד) למען, תמחץ רגלך--בדם: לשון כלבין--מאיבים מנהו.
- (כה) ראו הליכותיך אלהים; הליכות אלי מלכי בקדש.
- (כו) קדמו שרים, אחר נגנים; בתוך עלמות, תופפות.
- (כז) במקהלות, ברכו אלהים; אדני, ממקור ישראל.
- (כח) שם בגימון, צעיר רדם--שרי יהודה, רגמתם; שרי זבלון, שרי נפתלי.

- (כט) צנה אלהיך, עזך : עוזה אלהים--זו, פעלת לנו.
- (ל) מהיכלך, על-ירושלים-- לך יובילו מלכים שי.
- (לא) גער חית קנה, עדת אבירים בעגלי עמים-- מתרפס ברצי-כסף; בזר עמים, קרבות יחפצו.
- (לב) יאתיו חשמנים, מני מצרים; פוש תריץ ידיו, לאלהים.
- (לג) ממלכות הארץ, שירו לאלהים; זמרו אדני סלה.
- (לד) לרכב, בשמי שמי-קדם-- הן יתן בקולו, קול עז.
- (לה) תנו עז, לאלהים: על-ישראל גאותו; ועזו, בשחקים.
- (לו) נורא אלהים, ממקדשך: אל ישראל-- הוא נתן עז ותעצמות לעם; ברוך אלהים.

מזמור 69

- (א) למנצח על-שושנים לדוד.
- (ב) הושיעני אלהים-- כי באו מים עד-נפש.
- (ג) טבעתי, ביון מצולה-- ואין מעמד; באתי במעמקי-מים, ושבלת שטפתיני.
- (ד) נגעתי בקראי, נחר גרוני: פלו עיני--מיחל, לאלהי.
- (ה) רבו, משערות ראשי-- שנאי חנם: עצמו מצמיתי, איבי שקר-- אשר לא-גזלתי, אז אשיב.
- (ו) אלהים--אתה נדעת, לאולתי; ואשמותי, ממך לא-נכחדו.
- (ז) אל-יבשו בי, קוין-- אדני יהוה, צבאות: אל-יכלמו בי מבקשין-- אלהי, ישראל.
- (ח) כי-עליך, נשאתי חרפה; כשתה כלמה פני.
- (ט) מוזר, הייתי לאחי; ונכרי, לבני אמי.
- (י) כי-קנאת ביתך אכלתני; וחרפות חורפין, נפלו עלי.
- (יא) ואבכה בצום נפשי; ותהי לחרפות לי.
- (יב) ואתנה לבושי שק; ואהי להם למשל.
- (יג) גשיחו בי, ישבי שער; ונגינות, שותי שכר.
- (יד) ואני תפלתי-לך יהוה, עת רצון-- אלהים ברב-חסדך; ענני, באמת ישעך.
- (טו) הצילני מטיט, ואל-אטבעה; אנצלה משנאי, וממעמקי מים.
- (טז) אל-תשטפני, שבלת מים-- ואל-תבלעני מצולה; ואל-תאטר-עלי באר פיה.
- (יז) ענני יהוה, כי-טוב חסדך; פרב רחמין, פנה אלי.
- (יח) ואל-תסתר פניך, מעבדך: כי-צר-לי, מהר ענני.
- (יט) קרבה אל-נפשי גאלה; למען איבי פדני.
- (כ) אתה נדעת--חרפתי ובשתי, וכלמתי; נגדך, כל-צורכי.

- (כא) חרפה, שברה לבי-- נאנושה :נאקנה לנוד נאין ; ולמנחמים, ולא מצאתי.
- (כב) ניתנו בברותי ראש ; ולצמאי, ישקוני ח'מץ.
- (כג) יהי-שלחנם לפניהם לפח ; ולשלומים למוקש.
- (כד) תחשכנה עיניהם, מראות ; ומתניהם, תמיד המעד.
- (כה) שפך-עליהם זעמן ; וחרון אפן, ישגים.
- (כו) תהי-טירתם נשמה ; באהליהם, אל-יהי ישב.
- (כז) כי-אתה אשר-הפית כדפו ; ואל-מכאוב חלליך יספרו.
- (כח) תנה-עון, על-עונם ; ואל-גבאי, בצדקתך.
- (כט) ימחו, מספר חיים ; ועם צדיקים, אל-יכתבו.
- (ל) נאני, עני וכואב ; ישועתך אלהים תשגבני.
- (לא) אהללה שם-אלהים בשיר ; ואגדלנו בתודה.
- (לב) ותיטב ליהנה, משור פר ; מקרו מפריס.
- (לג) ראו ענוים ישמחו ; דרשי אלהים, ויחי לבבכם.
- (לד) כי-שמע אל-אביונים יהנה ; ואת-אסיכיו, לא בזה.
- (לה) יהללוהו, שמים וארץ ; ימים, וכל-רמש בם.
- (לו) כי אלהים, יושיע ציון, ויבנה, ערי יהודה ; וישבו שם, וירשוה.
- (לז) וזרע עבדיו, ינחלוה ; ואהבי שמו, ישכנו-בה.

מזמור 70

- (א) למנצח, לדוד להזכיר.
- (ב) אלהים להצילני ; יהנה, לעזרתי חושה.
- (ג) יבשו ויחפרו, מבקשי נפשי : יסגו אחר, ויכלמו ; חפצי, רעתי.
- (ד) ישובו, על-עקב בשתם-- האמרים, האח האח.
- (ה) ישישו וישמחו, בך-- כל-מבקשין : ויאמרו תמיד, וגדל אלהים-- אהבי, ישועתך.
- (ו) נאני, עני ואביון-- אלהים חושה-לי : עזרי ומפלטי אתה ; יהנה, אל-תאחר.

מזמור 71

- (א) בך-יהנה חסיתי ; אל-אבושה לעולם.
- (ב) בצדקתך, תצילני ותפלטני ; הטח-אלי אונן, והושיעני.
- (ג) היה לי, לצור מעון לבוא-- תמיד, צוית להושיעני : כי-סלעי ומצודתי אתה.
- (ד) אלהי--פלטני, מיד רשע ; מכף מעול וחומץ.

- ה) כי-אתה תקנותי ; אֲדַנִּי יְהוָה, מִבְּטַחִי מִנְעוּרִי.
- ו) עָלִיד, נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן--מִמְעֵי אִמִּי, אֶתְהַ גּוֹזִי ; בְּךָ תִּהְלָתִי תִמִּיד.
- ז) כְּמוֹפֶת, הֵייתִי לְרַבִּים ; וְאַתָּה, מַחְסִי-עוֹ.
- ח) יִמְלֵא פִי, תִּהְלָתְךָ ; כָּל-הַיּוֹם, תִּפְאַרְתְּךָ.
- ט) אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי, לַעֲת זִקְנָה ; כְּכֹלֹת כָּחִי, אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי.
- י) כִּי-אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי ; וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי, נוֹעֲצוּ יַחְדָּו.
- יא) לֵאמֹר, אֱלֹהִים עֲזֹבוּ ; רַדְפוּ וּתְפָשׂוּהוּ, כִּי-אֵין מִצִּיל.
- יב) אֱלֹהִים, אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי ; אֱלֹהִי, לַעֲזֹרְתִי חִישָׁה (חִוְשָׁה).
- יג) גִּבְשׁוּ יָכְלוּ, שְׂטֵנֵי נַפְשִׁי : יַעֲטוּ חֲרָפָה, וּכְלָמָה--מִבְּקָשִׁי, רַעְתִּי.
- יד) וְאֲנִי, תִּמִּיד אֲיַחַל ; וְהוֹסַפְתִּי, עַל-כָּל-תִּהְלָתְךָ.
- טו) פִּי, יִסְפֵּר צְדָקְתְּךָ--כָּל-הַיּוֹם תִּשׁוּעָתְךָ : פִּי לֹא יִדְעֵתִי סִפְרוֹת.
- טז) אָבוֹא--בְּגִבְרוֹת, אֲדַנִּי יְהוָה ; אֲזַכִּיר צְדָקְתְּךָ לְבָדְךָ.
- יז) אֱלֹהִים, לִמְדַתְּנִי מִנְעוּרִי ; וְעַד-הַנְּחָה, אֶגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ.
- יח) וְגַם עַד-זִקְנָה, וְשִׁיבָה-- אֱלֹהִים אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-אֶגִּיד זְרוּעֶיךָ לְדוֹר ; לְכָל-גִּבּוֹא, גְּבוּרָתְךָ.
- יט) וְצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים, עַד-מָרוֹם : אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת ; אֱלֹהִים, מִי כְמוֹךָ.
- כ) אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ (הִרְאִיתָנִי), צְרוֹת רַבּוֹת-- וְרַעוֹת : תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ (תַּחֲיִנִּי) ; וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ, תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי.
- כא) תִּרְבַּ גְּדֹלְתִי ; וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי.
- כב) גַּם-אֲנִי, אוֹדֶךָ בְּכָל-יְבֹל-- אֶמְתַּן אֱלֹהִי : אֲזַמְּרָה לְךָ בְּכִנּוֹר-- קְדוֹשׁ, יִשְׂרָאֵל.
- כג) תִּרְנַנְנָה שְׁפָתַי, כִּי אֲזַמְּרָה-לְךָ ; וּנְפֹשִׁי, אֲשֶׁר פָּדִיתָ.
- כד) גַּם-לְשׁוֹנִי-- כָּל-הַיּוֹם, תִּהְגֶּה צְדָקְתְּךָ : כִּי-בִשׁוּ כִי-חִפְרוּ, מִבְּקָשִׁי רַעְתִּי.

מזמור 72

- א) לְשִׁלְמָה : אֱלֹהִים--מִשְׁפָּטֶיךָ, לְמֶלֶךְ תּוּ ; וְצְדָקְתְּךָ לְבוֹ-מֶלֶךְ.
- ב) יְדִין עַמְּךָ בְּצִדֶּק ; וְעֲנִיךָ בְּמִשְׁפָּט.
- ג) יִשְׂאוּ הַרִים שְׁלוֹם לְעָם ; וּגְבָעוֹת, בְּצִדְקָה.
- ד) יִשְׁפֹּט, עֲנִי-עַם--יוֹשִׁיעַ, לְבָנֵי אֲבִיוֹן ; וַיִּדְכֵּא עוֹשֶׁק.
- ה) יִירָאוּךָ עַם-שָׁמֶשׁ ; וְלִפְנֵי יָרַח, דוֹר דוֹרִים.
- ו) יִרְדּוּ, כְּמָטֵר עַל-גֹּזִי ; כְּרִבִּיבִים, זֶרְזִיף אֶרֶץ.
- ז) יִפְרַח-בְּגִמְיוֹ צְדִיק ; וְרַב שְׁלוֹם, עַד-בְּלֵי יָרַח.
- ח) וַיִּרְדּוּ, מִיָּם עַד-גַּם ; וּמִנְהַר, עַד-אֶפְסֵי-אֶרֶץ.

- (ט) לִפְנֵי, זְכָרְעוּ צִיִּים ; וְאִבְיו, עֶפְרַיִם לַחֲכוּ.
- (י) מַלְכֵי תְרַשִׁישׁ וְאִיִּים, מְנַחֵה יְשִׁיבוּ; מַלְכֵי שֶׁבַע וְסֻבָּא, אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ.
- (יא) וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ כָּל-מַלְכִים ; כָּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ.
- (יב) כִּי-יֵצֵא, אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ ; וְעֵנִי, וְאִין-עֲזָר לּוֹ.
- (יג) יָחַס, עַל-דַּל וְאֲבִיוֹן ; וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ.
- (יד) מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס, יִגָּאֵל נַפְשָׁם ; וַיִּיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו.
- (טו) וַיַּחֲיֵ-- וַיִּתֵּן-לוֹ, מִזֶּהָב שֶׁבַע: וַיִּתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ תָּמִיד ; כָּל-הַיּוֹם, יִבְרַכְנָהוּ.
- (טז) יְהִי פֶסֶת-בַּר, בְּאֶרֶץ-- בְּרֹאשׁ הַרִים: יִרְעַשׂ כְּלָבָנוֹן פְּרִיּוֹ ; וַיִּצְיָצוּ מַעִיר, כְּעֶשֶׂב הָאֶרֶץ.
- (יז) יְהִי שְׁמוֹ, לְעוֹלָם-- לִפְנֵי-שָׁמֶשׁ, יִנּוֹן (יִנּוֹן) שְׁמוֹ: וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ ; כָּל-גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ.
- (יח) בָּרוּךְ, יְהוָה אֱלֹהִים--אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ.
- (יט) וּבָרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹדוֹ-- לְעוֹלָם: וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ, אֶת-כָּל הָאֶרֶץ-- אָמֵן וְאָמֵן.
- (כ) כָּלוּ תַפְלוֹת-- דָּוִד, בֶּן-יִשָּׁי.

מזמור 73

- (א) מִזְמוֹר, לְאֶסָף: אֵךְ טוֹב, לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים-- לְבָרִי לְבָב.
- (ב) וְאֵנִי--כַּמְעַט, נְטוּי (נְטִיּוֹ) רַגְלִי ; כְּאִין, שַׁפְכָה (שִׁפְכוֹ) אֲשֶׁרִי.
- (ג) כִּי-קִנְאַתִּי, בַּהוֹלְלִים ; שְׁלוֹם רַשְׁעִים אֶרְאֶה.
- (ד) כִּי אִין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם ; וּבְרִיא אוֹלָם.
- (ה) בְּעַמַל אָנוּשׁ אֵינָמוּ ; וְעַם-אָדָם, לֹא יִגְעוּ.
- (ו) לָכוֹ, עֲנֻקְתָּמוּ גֵאוּהָ ; יַעֲטֹף-שִׁית, חֶמֶס לְמוֹ.
- (ז) יֵצֵא, מִחֶלֶב עֵינָמוּ ; עֲבְרוּ, מִשְׁפִּיּוֹת לְבָב.
- (ח) יִמִּיקוּ, וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֵשֶׂק ; מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ.
- (ט) שִׁתּוֹ בְּשִׁמְיִם פִּיהֶם ; וּלְשׁוֹנָם, תִּהְלַךְ בְּאֶרֶץ.
- (י) לָכוֹ, יִשִּׁיב (יִשׁוּב) עַמּוֹ הַלֵּם ; וּמִי מֵלֵא, יִמְצוֹ לְמוֹ.
- (יא) וְאָמְרוּ, אֵיכָה יִדַּע-אֵל ; וַיֵּשׁ דְּעָה בְעֵלְיוֹן.
- (יב) הִנֵּה-אֱלֹהֵי רַשְׁעִים ; וְשִׁלּוּי עוֹלָם, הַשְּׂגוּי-חֵיל.
- (יג) אֵךְ-רִיק, זִכְרִיתִי לְבָבִי ; וְאֶרְחַץ בְּנִקְיוֹן כְּפָי.
- (יד) וַאֲהִי נְגוּעַ, כָּל-הַיּוֹם ; וְתוֹכַחְתִּי, לְבָקָרִים.
- (טו) אִם-אֶמְרֵתִי, אֶסְפָּרָה כְּמוֹ ; הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךְ בְּגִדְתִּי.
- (טז) וְאֶחְשָׁבָה, לְדַעַת זֹאת ; עֵמֶל הִיא (הוּא) בְּעֵינִי.

- (יז) עד-אבוא, אל-מקדשי-אל; אבינה, לאחריהם.
 (יח) אך בחלקות, תשית למו; הפלתם, למשואות.
 (יט) איך היו לשמה כרגע; ספו תמו, מן-בלהות.
 (כ) כחלום מהקיץ-- אדני, בעיר צלמם תבזה.
 (כא) פי, יתחמץ לבבי; וכליותי, אשתונן.
 (כב) ואני-בער, ולא אדע; בהמות, הייתי עמך.
 (כג) ואני תמיד עמך; אחזת, ביד-ימיני.
 (כד) בעצתך תנחני; ואחר, כבוד תקחני.
 (כה) מי-לי בשמים; ועמך, לא-חפצתי בארץ.
 (כו) פלה שארי, ולבבי: צור-לבבי וחלקי--אלהים לעולם.
 (כז) כי-הנה רחקיך יאבדו; הצמתה, כל-זונה ממך.
 (כח) ואני, קרבת אלהים-- לי-טוב: שתי, באדני יהוה מחסי; לספר, כל-מלאכותיך.

מזמור 74

- (א) משפיל, לאסף: למה אלהים, זנחת לנצח; יעשו אפך, בצאו מרעיתך.
 (ב) זכר עדתך, קניית קדם-- גאלת, שבט נחלתך; הר-ציון, זה שכנת בו.
 (ג) הרימה פעמך, למשאות נצח; כל-הרע אויב בקדש.
 (ד) שאגו צררין, בקרב מועדך; שמו אותתם אתות.
 (ה) ונדע, כמביא למעלה; בסבך-עץ, קרדמות.
 (ו) ועת (ועתה), פתוחיה יחד-- בכשיל וכילפות, יהלמון.
 (ז) שלחו באש, מקדשך; לארץ, חללו משפן-שמן.
 (ח) אמרו בלבם, נינם יחד; שרפו כל-מועדי-אל בארץ.
 (ט) אותתינו, לא ראינו: אין-עוד נביא; ולא-אתנו, ידע עד-מה.
 (י) עד-מתים אלהים, יחרף צר; ונאץ אויב שמך לנצח.
 (יא) למה תשיב ידך, וימינך; מסרב חוקך (חיקך) כלה.
 (יב) ואלהים, מלכי מקדם; פעל ישועות, בקרב הארץ.
 (יג) אתה פורחת בעונך ים; שברת ראשי תנינים, על-המים.
 (יד) אתה רצפת, ראשי לונתו; תתננו מאכל, לעם לציים.
 (טו) אתה בקעת, מענו ונחל; אתה הובשת, נהרות איתו.
 (טז) לך יום, אף-לך לילה; אתה הכינות, מאור ושמש.

זי) אתה הצבת, כל-גבולות ארץ; קניץ וחרף, אתה יצרתם.

יח) זכר-זאת--אוני, חרף יהנה; ועם נבל, נאצו שמך.

יט) אל-תתן לחית, נפש תורך; חית ענייך, אל-תשכח לנצח.

כ) הבט לברית: כי מלאו מחשבי-ארץ, נאות חמס.

כא) אל-ישב דך נכלם; עני ואביון, יהללו שמך.

כב) קומה אלהים, ריבה ריבך; זכר חרפתך מני-נבל, כל-היום.

כג) אל-תשכח, קול צרריך; שאון קמיך, עלה תמיד.

מזמור 75

א) למנצח אל-תשחת; מזמור לאסף שיר.

ב) הודינו לך, אלהים--הודינו, וקרוב שמך; ספרו, נפלאותיך.

ג) כי, אקח מועד; אני, מישרים אשפט.

ד) נמגים, ארץ וכל-ישביה; אנכי תכנתי עמודיה סלה.

ה) אמרתי להוללים, אל-תהלו; ולרשעים, אל-תרימו קרן.

ו) אל-תרימו למרום קרנכם; תדברו בצואר עתק.

ז) כי לא ממוצא, וממערב; ולא, ממדבר הרים.

ח) כי-אלהים שפט; זה ישפיל, וזה ירים.

ט) כי כוס ביד-יהנה, ויין חמר מלא מסך-- ויגר מזה: אך-שמריה, ימצו ישתו; כל, רשעי-ארץ.

י) ואני, אגיד לעלם; אזמרה, לאלהי יעקב.

יא) וכל-קרני רשעים אגדע; תרוממנה, קרנות צדיק.

מזמור 76

א) למנצח בנגינת; מזמור לאסף שיר.

ב) נודע ביהודה אלהים; בישכאל, גדול שמו.

ג) ויהי בשלם סוכו; ומעונתו בציון.

ד) שמה, שבר רשפי-קשת; מגן וחרב ומלחמה סלה.

ה) נאור, אתה אדיר-- מהררי-טרף.

ו) אשתוללו, אבירי לב-- נמו שנתם; ולא-מצאו כל-אנשי-חיל ודיהם.

ז) מגערתך, אלהי יעקב; נרדס, ורכב וסוס.

ח) אתה, נורא אתה--ומי-יעמד לפניך; מאז אפך.

ט) משמים, השמעת דין; ארץ יראה וישקטה.

- (י) בָּקוּם-לְמִשְׁפָּט אֱלֹהִים-- לְהוֹשִׁיעַ כָּל-עַנְוֵי-אֶרֶץ סֵלָה.
- (יא) כִּי-חַמַּת אָדָם תּוֹדֶךָ; שְׂאֵרִית חַמַּת תַּחֲגֹר.
- (יב) נָדְרוּ וְשָׁלְמוּ, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-סִבְיָיו--יִבְּלוּ שִׁי, לְמוֹרָא.
- (יג) יִבְצֹר, רוּחַ נְגִידִים; נוֹרָא, לְמַלְכֵי-אֶרֶץ.

מְזֻמָּר 77

- (א) לְמַנְצַח עַל-יַדִּיתוֹן (יְדוּתוֹן); לְאַסֵּף מְזֻמָּר.
- (ב) קוֹלֵי אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה; קוֹלֵי אֶל-אֱלֹהִים, וְהֶאֱזִין אֵלַי.
- (ג) בְּיוֹם צָרָתִי, אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי: יָדֵי, לְלִלָה נִגְרָה--וְלֹא תִפּוּג; מֵאַנְהָ הַנְּחִים נִפְשִׁי.
- (ד) אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמָנָה; אֲשִׁיחָה, וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה.
- (ה) אַחֲזֹתָ, שְׁמֵרוֹת עֵינַי; נִפְעַמְתִּי, וְלֹא אֲדַבֵּר.
- (ו) חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם-- שָׁנוֹת, עוֹלָמִים.
- (ז) אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי, בְּלִילָה: עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה; וְנִחַפֵּשׁ רוּחִי.
- (ח) הִלְעוֹלָמִים, יִזְנַח אֲדַנֶּי; וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד.
- (ט) הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסָדוֹ; גָּמַר אִמְרָ, לְדָר וְדָר.
- (י) הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל; אִם-קִפְץ בָּאָף, כִּחְמִיו סֵלָה.
- (יא) וְאִמְרָ, חֲלוּתִי הִיא-- שָׁנוֹת, יָמִין עֲלִיוֹן.
- (יב) אֲזַכִּיר (אֲזַכּוֹר) מֵעַלְלֵי-יָהּ: כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ.
- (יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךָ; וּבַעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה.
- (יד) אֱלֹהִים, בִּקְדָשׁ דְּרָכֶךָ; מִי-אֵל גָּדוֹל, בְּאֱלֹהִים.
- (טו) אַתָּה הָאֵל, עֲשֵׂה פְלֹא; הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךָ.
- (טז) גָּאֲלַת בְּזֹרַע עַמְּךָ; בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיֹּסֵף סֵלָה.
- (יז) כָּאוֹךְ מִים, אֱלֹהִים--כָּאוֹךְ מִים יַחֲלִיו; אֵף, יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת.
- (יח) זָרְמוּ מִים, עֲבוֹת--קוֹל, נְתַנוּ שְׁחָקִים; אֵף-חֲצָצִיךְ, יִתְהַלְכוּ.
- (יט) קוֹל רַעֲמָךְ, בְּגִלְגַּל--הַאִירוּ בְּרַקִּים תִּבְּל; רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ.
- (כ) בְּיָם דְּרָכֶךָ--וּשְׁבִילֶיךָ (וּשְׁבִילֶךָ), בְּמִים רַבִּים; וְעַקְבוֹתַיִךְ, לֹא נִדְעוּ.
- (כא) נְחִית כְּצֹאן עַמְּךָ-- בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

מזמור 78

- (א) משכיל, לאסף: האזינה עמי, תורתִי; הטו אזנכם, לאמרי־פי.
- (ב) אפתחה במשל פי; אביעה חידות, מני־קדם.
- (ג) אשר שמענו, ונדעם; ואבותינו, ספרו־לנו.
- (ד) לא נכחד, מבניהם-- לדור אחרון, מספרים תהלות יהוה; נעזוּו ונפלא־תיו, אשר עשה.
- (ה) ויקם עדות, ביעקב, ותורה, שם בישראל: אשר צנה, את־אבותינו-- להודיעם, לבניהם.
- (ו) למען ידעו, דור אחרון-- בנים יולדו; יקמו, ויספרו לבניהם.
- (ז) וישימו באלהים, כסלם: ולא ישכחו, מעל־לי־אל; ומצותיו ינצרו.
- (ח) ולא יהיו, פאבותם-- דור, סוכר ומר: דור, לא־הכין לבו; ולא־נאמנה את־אל רוחו.
- (ט) בני־אפרים, נושקי רומי־קשת; הפכו, ביום קרב.
- (י) לא שמרו, ברית אלהים; ובתורתו, מאנו ללכת.
- (יא) וישכחו עלילותיו; ונפלא־תיו, אשר הראם.
- (יב) נגד אבותם, עשה פלא; בארץ מצרים שדה־צען.
- (יג) בקע ים, ויעבירם; ויצב־מים כמו־נד.
- (יד) וינחם בענו יומם; וכל־הלילה, באור אש.
- (טו) יבקע צרים, במדבר; וישק, בתהמות רבה.
- (טז) ויוצא נוזלים מסלע; ויורד פנהרות מים.
- (יז) ויוסיפו עוד, לחטא־לו-- למרות עליון, בציה.
- (יח) וינסו־אל בלבבם-- לשאל־אכל לנפשם.
- (יט) וינדברו, באלהים: אמרו, היוכל אל-- לערך שלחו, במדבר.
- (כ) הן הכה־צור, ויזובו מים-- וינחלים ישטפו: הגם־לחם, יוכל תת; אם־זכין שאר לעמו.
- (כא) לכו, שמע יהוה-- ויתעבר: ואש, נשקה ביעקב; וגם־אף, עלה בישראל.
- (כב) כי לא האמינו, באלהים; ולא בטחו, בישועתו.
- (כג) ויצו שחקים ממעל; ודלתי שמים פתח.
- (כד) וימטר עליהם מן לאכל; ודגן־שמים, נתן למו.
- (כה) לחם אבירים, אכל איש; צידה שלח להם לשבע.
- (כו) יסע קדים, בשמים; וינהג בעזו תימן.
- (כז) וימטר עליהם פעפר שאר; וכחול זמים, עוף כנף.

- (כח) ויפל, בקרב מחנהו; סביב, למשכנתיו.
- (כט) ויאכלו וישבעו מאד; ותאנתם, יבא להם.
- (ל) לא-זרו מתאנתם; עוד, אכלם בפיהם.
- (לא) ואף אלהים, עלה בהם, ויהרג, במשמניהם; ובחורי ישראל הכריע.
- (לב) בכל-זאת חטאו-עוד; ולא-האמינו, בנפלאותיו.
- (לג) ויכל-בהבל ימיהם; ושנותם, בבקהלה.
- (לד) אם-הרגם ודרשוהו; ושבו, ושחרו-אל.
- (לה) ויזכרו, כי-אלהים צורם; ואל עליון, גאלם.
- (לו) ויפתוהו בפיהם; ובלשונם, יכזבו-לו.
- (לז) ולבם, לא-נכון עמו; ולא נאמנו, בבריתו.
- (לח) והוא רחום, יכפר עון-- ולא-ישחית: והרבה, להשיב אפו; ולא-יעיר, כל-חמתו.
- (לט) ויזכר, כי-בשר המה; רוח הולך, ולא ישוב.
- (מ) כמה, ימרוהו במדבר; יעציבוהו, בישימון.
- (מא) וישובו וינסו אל; וקדוש ישראל התוו.
- (מב) לא-זכרו את-גדו; יום, אשר-פדם מני-צר.
- (מג) אשר-שם במצרים, אתותיו; ומופתיו, בשדה-צען.
- (מד) ויהפך לדם, יאריהם; ונזליהם, בל-ישתיון.
- (מה) ישלח בהם ערב, ויאכלם; וצפרדע, ותשחיתם.
- (מו) ויתן לחסיל יבולם; ויגיעם, לארבה.
- (מז) ויהרג בבדד גפנם; ושקמותם, בחנמל.
- (מח) ויסגר לבדד בעינם; ומקניהם, לרשפים.
- (מט) ישלח-בם, חרון אפו--עברה נזעם וצרה; משלחת, מלאכי רעים.
- (נ) יפלט נתיב, לאפו: לא-חשך ממנות נפשם; וחיתם, לדבר הסגיר.
- (נא) ויך כל-בכור במצרים; ראשית אונים, באהלי-הם.
- (נב) ויסע כצאן עמו; וינהגם כעדר, במדבר.
- (נג) וינחם לבטח, ולא פחדו; ואת-אויביהם, פסה היים.
- (נד) ויביאם, אל-גבול קדשו; הר-זה, קנתה ימינו.
- (נה) ויגרש מפניהם, גוים-- ויפילם, בחבל נחלה; וישפן באהליהם, שבטי ישראל.
- (נו) וינסו וימרו, את-אלהים עליון; ועדותיו, לא שמרו.
- (נז) ויסגו ויבגדו, כאבותם; נהפכו, כקשת רמיה.

- נח) וַיִּכְעַס יְהוָה בְּבְמוֹתָם; וּבִפְסִילֵיהֶם, וַיִּקְנִיאוּהוּ.
- נט) שָׁמַע אֱלֹהִים, וַיִּתְעַבֵּר; וַיִּמָּאֵס מְאֹד, בְּיִשְׂרָאֵל.
- ס) וַיִּטֹּשׁ, מִשְׁכַּן שְׁלוֹ; אֶהְלֵ, שָׁכַן בְּאֲדָם.
- סא) וַיִּתֵּן לְשִׁבְעֵי עֶזְרָה; וַתִּפְאֲרְתוּ בְיַד-צָר.
- סב) וַיִּסְגֵר לְחֶרֶב עַמּוֹ; וּבִנְחֻלְתּוֹ, הִתְעַבֵּר.
- סג) בַּחוּרָיו אָכְלָה-אֵשׁ; וּבַתּוֹלְתָיו, לֹא הוֹלְלוּ.
- סד) כִּהְנִיּוּ, בַּחֶרֶב נָפְלוּ; וְאֶלְמִנְתָיו, לֹא תִבְכְּיֶנָּה.
- סה) וַיִּקְצַץ בְּיָשׁוּן אֲדָנִי; כַּגְבוּר, מִתְרוֹגֵג מִיָּגוֹן.
- סו) וַיִּנְד-צָרָיו אַחֲרוֹ; חֶרְפַת עוֹלָם, נָתַן לָמוֹ.
- סז) וַיִּמָּאֵס, בְּאֶהְלֵ יוֹסֵף; וּבִשְׂבַט אֶפְרַיִם, לֹא בָחַר.
- סח) וַיִּבְחַר, אֶת-שְׂבַט יְהוּדָה; אֶת-הַר צִיּוֹן, אֲשֶׁר אָהַב.
- סט) וַיִּבְּרַן כְּמוֹ-רְמִים, מִקְדָּשׁוֹ; כְּאֶרֶץ, יְסֻדָּה לְעוֹלָם.
- ע) וַיִּבְחַר, בְּדוֹד עֶבְדּוֹ; וַיִּקְחֶהוּ, מִמִּכְלַאת צֹאן.
- עא) מֵאַחַר עֲלוֹת, הֵבִיאוּ: לְרַעוֹת, בַּיַּעֲקֹב עַמּוֹ; וּבְיִשְׂרָאֵל, נְחֻלְתּוֹ.
- עב) וַיִּרְעַם, כְּתֹם לִבָּבוֹ; וּבַתְּבוֹנוֹת כִּפְּיוֹ יִנְחָם.

מזמור 79

- א) מְזִמּוֹר, לְאֶסָף: אֱלֹהִים, בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ-- טַמְאוּ, אֶת הַיַּכְל קְדֹשְׁךָ; שָׁמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעֵיִם.
- ב) נָתַנּוּ, אֶת-נְבִלַת עֶבְדֶיךָ-- מֵאֲכָל, לְעוֹף הַשָּׁמַיִם; בְּשֵׁר חֲסִידֶיךָ, לְחִיתוֹ-אֶרֶץ.
- ג) שָׁפְכוּ דָמָם, כְּמִים--סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם; וְאִין קוֹבֵר.
- ד) הֵיִינוּ חֶרְפָּה, לְשִׁכְנֵינוּ; לַעַג וְקָלָס, לְסְבִיבוֹתֵינוּ.
- ה) עַד-מָה יִהְיֶה, תִּיאַנֵּף לְנֶצַח; תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ, קִנְאֶתְךָ.
- ו) שִׁפְךָ חֲמַתְךָ-- אֵל הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּךָ: וְעַל מַמְלְכוֹת-- אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ, לֹא קָרְאוּ.
- ז) כִּי, אָכַל אֶת-יַעֲקֹב; וְאֶת-גְּוֹהוֹ הַשָּׁמוֹ.
- ח) אֵל-תִּזְכֹּר-לָנוּ, עֲוֹנֹת רֵאשִׁינִים: מִהֵרָ, וְקִדְמוֹנוֹ רַחֲמֶיךָ-- כִּי דָלוּנוּ מְאֹד.
- ט) עֲזָרְנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל-- עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שִׁמְךָ; וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטְאֵתֵינוּ, לְמַעַן שִׁמְךָ.
- י) לָמָּה, יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם-- אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם: יִזְדַּע בְּגֵיִים לְעֵינֵינוּ; נִקְמַת, דָם-עֶבְדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ.
- יא) תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ, אֲנִקַת אֲסִיר: כַּגֹּדֶל זְרוּעֶךָ--הוֹתֵר, בְּנֵי תַמּוּתָהּ.
- יב) וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַעֲתִים, אֵל-חִיקָם; חֶרְפַּתְּם אֲשֶׁר חֶרְפְּךָ אֲדָנִי.
- יג) וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ, וְצֹאן מִרְעִיתְךָ-- נוֹדָה לָךְ, לְעוֹלָם: לְדוֹר וָדָר-- נִסְפֵר, תִּהְלֶתְךָ.

מזמור 80

- (א) למנצח אל-ששנים ; עדות לאסוף מזמור.
- (ב) רעה ישראל, האזינה-- נהג כצאן יוסף; ישב הכרובים הופיעה.
- (ג) לפני אפרים, ובגמון ומנשה-- עוררה את-גבורתך; ולכה לישעתה לנו.
- (ד) אלהים השיבנו; והאר פניך, ונשעה.
- (ה) יהוה אלהים צבאות-- עד-מתי עשנת, בתפלת עמך.
- (ו) האכלתם, לחם דמעה; ותשקמו, בדמעות שליש.
- (ז) תשימנו מדון, לשכנינו; ואיבינו, ילעגו-למו.
- (ח) אלהים צבאות השיבנו; והאר פניך, ונשעה.
- (ט) גפו, ממצרים תסיע; תגרש גוים, ותטעה.
- (י) פנית לפניך; ותשרש שרשיה, ותמלא-ארץ.
- (יא) כסו הרים צלה; וענפיה, ארזי-אל.
- (יב) תשלח קצירה עד-ים; ואל-נהר, יונקותיה.
- (יג) למה, פרצת גדריה; וארוה, כל-עברי דרך.
- (יד) וכרסמנה חזיר מלר; וזיו שדי ירענה.
- (טו) אלהים צבאות, שוב-נא: הבט משמים וראה; ופקד, גפו זאת.
- (טז) וכנה, אשר-נטעה ימינך; ועל-בו, אמצתה לך.
- (יז) שרפה באש כסוהה; מגערת פניך יאבדו.
- (יח) תהי-ידך, על-איש ימינך; על-בו-אדם, אמצת לך.
- (יט) ולא-נסוג ממך; תחינו, ובשמך נקרא.
- (כ) יהוה אלהים צבאות השיבנו; האר פניך, ונשעה.

מזמור 81

- (א) למנצח על-הגתית לאסף.
- (ב) הרנינו, לאלהים עוזנו; הריעו, לאלהי יעקב.
- (ג) שאו-זמרה, ותנו-תף; כנור נעים עם-נבל.
- (ד) תקעו בחדש שופר; בכסה, ליום חגנו.
- (ה) כי חק לישראל הוא; משפט, לאלהי יעקב.
- (ו) עדות, ביהוסף שמו-- בצאתו, על-ארץ מצרים; שפת לא-ידעתי אשמע.

- ז) הסירותי מסביל שכמו; כפיו, מדוד תעברנה.
- ח) בצרה קראת, ונחלצך: אענך, בסתר רעם; אבחנך על-מי מריבה סלה.
- ט) שמע עמי, ואעידה בך; ישראל, אם-תשמע-לי.
- י) לא-יהיה בך, אל זר; ולא תשתחוה, לאל נכר.
- יא) אנכי, יהוה אלהיך-- המעלך, מארץ מצרים; הרחב-פיה, ואמלאהו.
- יב) ולא-שמע עמי לקולי; וישראל, לא-אבה לי.
- יג) ואשלחהו, בשרירות לבם; ולכו, במועצותיהם.
- יד) לו--עמי, שמע לי; וישראל, בדרכי יהלכו.
- טו) כמעט, אויביהם אכניע; ועל צריהם, אשיב ידי.
- טז) משנאי יהוה, וכחשו-לו; ויהי עתם לעולם.
- יז) ויאכילהו, מחלב חטה; ומצור, דבש אשביעך.

מזמור 82

- א) מזמור, לאסף: אלהים, נצב בעדת-אל; בקרב אלהים ישפט.
- ב) עד-מתי תשפטו-עול; ופני רשעים, תשאו-סלה.
- ג) שפטו-דל ויתום; עני ורש הצדיקו.
- ד) פלטו-דל ואביון; מיד רשעים הצילו.
- ה) לא ידעו, ולא יבינו-- בחשכה יתהלכו; ומוטו, כל-מוסדי ארץ.
- ו) אני-אמרתי, אלהים אתם; ובני עליון בקלכם.
- ז) אכן, כאדם תמותון; וכאחד השרים תפלו.
- ח) קומה אלהים, שפטה הארץ: כי-אתה תנחל, בכל-הגוים.

מזמור 83

- א) שיר מזמור לאסף.
- ב) אלהים אל-דמי-לך; אל-תחרש ואל-תשקט אל.
- ג) כי-הנה אויביך, יהמיון; ומשנאיך, נשאו ראש.
- ד) על-עמך, יערימו סוד; ויתנעצו, על-צפוניך.
- ה) אמרו--לכו, ונכחידם מגוי; ולא-יזכר שם-ישראל עוד.
- ו) כי נועצו לב יחדו; על-יך, ברית יכרתו.
- ז) אהלי אדום, וישמעאלים; מואב והגרים.
- ח) גבל ועמון, ועמלק; פלשת, עם-ישבי צור.

- (ט) גם-אשור, נלנה עמם; היו זרוע לבני-לוט סלה.
- (י) עשה-להם כמדון; כסיסרא כנביו, בנחל קישון.
- (יא) נשמדו בעין-דאר; היו דמו, לאדמה.
- (יב) שיתמו נדיבימו, פערב וכזאב; וכזבח וכצלמנע, כל-נסיכימו.
- (יג) אשר אמרו, נירשה לנו-- את, נאות אלהים.
- (יד) אלהי, שיתמו כגלגל; בקש, לפני-רוח.
- (טו) פאש תבער-זער; וכלהבה, תלהט הרים.
- (טז) כן, תרדפם בסערך; ובסופתך תבהלם.
- (יז) מלא פניהם קלון; ויבקשו שמך יהנה.
- (יח) יבשו ויבהלו עדי-עד; ויחפרו ויאבדו.
- (יט) וידעו-- כי-אתה שמך יהנה לבדך: עליון, על-כל-הארץ.

מזמור 84

- (א) למנצח על-הגתית; לבני-קרח מזמור.
- (ב) מה-ידידות משכננותיך-- יהנה צבאות.
- (ג) נכספה וגם-כלתה, נפשי-- לחצרות יהנה: לבי ובשרי-- ירננו, אל אל-חי.
- (ד) גם-צפור מצאה בית, ודרור קן לה-- אשר-שתה אפרחיה: את-מוצחונתיך, יהנה צבאות-- מלכי, ואלהי.
- (ה) אשרי, יושבי ביתך-- עוד, יהללונך סלה.
- (ו) אשרי אדם, עוז-לו בך; מסלות, בלבבם.
- (ז) עברי, בעמק הבכא-- מעגן ישיתוהו; גם-ברכות, יעטה מורה.
- (ח) לכו, מחיל אל-חיל; יראה אל-אלהים בציון.
- (ט) יהנה אלהים צבאות, שמעה תפלתי; האזינה אלהי יעקב סלה.
- (י) מגננו, ראה אלהים; והבט, פני משיחך.
- (יא) כי טוב-יום בחצרך, מאלף: בחרתי--הסתופף, בבית אלהי; מדור, באהל-רשע.
- (יב) כי שמש, ומגן-- יהנה אלהים: חן וכבוד, יתן יהנה; לא ימנע-טוב, להלכים בתמים.
- (יג) יהנה צבאות-- אשרי אדם, בטח בך.

מזמור 85

- (א) למנצח לבני-קרח מזמור.
- (ב) רצית יהנה ארצך; שבת, שבות (שבית) יעקב.
- (ג) נשאת, עון עמך; כסית כל-חטאתם סלה.

- ד) אִסְפֹּת כָּל-עֲבָרְתֶיךָ ; הַשִּׁיבוֹת, מִחֲרוֹן אָפֶיךָ.
ה) שׁוֹבְנֵנו, אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו ; וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ.
ו) הִלְעוּלָם תִּאֲנֶף-בָּנוּ ; תִּמְשַׁךְ אֶפְךָ, לְדֹר וְדֹר.
ז) הֲלֹא-אֵתָהּ, תִּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ ; וְעַמְּךָ, יִשְׁמְחוּ-בְךָ.
ח) הֲרֵאֵנוּ יְהוָה חֲסִידֶיךָ ; וַיִּשְׁעֶךָ, תִּתֵּן-לָנוּ.
ט) אֲשַׁמְעָה-- מִה-יִדְבַר, הָאֵל יְהוָה : כִּי, יִדְבַר שְׁלוֹם--אֶל-עַמּוֹ וְאֶל-חֲסִידָיו ; וְאֶל-יְשׁוּבוֹ לְכִסְלָה.
י) אַךְ קָרוֹב לִירְאֵיו יִשְׁעוּ ; לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ.
יא) חֲסֵד-וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ ; צַדִּיק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ.
יב) אֲמֶת, מֵאֲרֶץ תִּצְמַח ; וְצַדִּיק, מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף.
יג) גַּם-יְהוָה, יִתֵּן הַטּוֹב ; וְאַרְצֵנוּ, תִּתֵּן יְבוּלָהּ.
יד) צַדִּיק, לִפְנֵי יְהוָה ; וַיִּשֶׁם לְדָרֶךְ פְּעָמָיו.

מְזֻמֹּר 86

- א) תִּפְלָה, לְדָוִד : הִטָּה-יְהוָה אֲזִנֶיךָ עֲנֵנִי-- כִּי-עֲנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
ב) שְׁמֵרָה נַפְשִׁי, כִּי-חֲסִיד אָנִי : הוֹשַׁע עֲבָדֶיךָ, אֵתָהּ אֱלֹהֵי-- הַבּוֹטֵחַ אֶלֶיךָ.
ג) חֲנִנֵי אֲדֹנָי : כִּי אֶלֶיךָ אֶקְרָא, כָּל-הַיּוֹם.
ד) שְׁמַח, נִפְשׁ עֲבָדֶיךָ : כִּי אֶלֶיךָ אֲדַבֵּר, נַפְשִׁי אֲשָׂא.
ה) כִּי-אֵתָהּ אֲדַבֵּר, טוֹב וְסֵלַח ; וְרַב-חֲסֵד, לְכָל-קִרְאֶיךָ.
ו) הֲאִזִּינָה יְהוָה, תִּפְלָתִי ; וְהִקְשִׁיבָהּ, בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי.
ז) בְּיּוֹם צָרְתִי, אֶקְרָאֶךָ : כִּי תִעַנֵּנִי.
ח) אִין-כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדַבֵּר ; וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ.
ט) כָּל-גּוֹיִם, אֲשֶׁר עָשִׂית--יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי ; וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ.
י) כִּי-גָדוֹל אֵתָהּ, וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת ; אֵתָהּ אֱלֹהִים לְבַדְּךָ.
יא) הוֹרֵנִי יְהוָה, דַּרְכֶיךָ-- אַחֲלֶיךָ בְּאֵמֶתֶךָ ; יַחַד לִבִּבִי, לִירְאָה שְׁמֶךָ.
יב) אֲוֹדְךָ, אֲדַבֵּר אֱלֹהֵי--בְּכָל-לִבִּבִי ; וְאֶכְבְּדָהּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם.
יג) כִּי-חֲסִידֶיךָ, גָּדוֹל עָלַי ; וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי, מִשְׁאוֹל תַּחֲתֵיךָ.
יד) אֱלֹהִים, זֵדִים קָמוּ-עָלַי, וְעַדְת עֲרִיצִים, בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי ; וְלֹא שְׁמוֹךְ לִנְגֹדִים.
טו) וְאֵתָהּ אֲדַבֵּר, אֶל-רַחוּם וְחַנוּן ; אַךְ אֶפְסִים, וְרַב-חֲסֵד וְאַמֶּת.
טז) פָּנָה אֵלַי, וְחַנֵּנִי : תִּנְהַעֲזֶנְךָ לְעֲבָדֶיךָ ; וְהוֹשִׁיעָהּ, לְבוֹ-אֵמֶתֶךָ.
יז) עָשָׂה-עִמִּי אוֹת, לְטוֹבָה : וַיִּרְאוּ שְׂנְאֵי וְגִבְשׁוּ-- כִּי-אֵתָהּ יְהוָה, עֲזַרְתִּנִּי וְנַחַמְתִּנִּי.

מזמור 87

- (א) לבני-קרח, מזמור שיר: יסודתו, בהררי-קדש.
(ב) אהב יהוה, שערי ציון-- מכל, משכנות יעקב.
(ג) נכבדות, מדבר בך-- עיר האלהים סלה.
(ד) אזכיר, רהב ובבל-- לידעי: הנה פלשת וצר עם-כוש; זה, ילד-שם.
(ה) ולציון, נאמר-- איש ואיש, ילד-בה; והוא יכוננה עליון.
(ו) יהוה--יספר, בכתוב עמים: זה ילד-שם סלה.
(ז) ושרים כחללים-- כל-מעניי בך.

מזמור 88

- (א) שיר מזמור, לבני-קרח: למנצח על-מחלת לענות; משפיל, להימן האזרחי.
(ב) יהוה, אלהי ישועתי-- יום-צעקתי בלילה נגדך.
(ג) תבוא לפניך, תפלתי; הטה אזנך, לרנתי.
(ד) כי-שבעה ברעות נפשי; וחי, לשאול הגיעו.
(ה) נחשבת, עם-יורדי בור; הייתי, כגבר אין-אגל.
(ו) במתים, חפשי כמו חללים, שכבי קבר-- אשר לא זכרתם עוד; והמה, מינדך נגזרו.
(ז) שתני, בבור תחתיות; במחשכים, במצלות.
(ח) עלי, סמכה חמתך; וכל-משברך, ענית סלה.
(ט) הרחקת מידעי, ממני: שתני תועבות למו; פלא, ולא אצא.
(י) עיני דאבה, מני-עני: קראתיך יהוה בכל-יום; שטחתי אליך כפי.
(יא) הלמתים תעשה-פלא: אם-רפאים, יקומו יודוך סלה.
(יב) היספר בקבר חסדך; אמונתך, באבדון.
(יג) הינדע בחשך פלאך; וצדקתך, בארץ נשיה.
(יד) ואני, אליך יהוה שועתי; ובבקר, תפלתי תקדמך.
(טו) למה יהוה, תזנח נפשי; תסתיר פניך ממני.
(טז) עני אני וגוע מנוער; נשאתי אמין אפונה.
(יז) עלי, עברו חרוניך; בעותיך, צמתותני.
(יח) סבוני כמים, כל-היום; הקיפו עלי יחד.
(יט) הרחקת ממני, אהב ורע; מידעי מחשך.

מזמור 89

- (א) משכיל, לאיתן האזרחי.
- (ב) חסדי יהוה, עולם אשירה; לדר נדר, אודיע אמונתך בפי.
- (ג) כי-אמרת--עולם, חסד בנה; שמים, תכן אמונתך בהם.
- (ד) כרתי ברית, לבחירי; נשבעתי, לדוד עבדי.
- (ה) עד-עולם, אכין זרעך; ובניתי לדר-ודור כסאך סלה.
- (ו) ויודו שמים פלאך יהוה; אף-אמונתך, בקהל קדשים.
- (ז) כי מי בשחק, יערך ליהוה; דמה ליהוה, בבני אלים.
- (ח) אל נערך, בסוד-קדשים רבה; ונורא, על-כל-סביביו.
- (ט) יהוה, אלהי צבאות--מי-כמוך חסין זה; ואמונתך, סביבותיך.
- (י) אתה מושל, בגאות הים; בשוא גליו, אתה תשבתם.
- (יא) אתה דפאת כחלל רהב; בזרוע עזך, פזרת אויביך.
- (יב) לך שמים, אף-לך ארץ; תבל ומלאה, אתה יסדתם.
- (יג) צפון וימין, אתה בראתם; תבור וחרמון, בשמך ורננו.
- (יד) לך זרוע, עם-גבורה; תעז דך, תרום ימינך.
- (טו) צדק ומשפט, מכון כסאך; חסד ואמת, יקדמו פניך.
- (טז) אשרי העם, ידעי תרועה; יהוה, באור-פניך יהלכון.
- (יז) בשמך, יגילון כל-היום; ובצדקתך ירומו.
- (יח) כי-תפארת עזמו אתה; ובכזונך, תרים (תרום) קרנינו.
- (יט) כי ליהוה, מגננו; ולקדוש ישראל מלכנו.
- (כ) אז דברת בחזון, לחסידך-- ותאמר, שויתי עזר על-גבור; הרימותי בחור מעם.
- (כא) מצאתי, דוד עבדי; בשמן קדשי משחתיו.
- (כב) אשר נדי, תכון עמו; אף-זרועי תאמצנו.
- (כג) לא-נשיא אויב בו; ובן-עולה, לא יעננו.
- (כד) וכתותי מפניו צריו; ומשנאויו אגוף.
- (כה) ואמונותי וחסדי עמו; ובשמי, תרום קרנו.
- (כו) ושמתי בים ידו; ובנהרות ימינו.
- (כז) הוא יקראני, אבי אתה; אלי, וצור ישועתי.

- כח) אף-אני, בכור אתנהו; עליון, למלכי-ארץ.
- כט) לעולם, אשמור- (אשמר-) לו חסדי; ובריתי, נאמנת לו.
- ל) ושמתי לעד זרעו; וכסאו, כימי שמים.
- לא) אם-זעזבו בניו, תורת; ובמשפטי, לא ילכו.
- לב) אם-חקתי יחללו; ומצותי, לא ישמרו.
- לג) ופקדתי בשבט פשעם; ובנגעים עונם.
- לד) וחסדי, לא-אפיר מעמו; ולא-אשקר, באמונת.
- לה) לא-אחלל בריתי; ומוצא שפתי, לא אשנה.
- לו) אחת, נשבעתי בקדשי; אם-לדוד אכזב.
- לז) זרעו, לעולם יהיה; וכסאו כשמש נגדי.
- לח) כנר, יפון עולם; ועד בשחק, נאמן סלה.
- לט) ואתה זנחת, ותמאס; התעברת, עם-משיחך.
- מ) נארתה, ברית עבדך; חללת לארץ נזרו.
- מא) פרכת כל-גדרתי; שמת מבצרו מחתה.
- מב) שטהו, כל-עברי דרך; היה חרפה, לשכניו.
- מג) הרימות, ימיו צרו; השמת, כל-אויביו.
- מד) אף-תשיב, צור חרבו; ולא הקימותו, במלחמה.
- מה) השבת מטהרו; וכסאו, לארץ מגרתה.
- מו) הקצרת, מי עלומיו; העטית עליו בושח סלה.
- מז) עד-מה יהנה, תסתור לנצח; תבער כמו-אש חמתך.
- מח) זכר-אני מה-חלד; על-מה-שוא, בראת כל-בני-אדם.
- מט) מי גבר יחיה, ולא יראה-מות; זמלט נפשו מיד-שאול סלה.
- נ) איה, חסדיך הראשנים אדני; נשבעת לדוד, באמונתך.
- נא) זכר אדני, חרפת עבדיך; שאתי בחיקי, כל-רבים עמים.
- נב) אשר חרפו אויביך יהנה; אשר חרפו, עקבות משיחך.
- נג) ברוך יהנה לעולם; אמן ואמן.

מזמור 90

- א) תפלה, למשה איש-האלהים: אדני--מעון אתה, היית לנו; בדר נדר.
- ב) בטרכם, הרים ילדו-- ותחולל ארץ ותבל; ומעולם עד-עולם, אתה אל.

- (ג) תִּשָּׁב אָנוּשׁ, עַד-דָּכָא ; וְתֹאמַר, שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם.
- (ד) כִּי אֶלֶף שָׁנִים, בְּעֵינֶיךָ-- כַּיּוֹם אֶתְמוּל, כִּי יַעֲבֹר; וְאַשְׁמוּךָ בְּלִלְחָה.
- (ה) זְרַמְתָּם, שָׁנָה יְהִיוּ ; בְּבִקְרָה, כְּחֹצִיר יִחְלֶף.
- (ו) בְּבִקְרָה, יִצִּיץ וְחִלְף; לְעָרֵב, יִמוּלַל וְיָבֵשׁ.
- (ז) כִּי-כָלִינוּ בְּאַפְּךָ ; וּבְחִמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ.
- (ח) שֵׁת (שֵׁתָה) עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ ; עֲלַמְנוּ, לְמֵאוֹר פְּנִיךָ.
- (ט) כִּי כָל-זַמִּינוּ, פָּנוּ בְּעִבְרֹתֶיךָ ; כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ-הַגָּה.
- (י) מִי-שָׁנוּתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה--וְרַחֲבָם, עֲמַל וְאָנוּן: כִּי-גַז חִישׁ, וְנִעְפָּה.
- (יא) מִי-יִוָּדַע, עַז אַפְּךָ ; וּכְיִרְאֵתֶךָ, עִבְרֹתֶיךָ.
- (יב) לְמִנּוֹת זַמִּינוּ, כִּן הוֹדַע; וְנָבֵא, לְבַב חֲכָמָה.
- (יג) שׁוֹבָה יְהוָה, עַד-מֹתִי ; וְהִנָּחֵם, עַל-עֲבֹדֶיךָ.
- (יד) שְׁפַעְנוּ בְּבִקְרָתְךָ חֶסֶדְךָ ; וַיִּרְנְנָה וַיִּשְׁמַחָה, בְּכָל-זַמִּינוּ.
- (טו) שְׁמַחְנוּ, כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ: שָׁנוֹת, רָאִינוּ רָעָה.
- (טז) יִרְאָה אֶל-עֲבֹדֶיךָ פְּעֹלֶךָ ; וְהִדְרֹךְ, עַל-בְּנֵיהֶם.
- (יז) וַיְהִי, נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ-- עָלֵינוּ: וּמַעֲשֵׂה זְדִינוּ, כּוֹנְנָה עָלֵינוּ; וּמַעֲשֵׂה זְדִינוּ, כּוֹנְנָהוּ.

מזמור 91

- (א) יֵשֵׁב, בְּסִתְרֵי עֲלִיוֹן ; בְּצַל שְׁדֵי, יִתְלוֹן.
- (ב) אִמַּר--לִיהוָה, מַחְסִי וּמְצוּדָתִי ; אֱלֹהִי, אֲבַטַח-בּוֹ.
- (ג) כִּי הוּא יִצִּילֶךָ, מִפַּח יָקוּשׁ ; מִדְּבַר הוֹת.
- (ד) בְּאַבְרֹתָיו, יִסָּךְ לְךָ--וְתַחַת-כְּנָפָיו תִּחְסֶה ; צַנָּה וְסוֹחֲרָה אָמְתוּ.
- (ה) לֹא-תִירָא, מִפַּחַד לִילָה ; מִחַץ, יַעֲוֹף יוֹמָם.
- (ו) מִדְּבַר, בְּאִפְלֵ יְהִלֶךָ ; מִקְּטָב, יִשׁוּד צְהָרִים.
- (ז) יִפֹּל מִצָּדֶךָ, אֶלֶף--וּרְבָבָה מִימִינֶךָ : אֵלֶיךָ, לֹא יִגָּשׁ.
- (ח) רַק, בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט ; וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאָה.
- (ט) כִּי-אַתָּה יְהוָה מַחְסִי ; עֲלִיוֹן, שְׁמֹת מְעוֹנֶיךָ.
- (י) לֹא-תֵאָנָה אֵלֶיךָ רָעָה ; וְנִגַּע, לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ.
- (יא) כִּי מִלְּאֲכִיו, יִצְוָה-לְךָ ; לְשִׁמְרֶךָ, בְּכָל-דְּרָכֶיךָ.
- (יב) עַל-כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ : פֶּן-תִּגְּף בְּאֵבוֹ רִגְלֶךָ.
- (יג) עַל-שַׁחַל וּפְתוֹן, תִּדְרֹךְ ; תִּרְמַס כַּפִּיר וְתַנִּין.
- (יד) כִּי בִי חֶשֶׁק, וְאַפְלָטָהוּ ; אֲשַׁגְּבֵהוּ, כִּי-יָדַע שְׁמִי.
- (טו) יִקְרָאֲנִי, וְאֶעֱנֵהוּ--עֲמוֹ-אֲנֹכִי בְּצָרָה ; אֲחַלְצֵהוּ, וְאֲכַבְּדֵהוּ.
- (טז) אֲרֹךְ זַמִּים, אֲשַׁבֵּיעָהוּ ; וְאַרְאֵהוּ, בִּישׁוּעָתִי.

מזמור 92

- (א) מזמור שיר, ליום השבת.
(ב) טוב, להדות ליהוה; ולזמר לשמך עליון.
(ג) להגיד בבקר חסדך; ואמונתך, בלילות.
(ד) עלי-עשור, ועלי-נבל; עלי הגיון בכנור.
(ה) כי שמחתני יהוה בפעלך; במעשי נדך ארנן.
(ו) מה-גדלו מעשיך יהוה; מאד, עמקו מחשבתיך.
(ז) איש-בער, לא ידע; וכסיל, לא-נבין את-זאת.
(ח) בפרח רשעים, כמו עשב, ונציצו, כל-פעלי און: להשמידם עדי-עד.
(ט) ואתה מרום-- לעלם יהוה.
(י) כי הנה איביך, יהוה-- כי-הנה איביך יאבדו: יתפרדו, כל-פעלי און.
(יא) ותרים כראים קרני; בלתי, בשמן רענן.
(יב) ותבט עיני, בשוכי: בקמים עלי מרעים-- תשמענה אזני.
(יג) צדיק, בתמר יפרח; כארוז בלבנון ישגה.
(יד) שתולים, בבית יהוה; בחצרות אלהינו יפריחו.
(טו) עוד, ונובון בשיבה; דשנים ורעננים יהיו.
(טז) להגיד, כי-ישר יהוה; צורי, ולא-עלתה (עולתה) בו.

מזמור 93

- (א) יהוה מלך, גאות לבש: לבש יהוה, עז התאזר; אף-תכון תבל, בל-תמוט.
(ב) נכון כסאך מאז; מעולם אתה.
(ג) נשאו נהרות, יהוה--נשאו נהרות קולם; ישאו נהרות דכים.
(ד) מקלות, מים רבים--אדירים משברי-ים; אדיר במרום יהוה.
(ה) עדתיך, נאמנו מאד--לביתך נאנה-קדש: יהוה, לארץ ימים.

מזמור 94

- (א) אל-נקמות יהוה; אל נקמות הופיע.
(ב) הנשא, שפט הארץ; השב גמול, על-גאים.
(ג) עד-מתי רשעים יהוה: עד-מתי, רשעים יעלזו.
(ד) נביעו ונדברו עתק; יתאמרו, כל-פעלי און.

- (ה) עָמַד יְהוָה יִדְכָּאוּ; וְנַחֲלֶתְךָ יַעֲנוּ.
- (ו) אֶלְמָנָה וְגַר יִהְרָגוּ; וַיִּתּוּמִים יִרְצָחוּ.
- (ז) וַיֵּאמְרוּ, לֹא יִרְאֶה-יְהוָה; וְלֹא-יָבִין, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
- (ח) בֵּינוּ, בְּעָרִים בָּעָם; וַיְכַסִּילִים, מְתֵי תִשְׁכִּילוּ.
- (ט) הִנֵּטֵעַ אֶזְרוֹ, הֲלֹא יִשְׁמַע; אִם-יִצָּר עֵינָיו, הֲלֹא יִבְטֵא.
- (י) הֵיטֵר גּוֹיִם, הֲלֹא יוֹכִיחַ: הַמְלַמֵּד אָדָם דַּעַת.
- (יא) יְהוָה--יִדַּע, מַחְשְׁבוֹת אָדָם: כִּי-הֵמָּה הִבָּל.
- (יב) אֲשֶׁרֵי, הַגִּבֹּר אֲשֶׁר-תִּיַסְרֶנּוּ יְהוָה; וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנּוּ.
- (יג) לְהִשְׁקִיט לוֹ, מִימֵי רַע-- עַד יִכְרַח לְרַשָּׁע שַׁחַת.
- (יד) כִּי, לֹא-יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ; וְנַחֲלֶתוֹ, לֹא יַעֲזֹב.
- (טו) כִּי-עַד-צָדֵק, יָשׁוּב מִשְׁפָּט; וְאַחֲרָיו, כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב.
- (טז) מִי-יָקוּם לִי, עִם-מְרַעִים; מִי-יִתְיַצֵּב לִי, עִם-פְּעֻלֵי אֲנֹן.
- (יז) לוֹיֵלִי יְהוָה, עֲזָרְתָה לִּי-- כַּמַּעֲט, שְׂכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי.
- (יח) אִם-אֲמַרְתִּי, מָטָה רָגְלִי; חֲסַדְךָ יְהוָה, יִסְעֲדֵנִי.
- (יט) בָּרַב שְׂרָעֲפֵי בְּקִרְבִּי-- תִּנְחַוּמֵיךָ, יִשְׁעֲשְׂעוּ נַפְשִׁי.
- (כ) הִיחַבְּרָךְ, כִּסֵּא הוֹדֹת; יִצָּר עֲמַל עַלִי-חֵק.
- (כא) גִּדְדוּ, עַל-נַפְשׁ צְדִיק; וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ.
- (כב) וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגֵּב; וְאֱלֹהֵי, לְצוּר מַחְסִי.
- (כג) וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם, אֶת אוֹנֵם-- וַיִּבְרַעְתֶּם נִצְמִיתֶם; וַיִּצְמִיתֶם, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

מזמור 95

- (א) לְכוּ, נִרְנְנָה לַיהוָה; נִרְיַעָה, לְצוּר יִשְׁעֵנוּ.
- (ב) נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה; בְּזִמְרוֹת, נִרְיַע לוֹ.
- (ג) כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה; וּמִלְךְ גָּדוֹל, עַל-כָּל-אֱלֹהִים.
- (ד) אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, מַחְקְרֵי-אֲרָץ; וְתוֹעֲפֹת הַרִים לוֹ.
- (ה) אֲשֶׁר-לוֹ הַיָּם, וְהוּא עֹשֶׂהוּ; וַיִּבְשָׁת, יַדָּיו יַצְרוּ.
- (ו) בָּאוּ, נִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִכְרַעָה; נִבְרַכָה, לִפְנֵי-יְהוָה עֹשֵׂנוּ.
- (ז) כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ-- וַאֲנַחְנוּ עִם מְרַעִיתוֹ, וְצֵאן יָדוֹ: הַיּוֹם, אִם-בְּקִלוֹ תִשְׁמְעוּ.
- (ח) אֵל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם, כְּמִרְיָבָה; כְּיּוֹם מִסָּה, בְּמִדְבָּר.
- (ט) אֲשֶׁר נִסּוּנִי, אֲבוֹתֵיכֶם: בְּחִנּוּנִי, גַם-רָאוּ פְעֻלִי.
- (י) אַרְבָּעִים שָׁנָה, אָקוּט בְּדוֹר-- וְאָמַר, עִם תַּעֲי לִבְבִּי הֵם; וְהֵם, לֹא-יִדְעוּ דַרְכֵי.
- (יא) אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי; אִם-יִבְאוּן, אֵל-מִנוּחַתִּי.

מזמור 96

- (א) שירו ליהוה, שיר חדש; שירו ליהוה, כל-הארץ.
(ב) שירו ליהוה, ברכו שמו; בשרו מיום-ליום, ישועתו.
(ג) ספרו בגוים כבודו; בכל-העמים, נפלאותיו.
(ד) כי גדול יהוה ומהלל מאד; נורא הוא, על-כל-אלהים.
(ה) כי, כל-אלהי העמים אילים; ויהוה, שמים עשה.
(ו) הוד-והדר לפניו; עז ותפארת, במקדשו.
(ז) הבו ליהוה, משפחות עמים; הבו ליהוה, כבוד נעז.
(ח) הבו ליהוה, כבוד שמו; שאו-מנחה, ובאו לחצרותיו.
(ט) השתחוו ליהוה, בהדרת-קדש; חילו מפניו, כל-הארץ.
(י) אמרו בגוים, יהוה מלך-- אף-תכון תבל, בל-תמוט; זדין עמים, במישרים.
(יא) ישמחו השמים, ותגל הארץ; ירעם הים, ומלאו.
(יב) יעלו שדי, וכל-אשר-בו; אז ירננו, כל-עצי-יער.
(יג) לפני יהוה, כי בא-- כי בא, לשפט הארץ: ישפט-תבל בצדק; ועמים, באמונתו.

מזמור 97

- (א) יהוה מלך, תגל הארץ; ישמחו, איים רבים.
(ב) ענן וערפל סביביו; צדק ומשפט, מכון כסאו.
(ג) אש, לפניו תלך; ותלהט סביב צריו.
(ד) האירו ברכיו תבל; ראתה ותחל הארץ.
(ה) הרים--פדונג, נמסו מלפני יהוה: מלפני, אדון כל-הארץ.
(ו) הגידו השמים צדקו; וראו כל-העמים כבודו.
(ז) יבשו, כל-עבדי פסל-- המתהללים באילים; השתחוו-לו, כל-אלהים.
(ח) שמעה ותשמח, ציון, ותגלנה, בנות יהודה-- למען משפטיך יהוה.
(ט) כי-אתה יהוה, עליון על-כל-הארץ; מאד נעלית, על-כל-אלהים.
(י) אהבי יהוה, שגאו-רע: שמר, נפשות חסידיו; מיד רשעים, יצילים.
(יא) אור, זרע לצדיק; ולישרי-לב שמחה.
(יב) שמחו צדיקים, ביהוה; והודו, לזכר קדשו.

מזמור 98

- (א) מזמור, שירו ליהנה שיר חדש-- כי נפלאות עשה; הושיעה-לו מינו, וזרוע קדשו.
(ב) הודיע ינה, ישועתו; לעיני הגוים, גלה צדקתו.
(ג) זכר חסדו, נאמונתו-- לבית ישראל: ראו כל-אפסי-ארץ-- את, ישועת אלהינו.
(ד) הריעו ליהנה, כל-הארץ; פצחו ורננו וזמרו.
(ה) זמרו ליהנה בכנור; בכנור, וקול זמרה.
(ו) בחצצרות, וקול שופר-- הריעו, לפני המלך ינה.
(ז) ירעם הים, ומלאו; תבל, וישבי בה.
(ח) נהרות ומחאו-כף; יחד, הרים ירננו.
(ט) לפני ינה-- כי בא, לשפט הארץ: ישפט-תבל בצדק; ועמים, במישרים.

מזמור 99

- (א) ינה מלך, ירגזו עמים; ישב פרובים, תנוט הארץ.
(ב) ינה, בציון גדול; ורם הוא, על-כל-העמים.
(ג) יודו שמך, גדול ונורא; קדוש הוא.
(ד) ועז מלך, משפט אהב: אתה, כוננת מישרים; משפט וצדקה, ביעקב אתה עשית.
(ה) רוממו, ינה אלהינו, והשתחו, להדום רגליו: קדוש הוא.
(ו) משה ואהרן, בכהניו, ושמואל, בקראי שמו; קראים אל-ינה, והוא יענם.
(ז) בעמוד ענן, ידבר אליהם; שמרו עדתיו, וחק נתן-למו.
(ח) ינה אלהינו, אתה עניתם: אל נשא, היית להם; ונקם, על-עלילותם.
(ט) רוממו, ינה אלהינו, והשתחו, להר קדשו: כי-קדוש, ינה אלהינו.

מזמור 100

- (א) מזמור לתודה: הריעו ליהנה, כל-הארץ.
(ב) עבדו את-ינה בשמחה; באו לפניו, ברננה.
(ג) דעו-- כי ינה, הוא אלהים: הוא-עשנו, ולא (ולו) אנחנו-- עמו, וצאן מרעיתו.
(ד) באו שערכו, בתודה-- חצרותיו בתהלה; הודו-לו, ברכו שמו.
(ה) כי-טוב ינה, לעולם חסדו; ועד-דר ודר, אמונתו.

מזמור 101

- (א) לְדוֹד, מִזְמוֹר : חֶסֶד-וּמִשְׁפָּט אֲשִׁיחָה ; לֵךְ יְהוָה אֲזַמְרָה.
- (ב) אֲשַׁכִּילָה, בְּדֶרֶךְ תְּמִים-- מְתִי, תְּבוֹא אֵלַי ; אֲתַהַלֵּךְ בְּתִם-לִבִּי, בְּקֶרֶב בֵּיתִי.
- (ג) לֹא-אֲשִׁית, לִנְגֹד עֵינַי-- דָּבַר-בְּלִיעֵל. עֲשֵׂה-סֻטִים שְׁנֵאתִי ; לֹא יִדְבַק בִּי.
- (ד) לִבִּי עָקַשׁ, יָסוּר מִמֶּנִּי ; רַע, לֹא אֲדַע.
- (ה) מְלוֹשְׁנִי (מְלֻשְׁנִי) בְּסִתְרִי, רַעְהו-- אוֹתוֹ אֲצַמִּית : גְּבַה-עֵינַיִם, וּרְחַב לִבִּי-- אוֹתוֹ, לֹא אוֹכֵל.
- (ו) עֵינַי, בְּנֶאֱמָנִי-אֶרְךְ-- לְשֶׁבֶת עַמְדֵי : הֵלֵךְ, בְּדֶרֶךְ תְּמִים-- הוּא, יִשְׁרְתֵנִי.
- (ז) לֹא-יֵשֵׁב, בְּקֶרֶב בֵּיתִי-- עֲשֵׂה רַמְיָה : דָּבַר שְׁקָרִים-- לֹא-יִכּוֹן, לִנְגֹד עֵינַי.
- (ח) לְבַקְרִים, אֲצַמִּית כָּל-רִשְׁעֵי-אֶרֶץ ; לְהַכְרִית מַעִיר-יְהוָה, כָּל-פְּעֻלֵי אָוֶן.

מזמור 102

- (א) תִּפְלָה, לְעֵנִי כִי-יַעֲטֹף-- וְלִפְנֵי יְהוָה, יִשְׁפֹךְ שִׁיחוֹ.
- (ב) יְהוָה, שְׁמַעָה תִּפְלָתִי ; וְשׁוֹעֲתִי, אֵלַיִךְ תְּבוֹא.
- (ג) אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי-- בְּיוֹם צָר-לִי : הִטָּה-אֵלַי אָזְנוֹךָ ; בְּיוֹם אֶקְרָא, מִהָרַע עֵנִי.
- (ד) כִּי-כָלוּ בְעֵשׂוֹן יָמַי ; וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹקֵד נְחֹרוֹ.
- (ה) הוֹפָה-כְּעֶשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי : כִּי-שָׁכַחְתִּי, מֵאֲכֹל לֶחֶמֶי.
- (ו) מִקּוֹל אֲנַחְתִּי-- דָּבָקָה עֲצָמִי, לְבִשָּׂרִי.
- (ז) דְּמִיתִי, לְקֶאֱת מַדְבָּר ; הֵייתִי, כְּכֹס חֲרָבוֹת.
- (ח) שָׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה-- כְּצַפּוֹר, בּוֹדֵד עַל-גֵּג.
- (ט) כָּל-הַיּוֹם, חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי ; מְהוֹלְלִי, בִּי נִשְׁבְּעוּ.
- (י) כִּי-אֶפְרָ, כָּלֶחֶם אֶכְלֵתִי ; וְשִׁקּוֹנִי, בְּבָכִי מִסְכָּתִי.
- (יא) מִפְּנֵי-זַעֲמָךְ וְקִצְפֶּךָ-- כִּי נִשְׁאֲתֵנִי, וְתִשְׁלִיכֵנִי.
- (יב) יָמִי, כְּצֹל נְטוּי ; וְאֲנִי, כְּעֶשֶׂב אֵיבֵשׁ.
- (יג) וְאֶתָּה יְהוָה, לְעוֹלָם תֵּשֵׁב ; וְזִכְרֶךָ, לְדֹר וָדֹר.
- (יד) אֶתָּה תִּקּוֹם, תִּרְחַם צִיּוֹן : כִּי-עַתָּה לְחַנְּנָה, כִּי-בָא מוֹעֵד.
- (טו) כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ, אֶת-אֲבֹנֶיהָ ; וְאֶת-עַפְרָהּ, יְחַנְּנוּ.
- (טז) וַיִּירָאוּ גוֹיִם, אֶת-שֵׁם יְהוָה ; וְכָל-מַלְכֵי הָאָרֶץ, אֶת-כְּבוֹדֶךָ.
- (יז) כִּי-בָנָה יְהוָה צִיּוֹן-- נִרְאָה, בְּכָבוֹדוֹ.
- (יח) פָּנָה, אֶל-תִּפְלַת הָעָרָר ; וְלֹא-בָזָה, אֶת-תִּפְלָתָם.

- (יט) תפתב זאת, לדור אחרון; ועם נבֵּרָא, יהלֵּל־יה.
 (כ) כִּי־הִשְׁקִיף, מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ; יְהוָה, מִשְׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הַבַּיִט.
 (כא) לְשִׁמְעֵ, אֲנִקֵּת אֲסִיר; לִפְתַּח, בְּנֵי תְמוּתָה.
 (כב) לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן, שֵׁם יְהוָה; וּתְהַלְתוּ, בִּירוּשָׁלַם.
 (כג) בְּהִקְבֵץ עַמִּים יַחְדָּו; וּמִמְלָכוֹת, לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה.
 (כד) עֲנֵה בְדֶרֶךְ כְּחוֹ (כֹּחִי); קִצֵּר יָמִי.
 (כה) אִמֹר--אֱלֹהִי, אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמִי: בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ.
 (כו) לְפָנִים, הָאֶרֶץ יִסְדֶּת; וּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ שְׁמַיִם.
 (כז) הַמָּה, יֵאבְדוּ-- וְאַתָּה תַעֲמַד: וְכֹלֶם, כַּבָּגֵד יִבְלוּ; כְּלָבוֹשׁ תַחֲלִיפִם וְיִחַלְפוּ.
 (כח) וְאַתָּה־הוּא; וּשְׁנוֹתֶיךָ, לֹא יִתְמוּ.
 (כט) בְּנֵי־עַבְדֶּיךָ יִשְׁכּוֹנוּ; וְזֶרַעַם, לְפָנֶיךָ יִכּוֹן.

מְזֻמּוֹר 103

- (א) לְדוֹד: בְּרָכִי נַפְשִׁי, אֶת־יְהוָה; וְכֹל־קִרְבִּי, אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ.
 (ב) בְּרָכִי נַפְשִׁי, אֶת־יְהוָה; וְאֵל־תִּשְׁכַּחִי, כָּל־גְּמוּלוֹי.
 (ג) הַסֵּלַח לְכֹל־עוֹנְכִי; הִרְפֵּא, לְכֹל־תַּחֲלוּאַיְכִי.
 (ד) הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי; הַמַּעֲטָרְכִי, חֶסֶד וְרַחֲמִים.
 (ה) הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עַדְיֶךָ; תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרַיְכִי.
 (ו) עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה; וּמִשְׁפָּטִים, לְכֹל־עֲשׂוֹקִים.
 (ז) יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה; לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עֲלִילוֹתָיו.
 (ח) רַחוּם וְחַנוּן יְהוָה; אַךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד.
 (ט) לֹא־לִנְצַח יָרִיב; וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר.
 (י) לֹא כַחֲטָאִינוּ, עֲשֵׂה לָנוּ; וְלֹא כְעוֹנֵתִינוּ, גָּמַל עֲלֵינוּ.
 (יא) כִּי כִגְבַהַ שְׁמַיִם, עַל־הָאֶרֶץ-- גִּבֹר חֶסֶדוֹ, עַל־יִרְאָיו.
 (יב) כִּרְחֹק מִזְרַח, מִמַּעַרְב-- הִרְחִיק מִמֶּנּוּ, אֶת־פְּשָׁעֵינוּ.
 (יג) כִּרְחַם אָב, עַל־בָּנִים-- רַחֵם יְהוָה, עַל־יִרְאָיו.
 (יד) כִּי־הוּא, יְדַע יְצָרְנוּ; זְכוֹר, כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ.
 (טו) אֲנוֹשׁ, כִּתְצִיר יָמָיו; כִּצִּיץ הַשֶּׁדֶה, כּוֹ יְצִיץ.
 (טז) כִּי רוּחַ עֲבָרָה־בוֹ וְאֵינְנוּ; וְלֹא־נִכְיָרְנוּ עוֹד מִקּוֹמוֹ.
 (יז) וְחֶסֶד יְהוָה, מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם-- עַל־יִרְאָיו, וְצִדְקָתוֹ, לִבְנֵי בָנִים.

- יח) לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ ; וּלְזִכְרֵי פְקֻדָיו, לַעֲשׂוֹתָם.
 יט) יְהוָה--בְּשָׂמִים, הִכִּין כֶּסֶּאָו; וּמַלְכוּתוֹ, בְּכָל מְשָׁלָה.
 כ) בָּרְכוּ יְהוָה, מִלְּאֲכָיו: גִּבְרֵי כַח, עֲשֵׂי דְבָרוֹ; לְשִׁמְעַ, בְּקוֹל דְּבָרוֹ.
 כא) בָּרְכוּ יְהוָה, כָּל-צְבָאָיו-- מְשָׁרְתָיו, עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ.
 כב) בָּרְכוּ יְהוָה, כָּל-מַעֲשָׂיו-- בְּכָל-מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ; בְּרַכֵּי נַפְשִׁי, אֶת-יְהוָה.

מזמור 104

- א) בְּרַכֵּי נַפְשִׁי, אֶת-יְהוָה: יְהוָה אֱלֹהֵי, גִּדְלַת מְאֹד; הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ.
 ב) עֹטָה-אוֹר, כְּשִׁלְמָה; נוֹטָה שָׁמַיִם, כִּירִיעָה.
 ג) הַמְקַרָּה בַּמַּיִם, עֲלִיוֹתָיו: הַשֶּׁם-עֲבִים רְכוּבוֹ; הַמְהַלֵּךְ, עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ.
 ד) עֲשֵׂה מִלְּאֲכָיו רוּחוֹת; מְשָׁרְתָיו, אֵשׁ לֵהט.
 ה) יָסַד-אֲרָץ, עַל-מְכוּנֶיהָ; בַּל-תַּמוּט, עוֹלָם וָעֶד.
 ו) תַּהוֹם, כְּלָבוּשׁ כִּסִּיתוֹ; עַל-הַרִים, יַעֲמִדוּ מַיִם.
 ז) מִן-גְּעֵרַתְךָ יְנוּסוּן; מִן-קוֹל רַעֲמֶךָ, יַחְפְּזוּן.
 ח) יַעֲלוּ הַרִים, יִרְדּוּ בְּקַעוֹת-- אֶל-מְקוֹם, זֶה יִסְדַּתְךָ לָהֶם.
 ט) גְּבוּל-שָׁמַיִת, בַּל-יַעֲבִרוּן; בַּל-יִשְׁבּוּן, לְכִסּוֹת הָאָרֶץ.
 י) הַמְשַׁלַּח מַעֲגִינִים, בְּנַחְלִים; בֵּין הַרִים, יַהֲלִכוּן.
 יא) יִשְׁקוּ, כָּל-חַיֹּתוֹ שָׁדִי; יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמְאֵם.
 יב) עֲלִיָּהֶם, עוֹף-הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן; מִבֵּין עֲפָאִים, יִתְנוּ-קוֹל.
 יג) מִשְׁקָה הַרִים, מַעֲלִיּוֹתָיו; מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ, תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ.
 יד) מִצְמִיחַ חֲצִיר, לְבַהֲמָה, וְעֵשֶׂב, לַעֲבֹדַת הָאָדָם; לַהוֹצִיא לֶחֶם, מִן-הָאָרֶץ.
 טו) וַיֵּן, יִשְׁמַח לְבַב-אֲנוּשׁ-- לַהֲצַהִיל פָּנִים מִשָּׁמוֹן; וְלַחֵם, לְבַב-אֲנוּשׁ יִסְעֵד.
 טז) יִשְׁבְּעוּ, עֲצֵי יְהוָה-- אֲרָזֵי לְבָנוֹן, אֲשֶׁר נָטַע.
 יז) אֲשֶׁר-שָׂם, צִפְרִים יִקְנֶנּוּ; חֲסִידָה, בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
 יח) הַרִים הַגְּבוּהִים, לִיעֲלִים; סִלְעִים, מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים.
 יט) עֲשֵׂה יַרְחַ, לְמוֹעֲדִים; שֶׁשֶׁם, יָדַע מְבוֹאוֹ.
 כ) תְּשֵׁת-חֹשֶׁךְ, וַיְהִי לְיָלֵה-- בּו-תִרְמָשׁ, כָּל-חַיֹּתוֹ-יַעַר.
 כא) הַכְּפִירִים, שִׁאֲגִים לְטָרֶף; וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל, אֲכָלָם.
 כב) תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ, יֵאֲסִפּוּן; וְאֶל-מַעוֹנֹתָם, יִרְבְּצוּן.
 כג) יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ; וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עֶרֶב.

- (כד) מה-רבו מעשיך, יהנה-- כלם, בחכמה עשית; מלאה הארץ, קנינך.
- (כה) זה, הים גדול-- ורחב ימים: שם-רמש, ואין מספר; חיות קטנות, עם-גדלות.
- (כו) שם, אניות יהלכו; לונתו, זה-יצרת לשחק-בו.
- (כז) כלם, אליך שברו-- לתת אכלם בעתו.
- (כח) תתן להם, ילקטו; תפתח ידך, ישבעו טוב.
- (כט) תסתיר פניך, יבהלון: תסוף רוחם, יגעו; ואל-עפרם ישובו.
- (ל) תשלח רוחך, יבראו; ותחדש, פני אדמה.
- (לא) יהי כבוד יהנה לעולם; ישמח יהנה במעשיו.
- (לב) המביט לארץ, ותראד; יגע בהרים ויעשנו.
- (לג) אשירה ליהנה בחיי; אומרה לאלהי בעודי.
- (לד) יערב עליו שיחי; אנכי, אשמח ביהנה.
- (לה) יתמו חטאים מן-הארץ, ורשעים עוד אינם--ברכי נפשי, את-יהנה; הללו-יה.

מזמור 105

- (א) הודו ליהנה, קראו בשמו; הודיעו בעמים, עלילותיו.
- (ב) שירו-לו, זמרו-לו; שיחו, בכל-נפלאותיו.
- (ג) התהללו, בשם קדשו; ישמח, לב מבקשי יהנה.
- (ד) דרשו יהנה ועזו; בקשו פניו תמיד.
- (ה) זכרו--נפלאותיו אשר-עשה; מפתיו, ומשפטי-פיו.
- (ו) זרע, אברהם עבדו; בני יעקב בחיריו.
- (ז) הוא, יהנה אלהינו; בכל-הארץ, משפטי.
- (ח) זכר לעולם בריתו; דבר צנה, לאלף דור.
- (ט) אשר כרת, את-אברהם; ושבועתו לישחק.
- (י) ויעמידה ליעקב לחק; לישראל, ברית עולם.
- (יא) לאמר--לך, אתן את-ארץ-כנען; חבל, נחלתכם.
- (יב) בהיותם, מתי מספר; כמעט, וגרים בה.
- (יג) ויתהלכו, מגוי אל-גוי; מממלכה, אל-עם אחר.
- (יד) לא-הניח אדם לעשקם; ויזכ עליהם מלכים.
- (טו) אל-תגעו במשיחי; ולנביאי, אל-תרעו.
- (טז) ויקרא רעב, על-הארץ; כל-מטה-לחם שבר.

- (יז) שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ ; לַעֲבֹד, נִמְכַר יוֹסֵף.
- (יח) עָנוּ בְּכָבֵד רַגְלָיו (רָגְלוֹ) ; בְּרָזַל, בָּאָה נִפְשׁוֹ.
- (יט) עַד-עַתָּה בֵּא-דְבָרוֹ-- אָמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּוּ.
- (כ) שָׁלַח מֶלֶךְ, וַיִּתְרַחֵהוּ ; מִשָּׁל עַמִּים, וַיִּפְתַּחְהוּ.
- (כא) שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ ; וּמִשָּׁל, בְּכָל-קַנְיָנוֹ.
- (כב) לְאִסֹּר שְׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ ; וַיִּזְקְנוּ יַחֲכָם.
- (כג) וַיִּבְאֵ אִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם ; וַיַּעֲקֹב, גַּר בְּאֶרֶץ-חָם.
- (כד) וַיִּפְרַ אֶת-עַמּוֹ מֵאֲדָ ; וַיַּעֲצֵמָהוּ, מִצְרָיו.
- (כה) הִפְךָ לָבָם, לְשֵׁנָא עַמּוֹ ; לְהַתְנַכֵּל, בְּעַבְדָּיו.
- (כו) שָׁלַח, מִשָּׁה עֲבָדוֹ ; אֶהְרֹן, אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ.
- (כז) שָׁמוּ-בָם, דְּבָרַי אֶתוֹתַי ; וּמִפְתִּים, בְּאֶרֶץ חָם.
- (כח) שָׁלַח חֲשֵׁךְ, וַיַּחֲשֹׁךְ ; וְלֹא-מָרוּ, אֶת-דַּבְרָיו (דְּבָרוֹ).
- (כט) הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם ; וַיָּמַת, אֶת-דָּגְתָם.
- (ל) שָׁרַץ אֶרֶץ צְפָרְדַּעִים ; בַּחֲדָרַי, מְלֻכֵיהֶם.
- (לא) אָמַר, וַיִּבְאֵ עֶרֶב ; כְּנִים, בְּכָל-גְּבוּלָם.
- (לב) נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד ; אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ-חָם.
- (לג) וַיַּךְ גִּפְנִים, וַתֵּאֱנָתָם ; וַיִּשְׁבַּר, עַץ גְּבוּלָם.
- (לד) אָמַר, וַיִּבְאֵ אַרְבֶּה ; וַיִּלְקַח, וַאֲיוֹן מִסְּפָר.
- (לה) וַיֵּאֱכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ-חָם ; וַיֵּאֱכַל, פְּרֵי אֲדָמָתָם.
- (לו) וַיַּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ-חָם ; רֵאשִׁית, לְכָל-אוֹנָם.
- (לז) וַיּוֹצִיאֵם, בְּכֶסֶף וְזָהָב ; וַאֲיוֹן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל.
- (לח) שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם : כִּי-נִפְלַ פְּחָדִים עָלֵיהֶם.
- (לט) פָּרַשׁ עֵגֹן לְמִסְךְ ; וְאֵשׁ, לְהֵאִיר לְיָלֵה.
- (מ) שָׁאֵל, וַיִּבְאֵ שָׁלוֹ ; וְלָחֵם שָׁמַיִם, יִשְׁבִּיעֵם.
- (מא) פָּתַח צוּר, וַיִּזּוּבוּ מַיִם ; הִלְכוּ, בְּצִיּוֹת נְהָר.
- (מב) כִּי-זָכַר, אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ ; אֶת-אֲבִרְהָם עֲבָדוֹ.
- (מג) וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן ; בְּרִנָּה, אֶת-בְּחִירָיו.
- (מד) וַיִּתֵּן לָהֶם, אֶרְצוֹת גּוֹיִם ; וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ.
- (מה) בְּעֵבֹר, יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו-- וַתּוֹרֹתַי יִנְצְרוּ ; הִלְלוּ-נָה.

מזמור 106

- (א) הָלֹלוּ-יְהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב-- כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
- (ב) מִי--יִמְלַל, גְּבוּרוֹת יְהוָה; יִשְׁמִיעַ, כָּל-תְּהִלָּתוֹ.
- (ג) אֲשֶׁר־י, שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט; עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל-עֵת.
- (ד) זָכְרֵנִי יְהוָה, בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ; פְּקֹדֵנִי, בִּישׁוּעָתֶךָ.
- (ה) לְרָאוֹת, בְּטוֹבַת בְּחִירְיֶךָ-- לְשִׁמְחָה, בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ; לְהִתְהַלֵּל, עִם-נַחֲלֶתֶךָ.
- (ו) חֲטֵאנוּ עִם-אֲבוֹתֵינוּ; הֶעֱוִינוּ הֲרָשָׁעֵנוּ.
- (ז) אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, לֹא-הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ--לֹא זָכְרוּ, אֶת-רַב חֲסָדֶיךָ; וַיִּמְרוּ עַל-יָם בַּיַּם-סוּף.
- (ח) וַיֹּשִׁיעֵם, לְמַעַן שְׁמוֹ-- לְהוֹדִיעַ, אֶת-גְּבוּרָתוֹ.
- (ט) וַיַּעַר בַּיַּם-סוּף, וַיַּחַרְב; וַיּוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת, כַּמְדָּבָר.
- (י) וַיֹּשִׁיעֵם, מִיַּד שׁוֹנָא; וַיַּגְאֵלֵם, מִיַּד אוֹיֵב.
- (יא) וַיִּכְסּוּ-מַיִם צְרִיחֵם; אָחַד מֵהֶם, לֹא נוֹתֵר.
- (יב) וַיֹּאמִינוּ בִדְבָרָיו; יִשִּׁירוּ, תְּהִלָּתוֹ.
- (יג) מִהָרֹ, שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו; לֹא-חִפּוּ, לַעֲצוֹתוֹ.
- (יד) וַיִּתְאוּוּ תַאֲנֹה, בַּמְדָּבָר; וַיִּנְסוּ-אֶל, בִּישִׁימוֹן.
- (טו) וַיִּתְּנוּ לָהֶם, שְׁאֵלָתָם; וַיִּשְׁלַח רוּזוֹן בְּנַפְשָׁם.
- (טז) וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה, בַּמַּחֲנֶה; לְאַהֲרֹן, קְדוֹשׁ יְהוָה.
- (יז) תִּפְתַּח-אֲרָץ, וַתִּבְלַע דָּתוֹ; וַתִּכַּס, עַל-עַדַת אֲבִירֵים.
- (יח) וַתִּבְעַר-אֵשׁ בַּעֲדָתָם; לְהַבִּיה, תְּלַהֲט רְשָׁעִים.
- (יט) יַעֲשׂוּ-עֵגֶל בְּחֹרֵב; וַיִּשְׁתַּחֲווּ, לַמַּסְכָּה.
- (כ) וַיִּמְרוּ אֶת-כְּבוֹדֶם; בְּתַבְנִית שׁוֹר, אֲכַל עֵשֶׂב.
- (כא) שָׁכְחוּ, אֶל מוֹשִׁיעֵם-- עֲשֵׂה גְדֻלוֹת בְּמִצְרַיִם.
- (כב) נִפְלְאוֹת, בְּאֲרָץ חָם; נוֹרָאוֹת, עַל-יַם-סוּף.
- (כג) וַיֹּאמֶר, לְהַשְׁמִידֶם: לוֹלִי, מִשֶּׁה בַחִירוֹ-- עָמַד בְּפָרָץ לְפָנָיו; לְהַשִּׁיב חַמָּתוֹ, מִהַשְׁחִית.
- (כד) וַיִּמְאַסּוּ, בְּאֲרָץ חֲמֻדָּה; לֹא-הֶאֱמִינוּ, לְדַבְּרוֹ.
- (כה) וַיַּרְגֵנוּ בְּאֶהֱלִיחֵם; לֹא שָׁמְעוּ, בְּקוֹל יְהוָה.
- (כו) וַיִּשְׂא יְדוֹ לָהֶם-- לְהַפִּיל אוֹתָם, בַּמְדָּבָר.
- (כז) וַלְהַפִּיל זֶרְעָם, בַּגּוֹיִם; וַלְזָרוֹתָם, בְּאֲרָצוֹת.
- (כח) וַיִּצְמְדוּ, לְבַעַל פְּעוֹר; וַיֹּאכְלוּ, זִבְחֵי מֵתִים.

- (כט) וַיִּכְעִסוּ, בְּמַעֲלָלֵיהֶם; וַתִּפְרָץ-בָּם, מַגִּפָּה.
- (ל) וַיַּעֲמֵד פִּינָחָס, וַיִּפְלֵל; וַתַּעֲצֵר, הַמַּגִּפָּה.
- (לא) וַתִּחַשֵּׁב לוֹ, לַצְדָּקָה; לְדֹר וָדֹר, עַד-עוֹלָם.
- (לב) וַיִּקְצִיפוּ, עַל-מֵי מְרִיבָה; וַיִּרַע לְמֹשֶׁה, בְּעֵבֹרָם.
- (לג) כִּי-הִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ; וַיִּבְטֵא, בְּשִׁפְתָיו.
- (לד) לֹא-הִשְׁמִידוּ, אֶת-הָעַמִּים-- אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם.
- (לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם; וַיִּלְמְדוּ, מַעֲשֵׂיהֶם.
- (לו) וַיַּעֲבְדוּ אֶת-עֲצָבֵיהֶם; וַיְהִיו לָהֶם לְמוֹקֵשׁ.
- (לז) וַיִּזְבְּחוּ אֶת-בְּנֵיהֶם, וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם-- לְשֵׁדִים.
- (לח) וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי, דַּם-בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם-- אֲשֶׁר זָבְחוּ, לְעֲצָבֵי כְנָעַן; וַתִּחַנֹּף הָאָרֶץ, בְּדַמִּים.
- (לט) וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם; וַיִּזְנוּ, בְּמַעֲלָלֵיהֶם.
- (מ) וַיַּחֲרֵ-אֵף יְהוָה בְּעַמּוֹ; וַיִּתְעַב, אֶת-נַחֲלָתוֹ.
- (מא) וַיִּתְּנֵם בְּיַד-גּוֹיִם; וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם, שְׂנְאֵיהֶם.
- (מב) וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם; וַיִּכְנְעוּ, תַּחַת יָדָם.
- (מג) פְּעָמִים רַבּוֹת, יִצְיִלֵם וְהִמָּה, זָמְרוּ בְּעֲצָתָם; וַיִּמְכּוּ, בְּעוֹנָם.
- (מד) וַיִּרְא, בָּצָר לָהֶם-- בְּשִׁמְעוֹ, אֶת-רִנָּתָם.
- (מה) וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ; וַיִּנְחַם, כְּרַב חֲסָדוֹ.
- (מו) וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים-- לִפְנֵי, כָּל-שׂוֹבֵייהֶם.
- (מז) הוֹשִׁיעֵנו, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ, מִן-הַגּוֹיִם: לְהַדּוֹת, לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ; לְהַשְׁתַּבַּח, בְּתִהְלֶתְךָ.
- (מח) בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם-- וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן: הִלְלוּ-יְהוָה.

מזמור 107

- (א) הִדּוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
- (ב) יֹאמְרוּ, גְּאוּלֵי יְהוָה-- אֲשֶׁר גָּאֵלֵם, מִיַּד-צָר.
- (ג) וּמֵאֲרָצוֹת, קִבְּצֵם: מִמִּזְרַח וּמִמְעַרְב; מִצָּפוֹן וּמִיָּם.
- (ד) תַּעֲוּ בַמַּדְבָּר, בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ; עִיר מוֹשָׁב, לֹא מָצְאוּ.
- (ה) רַעֲבִים גַּם-צָמְאִים-- נִפְשָׁם, בָּהֶם תִּתְעַטֵּף.
- (ו) וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה, בָּצָר לָהֶם; מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יִצְיִלֵם.
- (ז) וַיִּדְרִיכֵם, בְּדָרֶךְ יִשְׂרָאֵל-- לְלַכְתָּ, אֶל-עִיר מוֹשָׁב.
- (ח) יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וַיִּפְלְאוּתָיו, לְבְנֵי אָדָם.

- (ט) כּי-הִשְׁבִּיעַ, נָפֶשׁ שְׁקָקָה ; וּנְפֹשׁ רַעֲבָה, מִלֵּא-טוֹב.
- (י) יֵשְׁבִי, חֲשֶׁךְ וְצַלְמוֹת ; אֲסִירֵי עֵינַי וּבְרִזָּל.
- (יא) כּי-הִמְרוּ אֶמְרֵי-אֵל ; וְעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ.
- (יב) וַיִּכְנַע בְּעַמְל לֶבָם ; כְּשֵׁלוֹ, וְאִין עֲזָר.
- (יג) וַיִּזְעַקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם ; מִמַּצְקוֹתֵיהֶם, יוֹשִׁיעֵם.
- (יד) יוֹצִיאֵם, מִחֲשֶׁךְ וְצַלְמוֹת ; וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם נִתְקוּ.
- (טו) יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדּוֹ ; וּנְפִלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
- (טז) כּי-שִׁבַר, דָּלְתוֹת נְחוֹשֶׁת ; וּבְרִיחֵי בְרִזָּל גִּדְעוּ.
- (יז) אֲוִלִים, מִדְּרָךְ פְּשָׁעִים ; וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם, יִתְעַנּוּ.
- (יח) כָּל-אֶכְל, תִּתְעַב נַפְשָׁם ; וַיִּגְיֵעוּ, עַד-שֹׁעֲרֵי מוֹת.
- (יט) וַיִּזְעַקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם ; מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
- (כ) יִשְׁלַח דְּבָרוֹ, וַיִּרְפָּאֵם ; וַיִּמְלֹט, מִשְׁחִיתוֹתָם.
- (כא) יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדּוֹ ; וּנְפִלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
- (כב) וַיִּזְבְּחוּ, זִבְחֵי תוֹדָה ; וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה.
- (כג) יוֹרְדֵי הַיָּם, בְּאֲנִיּוֹת ; עֲשֵׂי מְלָאכָה, בְּמִים רַבִּים.
- (כד) הִמָּה רָאוּ, מַעֲשֵׂי יְהוָה ; וּנְפִלְאוֹתָיו, בְּמִצּוֹלָה.
- (כה) וַיֹּאמְרוּ--וַיַּעֲמִד, רוּחַ סְעָרָה ; וַתִּרְוַם גְּלִיוֹ.
- (כו) יַעֲלוּ שָׁמַיִם, יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת ; נַפְשָׁם, בְּרַעַה תִּתְמוּגְגוּ.
- (כז) יַחוּגּוּ וַיִּנוּעוּ, כְּשִׁכּוֹר ; וְכָל-חֲכָמָתָם, תִּתְבַּלַּע.
- (כח) וַיִּצְעַקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם ; וּמִמַּצְקוֹתֵיהֶם, יוֹצִיאֵם.
- (כט) יָקָם סְעָרָה, לְדָמְמָה ; וַיִּחֲשׂוּ, גְלִיהֶם.
- (ל) וַיִּשְׁמְחוּ כִּי-יִשְׁתַּקּוּ ; וַיִּנְחַם, אֶל-מְחוֹז חֲפָצָם.
- (לא) יוֹדוּ לַיהוָה חֲסֵדּוֹ ; וּנְפִלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
- (לב) וַיִּרְוַם מוֹהוֹ, בְּקַהֲלֵעַם ; וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יִהְלִוּהוּ.
- (לג) יֵשׁם נְהוֹת לְמִדְבָּר ; וּמַצְאֵי מַיִם, לְצִמְאוֹן.
- (לד) אֶרֶץ פְּרִי, לְמַלְחָה ; מִרְעַת, יוֹשְׁבֵי בָהּ.
- (לה) יֵשׁם מִדְבָּר, לְאֲגָם-מַיִם ; וְאֶרֶץ צִיָּה, לְמַצְאֵי מַיִם.
- (לו) וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים ; וַיִּכּוֹנְנוּ, עִיר מוֹשֵׁב.
- (לז) וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת, וַיִּטְעוּ כִּרְמִים ; וַיַּעֲשׂוּ, פְּרִי תְבוּאָה.
- (לח) וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד ; וּבְהִמְתָּם, לֹא נִמְעִיטוּ.

לט) וַיִּמְעָטוּ וַיִּשְׁחוּ-- מַעֲצָר רָעָה וַיִּגּוֹן.

מ) [שֹׁפֵךְ בּוֹז, עַל-נְדִיבִים; וַיִּתְעַם, בְּתִהוּ לֹא-דָרַךְ.

מא) וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעוֹנִי; וַיִּשֶׁם כְּצֹאן, מִשְׁפָּחוֹת.

מב) יָרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ; וְכָל-עוֹלָה, קִפְצָה פִּיהָ.

מג) מִי-חָכֵם וַיִּשְׁמַר-אֱלֹהִים; וַיִּתְבּוֹנְנוּ, חֲסִדֵי יְהוָה.

מְזֻמּוֹר 108

א) שִׁיר מְזֻמּוֹר לְדָוִד.

ב) נִכּוֹן לְבִי אֱלֹהִים; אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה, אֶף-כְּבוֹדִי.

ג) עוֹרָה, הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר; אֲעִירָה שֹׁחַר.

ד) אוֹדֶךָ בְּעַמִּים יְהוָה; וְאֲזַמְּרֶךָ, בְּלְאֻמִּים.

ה) כִּי-גָדוֹל מַעַל-שָׁמַיִם חֲסִדֶךָ; וְעַד-שְׁחָקִים אֲמַתֶּךָ.

ו) רוּמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים; וְעַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ.

ז) לְמַעַן, יִחַלְצוּן זִדְיֶיךָ; הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנִי.

ח) אֱלֹהִים, דַּבֵּר בְּקִדְשׁוֹ--אֲעֲלֶזָה: אֲחַלְקָה שְׁכֵם; וְעַמְּךָ סִפּוֹת אֲמַדֵּד.

ט) לִי גִלְעָד, לִי מְנַשֶּׁה, וְאֶפְרַיִם, מַעוֹז רֹאשִׁי; יְהוּדָה, מַחְקִקִי.

י) מוֹאָב, סִיר רְחִיצִי--עַל-אֲדוּם, אֲשַׁלֵּיךְ נַעֲלִי; עַל-י-פְּלֶשֶׁת, אֲתַרְוֶעַע.

יא) מִי יִבְלַנִּי, עִיר מִבְּצָר; מִי נַחְנִי עַד-אֲדוּם.

יב) הֲלֹא-אֱלֹהִים זִנְחַתְנוּ; וְלֹא-תִצַּא אֱלֹהִים, בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.

יג) הֲבֵה-לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר; וְשׂוֹא, תִּשׁוּעַת אָדָם.

יד) בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חֵיל; וְהוּא, גְבוּס צָרֵינוּ.

מְזֻמּוֹר 109

א) לְמַנְצַח, לְדָוִד מְזֻמּוֹר: אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי, אֶל-תִּחְרַשׁ.

ב) כִּי פִי רָשַׁע, וּפִי-מִרְמָה--עָלִי פְתַחוּ; דַּבְּרוּ אֵתִי, לְשׁוֹן שִׁקְרָה.

ג) וְדַבְּרֵי שִׁנְאָה סָבְבוּנִי; וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם.

ד) תַּחַת-אֲהַבְתִּי יִשְׁטַנּוּנִי; וְאֲנִי תִפְלָה.

ה) וַיִּשְׁיִמוּ עָלַי רָעָה, תַּחַת טוֹבָה; וְשִׁנְאָה, תַּחַת אֲהַבְתִּי.

ו) הִפְקֵד עָלָיו רָשַׁע; וְשִׁטָּן, נַעֲמִד עַל-יְמִינִי.

ז) בְּהַשְׁפָּטוֹ, נִצָּא רָשַׁע; וּתְפַלְתּוֹ, תִּהְיֶה לְחַטָּאָה.

ח) הֲהִיוּ-נִמְיוּ מַעֲטִים; פִּקְדָתוֹ, יִקַּח אַחֵר.

- (ט) יהיו-בְּנֵי יְתוּמִים; וְאִשְׁתּוֹ, אֶלְמָנָה.
- (י) וְנוֹעַ וְנוֹעָה בְּנֵי וְשָׂלוֹ; וְדָרְשׁוּ, מִחֲרֻבוֹתֵיהֶם.
- (יא) וְנִקְשׁ נֹשֶׁה, לְכָל-אִשֶׁר-לוֹ; וְגִבּוֹ זָרִים יִגְיֵעוּ.
- (יב) אֶל-יְהִי-לוֹ, מִשֶּׁךְ חֶסֶד; וְאֶל-יְהִי חוּנּוֹ, לִיתוּמָיו.
- (יג) יְהִי-אֲחֵרֵיתוֹ לְהַכְרִית; בְּדוֹר אַחֵר, יִמַח שְׁמִם.
- (יד) זָכַר, עֲוֹן אֲבֹתָיו--אֶל-יְהוָה; וְחִטָּאת אָמוֹ, אֶל-תִּמְחַח.
- (טו) יְהִי נֶגֶד-יְהוָה תְּמִיד; וְיִכְרַת מֵאֲרֶץ זָכָרִם.
- (טז) זַעַן-- אֲשֶׁר לֹא זָכַר, עֲשׂוֹת חֶסֶד: וַיִּרְדֹּף, אִישׁ-עֵינֵי וְאֲבִיוֹן--וְנִכְאָה לֵבָב; לְמוֹתוֹת.
- (יז) וְנִאֲחָז קִלְעָה, וְתִבּוֹאֶהוּ; וְלֹא-חִפֵּץ בְּבִרְכָה, וְתִרְחַק מִמֶּנּוּ.
- (יח) וְיִלְבַּשׁ קִלְעָה, כְּמִדּוֹ: וְתִבָּא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ; וְכִשְׁמֹן, בְּעֲצָמוֹתָיו.
- (יט) תְּהִי-לוֹ, כְּבִגְד יַעֲטָה; וְלִמְזוֹחַ, תְּמִיד יִחְגָּרָה.
- (כ) זֹאת פְּעֻלַּת שְׁטָנִי, מֵאֵת יְהוָה; וְהִדְּבָרִים רָעִ, עַל-נַפְשִׁי.
- (כא) וְאַתָּה, יְהוָה אֲדֹנָי-- עֲשֵׂה-אֵתִי, לְמַעַן שְׁמֶךָ; כִּי-טוֹב חֶסֶדְךָ, הַצִּילָנִי.
- (כב) כִּי-עֵינֵי וְאֲבִיוֹן אֲנִכִּי; וְלִבִּי, חָלַל בְּקִרְבִּי.
- (כג) כְּצֶל-כְּנֻטוֹתָי וְהִלְכֹתָי; וְנִנְעַרְתִּי, כְּאַרְבֶּה.
- (כד) בְּרַכִּי, כְּשָׁלוֹ מִצּוֹם; וּבְשָׂרִי, כְּחֶשׁ מִשְׁמֹן.
- (כה) וְאַנִּי, הֵייתִי חֲרֻפָּה לָהֶם; יִרְאוּנִי, וְיִנְעוּן רֹאשָׁם.
- (כו) עֲזָרְנִי, יְהוָה אֱלֹהֵי; הוֹשִׁיעֵנִי כְּחֶסֶדְךָ.
- (כז) וַיִּדְעוּ, כִּי-יִדְּךָ זֹאת; אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ.
- (כח) יִקְלְלוּ-הֵמָּה, וְאַתָּה תִּבְרַךְ: קָמוּ, וַיִּבְשׂוּ--וְעִבְדְּךָ יִשְׁמַח.
- (כט) יִלְבָּשׁוּ שׂוֹטְנֵי כְּלֵמָה; וְיַעֲטוּ כַּמְעִיל בְּשֵׁתָם.
- (ל) אוֹדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי; וּבִתְוֹךְ רַבִּים אֶהְלָלְנִי.
- (לא) כִּי-יַעֲמֵד, לִימִין אֲבִיוֹן-- לְהוֹשִׁיעַ, מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ.

מְזֻמּוֹר 110

- (א) לְדוֹד, מְזֻמּוֹר: נֶאֱמַר יְהוָה, לֹא-דֹנִי--שֵׁב לִימִינִי; עַד-אֲשִׁית אֵיבִיךָ, הַדָּם לְרִגְלֶיךָ.
- (ב) מִטָּה-עֲזָךְ--יִשְׁלַח יְהוָה, מִצִּיּוֹן; רְדֵה, בְּקִרְבֵי אֵיבִיךָ.
- (ג) עֲמַךְ נִדְבֹת, בְּיוֹם חִילְךָ: בְּהִדְרֵי-קִדְשׁ, מִרְחֹם מִשְׁחָר; לָךְ, טַל יִלְדֹתֶיךָ.
- (ד) נִשְׁבַּע יְהוָה, וְלֹא יִנְחָם-- אַתָּה-כִּהְיָ לְעוֹלָם; עַל-דְּבָרְתִי, מִלְכֵי-צִדִּיק.
- (ה) אֲדֹנָי עַל-יְמִינֶךָ; מִחֶץ בְּיוֹם-אִפּוֹ מְלָכִים.

ו) יָדִינוּ בְּגוֹיִם, מְלֵא גִּוִּיּוֹת; מִחֶץ רֹאשׁ, עַל-אֶרֶץ רִבְּהָ.

ז) מִנְחָל, בְּדֶרֶךְ יִשְׁתֵּה; עַל-כֵּן, יָרִים רֹאשׁ.

מְזִמּוֹר 111

א) הִלְלוּ-יְהוָה: אֹדְדָה יְהוָה, בְּכָל-לֵבָב; בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה.

ב) גְּדִלִים, מַעֲשֵׂי יְהוָה; דְּרוֹשִׁים, לְכָל-חִפְצֵיהֶם.

ג) הוֹד-וְהִדָּר פָּעְלוּ; וְצַדִּיקְתּוֹ, עֹמֶדֶת לְעַד.

ד) זָכַר עֲשֵׂה, לְנִפְלְאוֹתַי; חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה.

ה) טָרַף, נָתַן לִירְאָיו; יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.

ו) כֹּחַ מַעֲשָׂיו, הִגִּיד לְעַמּוֹ-- לְתַת לָהֶם, נַחֲלַת גּוֹיִם.

ז) מַעֲשֵׂי יָדָיו, אֶמֶת וּמִשְׁפָּט; נֶאֱמָנִים, כָּל-פְּקוּדָיו.

ח) סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם; עֲשׂוּיִם, בְּאֶמֶת וַיִּשֶׁר.

ט) פְּדוּת, שָׁלַח לְעַמּוֹ-- צָוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ; קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

י) רֵאשִׁית חֲכָמָה, יִרְאֵת יְהוָה-- שְׂכָל טוֹב, לְכָל-עֲשִׂיהֶם; תְּהַלְתּוֹ, עֹמֶדֶת לְעַד.

מְזִמּוֹר 112

א) הִלְלוּ-יְהוָה: אֲשֶׁר־אִישׁ, יָבֵא אֶת-יְהוָה; בְּמִצּוֹתָיו, חִפָּץ מֵאֵד.

ב) גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ, יִהְיֶה זִרְעוֹ; דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ.

ג) הוֹן-וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ; וְצַדִּיקְתּוֹ, עֹמֶדֶת לְעַד.

ד) זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אוֹר, לִישְׂרָאֵל; חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק.

ה) טוֹב-אִישׁ, חוֹנֵן וּמְלֹחֵה; יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט.

ו) כִּי-לְעוֹלָם לֹא-יִמוּט; לְזָכַר עוֹלָם, יִהְיֶה צַדִּיק.

ז) מִשְׁמוּעָה רָעָה, לֹא יִירָא; נְכוֹן לְבוֹ, בְּטַח בִּיהוָה.

ח) סְמוּךְ לְבוֹ, לֹא יִירָא; עַד אֲשֶׁר-יִרְאֶה בְּצָרָיו.

ט) פִּזָּר, נָתַן לְאֲבִיוֹנִים-- צַדִּיקְתּוֹ, עֹמֶדֶת לְעַד; קִרְנוֹ, תְּרוּם בְּכָבוֹד.

י) רָשַׁע יִרְאֶה, וְכַעַס-- שָׁנְיוֹ יַחֲרֹק וְנָמַס; תִּצְאוֹת רָשָׁעִים תִּאֲבֹד.

מְזִמּוֹר 113

א) הִלְלוּ-יְהוָה: הִלְלוּ, עַבְדֵי יְהוָה; הִלְלוּ, אֶת-שֵׁם יְהוָה.

ב) יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ-- מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם.

ג) מִמְּזִרְח-שָׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ-- מִהַלְלֵי שֵׁם יְהוָה.

- ד) כִּם עַל-כָּל-גּוֹיִם יְהוָה ; עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.
ה) מִי, בִּיהְנוּה אֱלֹהֵינוּ-- הַמְגִבִּיהִי לְשֶׁבֶת.
ו) הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת-- בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ.
ז) מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל ; מְאַשְׁפֹּת, יָרִים אֲבִיוֹן.
ח) לְהוֹשִׁיבֵי עַם-נְדִיבִים ; עַם, נְדִיבֵי עַמּוֹ.
ט) מוֹשִׁיבֵי, עֶקֶרֶת הַבַּיִת-- אִם-הַבְּנִים שְׁמַחָה :הַלְלוּ-יָהּ.

מזמור 114

- א) בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם ; בַּיַּת יַעֲקֹב, מֵעַם לַעֲזָ.
ב) הִיִּתְהָ יְהוָה לְקֹדֶשׁוֹ ; יִשְׂרָאֵל, מִמְּשֻׁלוֹתָיו.
ג) הַיָּם רָאָה, וַיִּנָּס ; הַיַּרְדֵּן, יֹסֵב לְאַחֹר.
ד) הַהַרִים, רָקְדוּ כְּאֵילִים ; גְּבְעוֹת, כְּבְנֵי-צֹאן.
ה) מַח-לֶךְ הַיָּם, כִּי תִנוּס ; הַיַּרְדֵּן, תִּסָּב לְאַחֹר.
ו) הַהַרִים, תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים ; גְּבְעוֹת, כְּבְנֵי-צֹאן.
ז) מִלִּפְנֵי אֲדוֹן, חוּלֵי אֶרֶץ ; מִלִּפְנֵי, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
ח) הַהִפְכֵי הַצּוּר אֲגַם-מַיִם ; חֲלַמִּישׁ, לְמַעַיְנוּ-מַיִם.

מזמור 115

- א) לֹא לָנוּ יְהוָה, לֹא-לָנוּ : כִּי-לְשִׁמְךָ, תָּן כְּבוֹד--עַל-חֲסֹדֶךָ, עַל-אַמְתֶּךָ.
ב) לָמָּה, יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם : אֵיחָ-נָא, אֱלֹהֵיהֶם.
ג) וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם-- כֹּל אֲשֶׁר-חָפֵץ עָשָׂה.
ד) עֲצִבִּיהֶם, פָּסַף וַזָּהֵב ; מַעֲשֵׂה, יְדֵי אָדָם.
ה) פֶּה-לָהֶם, וְלֹא יִדְבְּרוּ ; עֵינַיִם לָהֶם, וְלֹא יִרְאוּ.
ו) אַזְנַיִם לָהֶם, וְלֹא יִשְׁמְעוּ ; אֵף לָהֶם, וְלֹא יִרְחוּן.
ז) יְדִיהֶם, וְלֹא יִמְשֹׁן--רַגְלֵיהֶם, וְלֹא יִהְלְכוּ ; לֹא-יִהְיוּ, בְּגִרוֹנָם.
ח) כְּמוֹהֶם, יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם-- כֹּל אֲשֶׁר-בִּטַח בָּהֶם.
ט) יִשְׂרָאֵל, בִּטַח בִּיהְנוּה ; עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.
י) בַּיַּת אֲחֵרוֹן, בִּטְחוּ בִיהְנוּה ; עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.
יא) יִרְאֵי יְהוָה, בִּטְחוּ בִיהְנוּה ; עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא.
יב) יְהוָה, זָכְרֵנוּ יְבָרֶכְךָ :יְבָרֶכְךָ, אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל ; יְבָרֶכְךָ, אֶת-בַּיִת אֲחֵרוֹן.
יג) יְבָרֶכְךָ, יִרְאֵי יְהוָה-- הַקְּטַנִּים, עַם-הַגְּדֹלִים.

יד) יסוף יהנה עליכם ; עליכם, ועל בניכם.

טו) ברוכים אתם, ליהנה-- עשה, שמים וארץ.

טז) השמים שמים, ליהנה ; והארץ, נתן לבני-אדם.

יז) לא המתים, יהללו-יה ; ולא, כל-ירדי דומה.

יח) ואנחנו, נברך יה-- מעתה ועד-עולם:הללו-יה.

מזמור 116

א) אהבתי, כי-ישמע יהנה-- את-קולי, תחנוני.

ב) כי-הטה אָזְנוֹ לִי ; ובְּגִמִי אֶקְרָא.

ג) אֶפְפוּנִי, חֲבֵלֵי-מָוֶת--וּמַצְרֵי שְׂאוֹל מְצֹאוּנִי ; צָרָה וְגִוּוֹן אֶמְצָא.

ד) ובְּשֵׁם-יְהוָה אֶקְרָא : אָנָּה יְהוָה, מִלְטָה נַפְשִׁי.

ה) חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק ; וְאַלְהֵינוּ מֵרַחֵם.

ו) שִׁמְר פְּתָאִים יְהוָה ; דַּלְתִי, וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.

ז) שׁוֹבֵי נַפְשִׁי, לִמְנוּחֵיכִי : כִּי-יְהוָה, גָּמַל עָלַיְכִי.

ח) כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי, מִמָּוֶת : אֶת-עֵינַי מִן-דָּמְעָה ; אֶת-רַגְלִי מִדַּחִי.

ט) אֶתְהַלֵּךְ, לִפְנֵי יְהוָה-- בְּאַרְצוֹת, הַחַיִּים.

י) הֶאֱמַנְתִּי, כִּי אֲדַבֵּר ; אֲנִי, עֲנִיתִי מֵאֵד.

יא) אֲנִי, אֶמְרֹתִי בְּחַפְזִי : כָּל-הָאָדָם כֹּזֵב.

יב) מֵה-אָשִׁיב לַיהוָה-- כָּל-תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי.

יג) כּוֹס-יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא ; וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא.

יד) נִדְרִי, לַיהוָה אֲשַׁלֵּם ; נִגְדָה-נָא, לְכָל-עַמּוֹ.

טו) יָקָר, בְּעֵינֵי יְהוָה-- הַמּוֹתָה, לַחֲסִידָיו.

טז) אָנָּה יְהוָה, כִּי-אֲנִי עֲבָדְךָ : אֲנִי-עֲבָדְךָ, בְּוֶ-אֶמְתָּךְ ; פִּתְחַתְּ, לְמוֹסְרִי.

יז) לֵךְ-אֲזַבְחֶךָ, זֶבַח תּוֹדָה ; וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא.

יח) נִדְרִי, לַיהוָה אֲשַׁלֵּם ; נִגְדָה-נָא, לְכָל-עַמּוֹ.

יט) בְּחַצְרוֹת, בֵּית יְהוָה-- בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם :הִלְלוּ-יְהוָה.

מזמור 117

א) הִלְלוּ אֶת-יְהוָה, כָּל-גּוֹיִם ; שִׁבְחוּהוּ, כָּל-הָאֲמִים.

ב) כִּי גָבַר עָלֵינוּ, חֲסִדּוֹ-- וְאֶמֶת-יְהוָה לְעוֹלָם :הִלְלוּ-יְהוָה.

מזמור 118

- (א) הודו ליהנה כי-טוב: כי לעולם חסדו.
(ב) יאמר-נא ישראל: כי לעולם חסדו.
(ג) יאמרו-נא בית-אֶהְרֹן: כי לעולם חסדו.
(ד) יאמרו-נא יְרֵאֵי יְהוָה: כי לעולם חסדו.
(ה) מן-הַמִּצַּר, קְרָאתִי יְהוָה; עֲנֵנִי בַמִּרְחֵב יְהוָה.
(ו) יְהוָה לִי, לֹא אֵירָא; מֵה־יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם.
(ז) יְהוָה לִי, בַעֲזָרִי; וְאֲנִי, אֶרְאֶה בְשׂוֹנְאֵי.
(ח) טוב, לַחֲסוֹת בַּיהוָה-- מִבְּטָח, בְּאֲדָם.
(ט) טוב, לַחֲסוֹת בַּיהוָה-- מִבְּטָח, בְּנֹדִיבִים.
(י) כָּל-גּוֹיִם סָבְבוּנִי; בְּשֵׁם יְהוָה, כִּי אֲמִילֵם.
(יא) סְבוּנִי גַם-סָבְבוּנִי; בְּשֵׁם יְהוָה, כִּי אֲמִילֵם.
(יב) סְבוּנִי כְדַבְּרוּרִים-- דַּעְכוּ, כְּאֵשׁ קוֹצִים; בְּשֵׁם יְהוָה, כִּי אֲמִילֵם.
(יג) דַּחַח דְּחִיתֵנִי לְנֶפֶל; וַיְהוֶה עֲזָרְנִי.
(יד) עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה; וַיְהִי-לִי, לִישׁוּעָה.
(טו) קוֹל, רִנָּה וַיִּשְׁוַעַה--בְּאֶהְלִי צְדִיקִים; יָמִין יְהוָה, עֲשֵׂה חֵיל.
(טז) יָמִין יְהוָה, רוֹמְמָה; יָמִין יְהוָה, עֲשֵׂה חֵיל.
(יז) לֹא-אֲמוֹת כִּי-אֶחְיֶה; וְאֶסְפֹּר, מַעֲשֵׂי יְהוָה.
(יח) יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה; וְלִפְנוֹת, לֹא נִתְּנִי.
(יט) פִּתְחוּ-לִי שַׁעַר-צְדָק; אֲבֹא-בָם, אֲוֹדֶה יְהוָה.
(כ) זֶה-הַשַּׁעַר לַיהוָה; צְדִיקִים, יְבֹאוּ בוֹ.
(כא) אֲוֹדֶה, כִּי עֲנִיתֵנִי; וַתְּהִי-לִי, לִישׁוּעָה.
(כב) אֲבֹן, מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים-- הִתְּהַ, לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
(כג) מֵאֵת יְהוָה, הִתְּהַ דָּאת; הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
(כד) זֶה-הַיּוֹם, עֲשֵׂה יְהוָה; נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.
(כה) אֲנָא יְהוָה, הוֹשִׁיעָה נָא; אֲנָא יְהוָה, הַצְּלִיחָה נָא.
(כו) בְּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְהוָה; בְּרַכְנוּכֶם, מִבֵּית יְהוָה.
(כז) אֵל, יְהוָה--וְנֶאֱרָ לָנוּ: אֲסִרוּ-חַג בְּעֵבְתֵיכֶם--עַד קַרְנוֹת, הַמְּזֻבָּח.
(כח) אֵלֵי אֲתָה וְאֲוֹדֶךָ; אֱלֹהֵי, אֲרוֹמְמֶךָ.
(כט) הודו ליהנה כי-טוב: כי לעולם חסדו.

מזמור 119

- (א) אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי-דֶרֶךְ-- הַחֲלָכִים, בְּתוֹרַת יְהוָה.
(ב) אֲשֶׁרִי, נִצְרֵי עֲדוֹתָיו ; בְּכָל-לֵב יִדְרְשׁוּהוּ.
(ג) אֵף, לֹא-פָעְלוּ עוֹלָה ; בְּדַרְכָּיו הִלְכוּ.
(ד) אַתָּה, צוֹיַתָּה פְּקוּדֵיךְ-- לְשֹׁמֵר מֵאֵד.
(ה) אַחֲלִי, וַיִּכְנֹו דַרְכֵי-- לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ.
(ו) אֲזוּ לֹא-אֲבוֹשׁ-- בְּהִבֵּיטִי, אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ.
(ז) אוֹדְךָ, בִּישׁוֹר לִבִּי-- בְּלִמְדֵי, מִשְׁפָּטֵי צְדָקָתְךָ.
(ח) אֶת-חֻקֶיךָ אֲשֶׁמֹר ; אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-מֵאֵד.
(ט) בְּמָה יִזְכָּה-נַעַר, אֶת-אֲרָחוֹ-- לְשֹׁמֵר, כְּדַבְּרֶךָ.
(י) בְּכָל-לִבִּי דִרְשָׁתִיךָ ; אֶל-תִּשְׁגָּנִי, מִמִּצְוֹתֶיךָ.
(יא) בְּלִבִּי, צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ-- לְמַעַן, לֹא אֶחְטֵא-לָךְ.
(יב) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה-- לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ.
(יג) בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֶיךָ-- כָּל, מִשְׁפָּטֵי-פִיךָ.
(יד) בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי-- פֶּעַל כָּל-הַיּוֹם.
(טו) בְּפִקּוּדֵיךָ אֲשִׁיחָה ; וְאֲבִיטָה, אֲרֻחֹתֶיךָ.
(טז) בְּחֻקֹתֶיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע ; לֹא אֲשַׁכַּח דַּבְּרֶךָ.
(יז) גָּמַל עַל-עֲבֹדְךָ אַחִיָּה ; וְאֲשַׁמְרָה דַּבְּרֶךָ.
(יח) גַּל-עֵינֵי וְאֲבִיטָה-- נִפְלְאוֹת, מִתּוֹרֹתֶיךָ.
(יט) גַּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ ; אֶל-תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי, מִצְוֹתֶיךָ.
(כ) גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה-- אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-עֵת.
(כא) גְּעַרְתָּ, זְדִים אֲרוּרִים-- הַשָּׂגִים, מִמִּצְוֹתֶיךָ.
(כב) גַּל מַעֲלִי, חֲרַפָּה וְבוֹז : פִּי עֲדוֹתֶיךָ נִצְרָתִי.
(כג) גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים, בִּי נִדְּבָרוּ-- עֲבֹדְךָ, יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶיךָ.
(כד) גַּם-עֲדוֹתֶיךָ, שִׁעֲשָׁעִי-- אֲנִשִּׁי עֲצָתִי.
(כה) דְּבָקָה לְעֵפֶר נִפְשִׁי ; חִינִי, כְּדַבְּרֶךָ.
(כו) דַּרְכֵי סִפְרֹתֶיךָ, וַתַּעֲנֵנִי ; לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ.
(כז) דֶּרֶךְ-פִּקּוּדֵיךָ הִבִּינֵנִי ; וְאֲשִׁיחָה, בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.

- כח) דלפה נפשי, מתוּגה; קימני, כדברך.
- כט) דרך-שקר, הסר ממני; ותורתך חניני.
- ל) דרך-אמונה בחרתי; משפטיך שויתי.
- לא) דבקתי בעדותיך; יהוה, אל-תבישני.
- לב) דרך-מצותיך ארוץ; פי תרחיב לפי.
- לג) הורני יהוה, דרך חסיד; ואצרנה עקב.
- לד) הבינני, ואצרה תורתך; ואשמרנה בכל-לב.
- לה) הדריכני, בנתיב מצותיך; פי-בו חפצתי.
- לו) הט-לבי, אל-עדוּתיך; ואל אל-בצע.
- לז) העבר עיני, מראות שוא; בדרכך חניני.
- לח) הקם לעבדך, אמרתך-- אשר, ליראתך.
- לט) העבר חרפתי, אשר יגרתני; פי משפטיך טובים.
- מ) הנה, תאבתי לפקדין; בצדקתך חניני.
- מא) ויבאני חסדך יהוה; תשועתך, כאמרתך.
- מב) ואענה חרפי דבר; פי-בטחתי, בדברך.
- מג) ואל-תצל מפי דבר-אמת עד-מאד; פי למשפטיך, יחלתי.
- מד) ואשמרה תורתך תמיד-- לעולם ועד.
- מה) ואתהלכה ברחבה; פי פקדין דרשתי.
- מו) ואדברה בעדוּתיך, נגד מלכים; ולא אבוש.
- מז) ואשתעשע במצותיך, אשר אהבתי.
- מח) ואשא-כפי--אל-מצותיך, אשר אהבתי; ואשיחה בחסידך.
- מט) זכר-דבר, לעבדך-- על, אשר יחלתיני.
- נ) זאת נחמתי בעיני; פי אמרתך חיתני.
- נא) זדים, הליצני עד-מאד; מתורתך, לא נטיתי.
- נב) זכרתי משפטיך מעולם יהוה; ואתנחם.
- נג) זלעפה אחזתני, מרשעים-- עזבי, תורתך.
- נד) זמרות, היו-לי חסידך-- בבית מגורי.
- נה) זכרתי בלילה שמך יהוה; ואשמרה, תורתך.
- נו) זאת היתה-לי; פי פקדין נצרתני.
- נז) חלקי יהוה אמרתני-- לשמר דברך.

- נח) חליתי פניך בכל-לב; חנני, פאמרתך.
- נט) חשבתני דרכי; ואשיבה רגלי, אל-עדתיך.
- ס) חשתי, ולא התמהמהתי-- לשמר, מצותיך.
- סא) חבלי רשעים עונני; תורתך, לא שכחתי.
- סב) חצות-לילה--אקום, להודות לך: על, משפטי צדקך.
- סג) חבר אני, לכל-אשר יראוך; ולשמרי, פקודיך.
- סד) חסדך יחנה, מלאה הארץ; חקיך למדני.
- סה) טוב, עשית עם-עבדך-- יחנה, בדברך.
- סו) טוב טעם ודעת למדני: כי במצותיך האמנתי.
- סז) טרם אענה, אני שגג; ועתה, אמרתך שמרתי.
- סח) טוב-אתה ומטיב; למדני חקיך.
- סט) טפלו עלי שקר ודים; אני, בכל-לב אצר פקודיך.
- ע) טפש כחלב לבם; אני, תורתך שעשעתי.
- עא) טוב-לי כי-עניתי-- למען, אלמד חקיך.
- עב) טוב-לי תורת-פיך-- מאלפי, זהב וכסף.
- עג) ידוך עשויני, ויכונוני; הבינני, ואלמדה מצותיך.
- עד) יראיך, יראוני וישמחו: כי לדברך יחלתי.
- עה) ידעתי יחנה, כי-צדק משפטיך; ואמונה, עניתני.
- עו) יהי-נא חסדך לנחמני-- פאמרתך לעבדך.
- עז) יבאוני רחמיך ואחיה: כי-תורתך, שעשעי.
- עח) יבשו ודים, כי-שקר עותוני; אני, אשיח בפקודיך.
- עט) ישבו לי יראיך; וידעו (וידעי), עדתיך.
- פ) יהי-לבי תמים בחקיך-- למען, לא אבוש.
- פא) קלתה לתשועתך נפשי; לדברך יחלתי.
- פב) קלו עיני, לאמרתך-- לאמר, מתי תנחמני.
- פג) כי-הייתי, פנאד בקיטור-- חקיך, לא שכחתי.
- פד) כמה ימי-עבדך; מתי תעשה ברדפי משפט.
- פה) פרו-לי ודים שיחות-- אשר, לא כתורתך.
- פו) כל-מצותיך אמונה; שקר רדפוני עזרני.
- פז) פמעט, כלוני בארץ; ואני, לא-עזבתי פקדיך.

- פח) כְּחֹסֶדְךָ חַיִּי ; וְאַשְׁמְרָה, עֲדוּת פִּיךָ.
- פט) לְעוֹלָם יְהוָה-- דְּבַרְךָ, נֶצֶב בְּשָׁמַיִם.
- צ) לְדֹר וָדֹר, אֲמוּנָתְךָ ; כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ, וְתַעֲמֹד.
- צא) לְמִשְׁפָּטֶיךָ, עֲמְדוּ הַיּוֹם : כִּי הִכַל עֲבָדֶיךָ.
- צב) לִוְלֵי תוֹרָתְךָ, שְׁעִשְׁעֵי-- אֲזוּ, אֲבֹדְתִי בְּעֵינַי.
- צג) לְעוֹלָם, לֹא-אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ : כִּי בָּם, חַיִּיתִנִּי.
- צד) לָךְ-אֲנִי, הוֹשִׁיעֵנִי : כִּי פְקוּדֶיךָ דְרָשְׁתִּי.
- צה) לִי קוּוּ רְשָׁעִים לְאֲבֹדְנִי ; עֲדֹתֶיךָ, אֲתַבּוֹנֶן.
- צו) לְכָל-תַּכְלָה, רֵאִיתִי קָץ ; רַחֲמֶה מִצּוֹתֶיךָ מֵאֵד.
- צז) מֶה-אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ : כָּל-הַיּוֹם, הִיא שִׁיחַתִּי.
- צח) מֵאִיבִי, תַּחֲכַמְנֵי מִצּוֹתֶיךָ : כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי.
- צט) מִכָּל-מַלְמְדֵי הַשְּׂכֵלְתִי : כִּי עֲדוֹתֶיךָ, שִׁיחָה לִי.
- ק) מִזְקָנִים אֲתַבּוֹנֶן : כִּי פְקוּדֶיךָ נִצְרָתִי.
- קא) מִכָּל-אֲרֹחַ רֶעַ, כְּלֹאתִי רָגְלִי-- לְמַעַן, אֲשַׁמֵּר דְּבַרְךָ.
- קב) מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִי : כִּי-אֶתָּה, הוֹרֵתִנִּי.
- קג) מֶה-נִּמְלְצוּ לְחַכִּי, אִמְרָתְךָ-- מִדְּבַשׁ לִפִּי.
- קד) מִפְּקוּדֶיךָ אֲתַבּוֹנֶן ; עַל כֵּן, שָׁנֵאתִי כָּל-אֲרֹחַ שֶׁקָּר.
- קה) נִר-לְרָגְלִי דְבַרְךָ ; וְאוֹר, לְנִתְיָבְתִי.
- קו) נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה-- לְשֹׁמֵר, מִשְׁפָּטִי צְדָקְךָ.
- קז) נִעֲנִיתִי עַד-מֵאֵד ; יְהוָה, חַיִּי כִּדְבַרְךָ.
- קח) נִדְבוֹת פִּי, רָצָה-נָא יְהוָה ; וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי.
- קט) נִפְשִׁי בְּכַפִּי תַמִּיד ; וְתוֹרָתְךָ, לֹא שָׁכַחְתִּי.
- קי) נִתְּנוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי ; וּמִפְּקוּדֶיךָ, לֹא תַעֲיִתִי.
- קיא) נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם : כִּי-שָׁשׂוֹן לְבִי הִמָּה.
- קיב) נְטִיתִי לְבִי, לַעֲשׂוֹת חֲסִיד-- לְעוֹלָם עֶקֶב.
- קיג) סַעֲפִים שָׁנֵאתִי ; וְתוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי.
- קיד) סִתְרִי וּמַגִּנִּי אֶתָּה ; לְדְבַרְךָ יִחַלְתִּי.
- קטו) סוּרוּ-מִמֶּנִּי מְרַעִים ; וְאַצְרָח, מִצּוֹת אֱלֹהֵי.
- קטז) סִמְכַנִּי כְּאִמְרָתְךָ וְאַחֲזִיחַ ; וְאֶל-תְּבִישֵׁנִי, מִשְׁבְּרִי.
- קיז) סִעַדְנִי וְאַנְשַׁעָה ; וְאַשְׁעָה בְּחֻסְךָ תַמִּיד.

קיח) סלית, כל-שוגים מחקינ; כי-שקר, תרמיתם.
 קיט) סגים--השבת כל-רשעי-ארץ; לכו, אהבתי עדתינ.
 קכ) סמר מפחדך בשרי; וממשפטין יראתי.
 קכא) עשיתי, משפט וצדק; בל-תניחני, לעשקי.
 קכב) ערב עבדך לטוב; אל-יעשקני זדים.
 קכג) עיני, פלו לישועתך; ולאמרת צדקך.
 קכד) עשה עם-עבדך כחסדך; וחקינ למדיני.
 קכה) עבדך-אני הבינני; ואדעה, עדתינ.
 קכו) עת, לעשות ליהנה-- הפרו, תורתך.
 קכז) על-כו, אהבתי מצותינ-- מזהב ומפז.
 קכח) על-כו, כל-פקודי כל ישרתי; כל-ארח שקר שנאתי.
 קכט) פלאות עדותינ; על-כו, נצרתם נפשי.
 קל) פתח דברינ יאיר; מבין פתיים.
 קלא) פי-פערתני, ואשאפה; כי למצותינ יאבתי.
 קלב) פנה-אלי וחנני-- כמשפט, לאהבי שמך.
 קלג) פעמי, הכו באמרתך; ואל-תשלט-בי כל-און.
 קלד) פדני, מעשק אדם; ואשמרה, פקודינ.
 קלה) פנינ, האר בעבדך; ולמדני, את-חקינ.
 קלו) פלגי-מים, ירדו עיני-- על, לא-שמרו תורתך.
 קלז) צדיק אפה יהנה; וישר, משפטין.
 קלח) צוית, צדק עדתינ; ואמונה מאד.
 קלט) צמתתני קנאתי; כי-שכחו דברינ צרי.
 קמ) צרופה אמרתך מאד; ועבדך אהבה.
 קמא) צעיר אנכי ונבזה; פקדינ, לא שכחתי.
 קמב) צדקתך צדק לעולם; ותורתך אמת.
 קמג) צר-ומצוק מצאוני; מצותינ, שעשעי.
 קמד) צדק עדותינ לעולם; הבינני ואחיה.
 קמה) קראתי בכל-לב, ענני יהנה; חקינ אצרה.
 קמו) קראתינ הושיעני; ואשמרה, עדתינ.
 קמז) קדמתי בנשף, ואשועה; לדברינ (לדברינ) יחלתי.

קמח קדמו עיני, אשמרות-- לשיח, באמרתך.
קמט קולי, שמעה כחסדך; יהנה, כמשפטך חייני.
קנ קרבו, רדפי זמה; מתורתך רחוק.
קנא קרוב אתה יהנה; וכל-מצותיך אמת.
קנב קדם נדעתי, מעדתיך: כי לעולם יסדתם.
קנג ראה-עניי וחלצני: כי-תורתך, לא שכחתי.
קנד ריבה ריבי, וגאלני; לאמרתך חייני.
קנה רחוק מרשעים ישועה: כי חקיך, לא דרשו.
קנו רחמין רבים יהנה; כמשפטך חייני.
קנז רבים, רדפי וצרי; מעדותיך, לא נטיתי.
קנח ראיתי בגדים, ואתקוטטה-- אשר אמרתך, לא שמרו.
קנט ראה, כי-פקודיך אהבתי; יהנה, כחסדך חייני.
קס ראש-דברך אמת; ולעולם, כל-משפט צדקך.
קסא שרים, רדפוני חנם; ומדבריך (ומדברך), פחד לבי.
קסב שש אנכי, על-אמרתך-- כמוצא, שלל רב.
קסג שקר שנאתי, נאתעבה; תורתך אהבתי.
קסד שבע ביום, הללתיך-- על, משפטי צדקך.
קסה שלום רב, לאהבי תורתך; ואין-למו מכשול.
קסו שברתי לישועתך יהנה; ומצותיך עשיתי.
קסז שמרה נפשי, עדתיך; ואהבם מאד.
קסח שמרתי פקודיך, ועדתיך: כי כל-דרכי נגדך.
קסט תקרב רנתי לפניך יהנה; כדברך הביניני.
קע תבוא תחנתי לפניך; באמרתך, הצילני.
קעא תבענה שפתי תהלה: כי תלמדני חקיך.
קעב תעו לשוני, אמרתך: כי כל-מצותיך צדק.
קעג תחי-יך לעזרני: כי פקודיך בחרתי.
קעד תאבתי לישועתך יהנה; ותורתך, שעשעי.
קעה תחי-נפשי, ותהללך; ומשפטך יעזרני.
קעו תעיתי-- כשה אבד, בקש עבדך: כי מצותיך, לא שכחתי.

מזמור 120

- (א) שיר, המעלות: אל-יהנה, בצרחה לי-- קראתי, ויעניי.
(ב) יהנה--הצילה נפשי, משפת-שקר: מלשון רמיה.
(ג) מה-יתן לך, ומה-יסיף לך-- לשון רמיה.
(ד) חצי גבור שנונים; עם, נחלי רתמים.
(ה) אוה-לי, כי-גרתו משך; שכנתי, עם-אהלי קדר.
(ו) רבת, שכנה-לה נפשי-- עם, שונא שלום.
(ז) אני-שלום, וכי אדבר; המה, למלחמה.

מזמור 121

- (א) שיר, למעלות: אשא עיני, אל-ההרים-- מאון, נבא עזרי.
(ב) עזרי, מעם יהנה-- עשה, שמים וארץ.
(ג) אל-יתן למוט רגלך; אל-ינום, שמך.
(ד) הנה לא-ינום, ולא יישן-- שומר, ישראל.
(ה) יהנה שמך; יהנה צלך, על-יד ימינך.
(ו) יומם, השמש לא-יכבה; וירח בלילה.
(ז) יהנה, ישמך מכל-רע: ישמר, את-נפשך.
(ח) יהנה, ישמר-צאתך ובואך-- מעתה, ועד-עולם.

מזמור 122

- (א) שיר המעלות, לדוד: שמחתי, באמרים לי-- בית יהנה גלך.
(ב) עמדות, היו רגלינו-- בשערך, ירושלים.
(ג) ירושלים הבנויה-- כעיר, שחברה-לה יחדו.
(ד) ששם עלו שבטים, שבטי-נה--עדות לישראל: להדות, לשם יהנה.
(ה) כי שמח, נשבו כסאות למשפט: כסאות, לבית דוד.
(ו) שאלו, שלום ירושלים; ישליו, אהבך.
(ז) יהי-שלום בחילך; שלוח, בארמנותיך.
(ח) למען, אחי ורעי-- אדברה-נא שלום בך.
(ט) למען, בית-יהנה אלהינו-- אבקשה טוב לך.

מזמור 123

- (א) שיר, המעלות: אלֵיךָ, נְשֹׂאתי אֶת-עֵינַי-- הִישָׁבִי, בְּשָׁמַיִם.
- (ב) הִנֵּה כְּעֵינַי עֲבָדִים, אֶל-יַד אֲדוֹנֵיהֶם-- כְּעֵינַי שִׁפְחָה, אֶל-יַד גְּבֻרָתָהּ: כִּן עֵינַי, אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-- עַד, שְׂיִחַנְנוּ.
- (ג) חֲנִנוּ יְהוָה חֲנִנוּ: כִּי-רַב, שָׁבַעְנוּ בּוֹ.
- (ד) רַבַּת, שְׁבַעַה-לָּהּ נַפְשֵׁנוּ: הִלַּעַג הַשָּׂאֲנָנִים; הַבּוֹז, לַגַּאֲיוֹנִים (לְגַאֲי יוֹנִים).

מזמור 124

- (א) שיר המעלות, לְדָוִד: לִוְלֵי יְהוָה, שֶׁהִיָּה לָנוּ-- יֹאמֶר-נָא, יִשְׂרָאֵל.
- (ב) לִוְלֵי יְהוָה, שֶׁהִיָּה לָנוּ-- בְּקוֹם עֲלִינוּ אֲדָם.
- (ג) אַזִּי, חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ-- בַּחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ.
- (ד) אַזִּי, הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ-- נַחֲלָה, עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ.
- (ה) אַזִּי, עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ-- הַמַּיִם, הַזִּידוֹנִים.
- (ו) בְּרוּךְ יְהוָה-- שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף, לְשִׁנְיָהִם.
- (ז) נַפְשֵׁנוּ-- כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה, מִפַּח יוֹקְשִׁים: הַפַּח נִשְׁבֵּר, וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ.
- (ח) עֲזָרְנוּ, בְּשֵׁם יְהוָה-- עֲשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

מזמור 125

- (א) שיר, המעלות: הַבְּטָחִים בִּיהוָה-- כְּהַר-צִיּוֹן לֹא-יִמוּט, לְעוֹלָם יֵשֵׁב.
- (ב) יְרוּשָׁלַם-- הָרִים, סָבִיב לָהּ: נִיהוּהָ, סָבִיב לְעַמּוֹ-- מַעֲתָהּ, וְעַד-עוֹלָם.
- (ג) כִּי לֹא יִנוּחַ, שְׁבֵט הַרְשָׁע-- עַל, גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים: לְמַעַן, לֹא-יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם.
- (ד) הִיטִיבָה יְהוָה, לְטוֹבִים; וְלִישָׁרִים, בְּלִבּוֹתָם.
- (ה) וְהַמַּטִּים עֲקֻלְקוֹתָם-- יוֹלִיכֶם יְהוָה, אֶת-פְּעָלֵי הָאָנוּן: שְׁלוֹם, עַל-יִשְׂרָאֵל.

מזמור 126

- (א) שיר, המעלות: בְּשׁוּב יְהוָה, אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן-- הִינּוּ, כַּחֲלָמִים.
- (ב) אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחוֹק, פִּינוּ-- וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה: אִזּוּ, יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם-- הַגְּדִיל יְהוָה, לַעֲשׂוֹת עִם-אֶלֶּה.
- (ג) הַגְּדִיל יְהוָה, לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ-- הִינּוּ שְׂמֵחִים.
- (ד) שׁוֹבָה יְהוָה, אֶת-שְׁבוֹתֵנוּ (שְׁבִיתָנוּ)-- כְּאִפְרַיִם בְּנֶגֶב.
- (ה) הַזִּרְעִים בְּדַמְעָה-- בְּרִנָּה יִקְצְרוּ.
- (ו) הַלּוֹךְ יַלְד, וּבְכָה-- נִשָּׂא מִשֶׁךְ-הַזֶּרַע: בִּא-בִּא בְּרִנָּה-- נִשָּׂא, אֶלְמֹתָיו.

מזמור 127

א) שיר המעלות, לשלמה: אם-יהנה, לא-יבנה בית-- שוא עמלו בוניו בו; אם-יהנה לא-ישמר-עיר, שוא שקד שומר.

ב) שוא לכס משכימי קום, מאחרי-שבת--אכלי, לחם העצבים; כן יתן לידידו שוא.

ג) הנה נחלת יהנה בנים: שָׁכַר, פְּרִי הַבֶּטֶן.

ד) פְּחָצִים בְּיַד-גְּבוּר-- כֹּן, בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

ה) אֲשֶׁרֵי הַגֶּבֶר-- אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת-אֲשַׁפְּתוֹ, מֵהֶם: לֹא-יבֹשׁוּ-- כִּי-יִדְבְּרוּ אֶת-אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר.

מזמור 128

א) שיר, המעלות: אֲשֶׁרֵי, כֹּל-יִרְאֵהוּ-- הַהֶלֶךְ, בַּדְּרָכָיו.

ב) יִגִּיעַ כַּפְּיִךְ, כִּי תֵאָכֵל; אֲשֶׁרֵיךְ, וְטוֹב לְךָ.

ג) אֲשַׁתְּךָ, כַּנֶּפֶס פְּרִיָּה-- בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ: בְּנִיךָ, כַּשְׂתְּלֵי זֵיתִים-- סִבִּיב, לְשִׁלְחָנְךָ.

ד) הִנֵּה כִּי-כֹן, יִבְרַךְ גְּבֶר-- יִרְאֵהוּ.

ה) יִבְרַכְךָ יְהוָה, מִצִּיּוֹן: וּרְאֵה, בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם--כֹּל, יְמֵי חַיֶּיךָ.

ו) וּרְאֵה-בָנִים לְבְנֶיךָ: שְׁלוֹם, עַל-יִשְׂרָאֵל.

מזמור 129

א) שיר, המעלות: רַבַּת, צָרּוּנִי מִנְּעוּרֵי-- יֹאמֶר-נָא, יִשְׂרָאֵל.

ב) רַבַּת, צָרּוּנִי מִנְּעוּרֵי; גַם, לֹא-יִכְלוּ לִי.

ג) עַל-גְּבִי, חָרְשׁוּ חֲרָשִׁים; הָאֲרִיכוּ, לַמַּעֲנוֹת (לְמַעֲנִיתֶם).

ד) יְהוָה צַדִּיק; קֶצֶץ, עֲבוֹת רְשָׁעִים.

ה) יִבֹּשׁוּ, וַיִּסְגּוּ אַחֲרֵי-- כֹּל, שְׂנְאֵי צִיּוֹן.

ו) יִהְיוּ, כַּחֲצִיר גֹּזֹת-- שִׁקְדָּמֹת שֶׁלֶף יִבֹּשׁ.

ז) שְׁלֵא מֵלֵא כַּפּוֹ קוֹצֵר; וַחֲצִנּוּ מְעַמָּר.

ח) וְלֹא אָמְרוּ, הַעֲבָרִים-- בְּרַבַּת-יְהוָה אֲלֵיכֶם; בְּרַכְּנוּ אֶתְכֶם, בְּשֵׁם יְהוָה.

מזמור 130

א) שיר המעלות: מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה.

ב) אֲדַנִּי, שְׁמַעַה בְּקוֹלִי: תַּהֲיִינָה אַזְנוֹתֶיךָ, כִּשְׁבוֹת-- לְקוֹל, תַּחֲנוּנֵי.

ג) אם-עוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְהוָה-- אֲדַנִּי, מִי עֲמַד.

ד) כִּי-עַמֶּנְךָ הִסְלִיחָה-- לַמַּעַן, תִּנְרָא.

ה) קוֹיֵתִי יְהוָה, קוֹתֵה נַפְשִׁי; וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי.

ו) נַפְשִׁי לֹא-דָנִי-- מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר, שְׁמָרִים לְבַקֵּר.

ז) יַחַל יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוָה: כִּי-עַם-יְהוָה הִחְסָד; וְהִרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת.

ח) וְהוּא, יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל-- מִכָּל, עֲוֹנוֹתָיו.

מְזֻמּוֹר 131

א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד: יְהוָה, לֹא-גָבַהּ לְבִי-- וְלֹא-רָמּוּ עֵינַי; וְלֹא-הִלַּכְתִּי, בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמְּנִי.

ב) אִם-לֹא שׁוֹיֵתִי, וְדוֹמַמְתִּי-- נַפְשִׁי: כְּגֹמֶל, עָלַי אִמוּ; כְּגֹמֶל עָלַי נַפְשִׁי.

ג) יַחַל יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוָה-- מַעֲתָה, וְעַד-עוֹלָם.

מְזֻמּוֹר 132

א) שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: זְכוֹר-יְהוָה לְדָוִד-- אֵת, כָּל-עֲנוֹתוֹ.

ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לִיהוָה; נָדַר, לְאֲבִיר יַעֲקֹב.

ג) אִם-אָבִא, בְּאֵהָל בֵּיתִי; אִם-אֶעֱלֶה, עַל-עַרְשׂ יִצְחָק.

ד) אִם אֶתֵּן שְׁנֵת לְעֵינַי; לַעֲפַפִּי תִּנּוּמָה.

ה) עַד-אֲמַצָּא מְקוֹם, לִיהוָה; מִשְׁכָּנֹת, לְאֲבִיר יַעֲקֹב.

ו) הִנֵּה-שָׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה; מִצְּאֲנוּהָ, בְּשֵׁדֵי-יַעַר.

ז) נְבוֹאָה לְמִשְׁכָּנֹתָיו; נִשְׁתַּחֲוֶה, לְהַדָּם רְגֵלָיו.

ח) קוֹמָה יְהוָה, לְמִנוּחֶתְךָ: אֵתָהּ, וְאֶרֶון עֲזָךְ.

ט) כִּהְנִיךָ יִלְבָּשׁוּ-צַדִּיק; וְחִסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ.

י) בְּעִבּוֹר, דָּוִד עֲבַדְךָ-- אֶל-תֵּשֵׁב, פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ.

יא) נִשְׁבַּע-יְהוָה, לְדָוִד אֱמֶת-- לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה: מִפְּרִי בִטְנֶךָ-- אִשִּׁית, לְכֶסֶף-לָךְ.

יב) אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ, בְּרִיתִי-- וְעַד־תִּי זוֹ, אֶלְמַדְם: גַּם-בְּנֵיהֶם עַד־עַד-- יִשְׁבוּ, לְכֶסֶף-לָךְ.

יג) כִּי-בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן; אֲנֹהּ, לְמוֹשֵׁב לוֹ.

יד) זֹאת-מְנוּחֹתִי עַד־עַד: פֹּה-אֲשֵׁב, כִּי אוֹתִיָּהּ.

טו) צִידָהּ, בְּרַךְ אֲבָרְךָ; אֲבִיוֹנִיָּהּ, אֲשַׁבֵּיעַ לְחֶם.

טז) וְכִהְנִיָּהּ, אֲלִבִּישׁ יִשְׁע; וְחִסִּידֶיָּהּ, רַגְלֵי יִרְנְנוּ.

יז) שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד; עֲרֻכְתִּי נֹר, לְמִשִּׁיחִי.

יח) אוֹיְבָיו, אֲלִבִּישׁ בִּשְׁת; וְעֵלְיוֹ, יַצִּיץ נִזְרוֹ.

מזמור 133

- (א) שיר המעלות, לדוד: הנה מה-טוב, ומה-נעים -- שבת אחים גם-יחד.
(ב) בשמן הטוב, על-הראש--לדוד, על-הזקן זקן-אֶהְרֹן: שִׁירָד, על-פי מדותיו.
(ג) כִּטְל־חֲרָמוֹן-- שִׁירָד, על-הררי ציון: כִּי שֵׁם צְנֹה יְהוָה, אֶת-הַבְּרָכָה--חַיִּים, עד-העולם.

מזמור 134

- (א) שיר, המעלות: הנה ברכו את-יהוה, כל-עבדי יהוה--העמדים בבית-יהוה, בלילות.
(ב) שְׁאוּ-יְדַכֵּם קִדְשׁ; וּבְרַכּוּ, אֶת-יְהוָה.
(ג) יְבָרְכֵךְ יְהוָה, מִצִּיּוֹן: עֲשֵׂה, שָׁמַיִם וְאָרֶץ.

מזמור 135

- (א) הִלְלוּ-יְהוָה: הִלְלוּ, אֶת-שֵׁם יְהוָה; הִלְלוּ, עַבְדֵי יְהוָה.
(ב) שְׁעֵמֻדִים, בְּבַיִת יְהוָה-- בַּחֲצֹרוֹת, בַּיֵּת אֱלֹהֵינוּ.
(ג) הִלְלוּ-יְהוָה, כִּי-טוֹב יְהוָה; זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ, כִּי נְעִים.
(ד) כִּי-יַעֲקֹב, בָּחַר לוֹ יְהוָה; יִשְׂרָאֵל, לְסִגְלוֹתוֹ.
(ה) כִּי אֲנִי יַדְעֵתִי, כִּי-גָדוֹל יְהוָה; וְאֲדַנִּינּוּ, מִכָּל-אֱלֹהִים.
(ו) כֹּל אֲשֶׁר-חִפֵּץ יְהוָה, עֲשֵׂה: בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ-- בַּיָּמִים, וְכָל-תְּהוֹמוֹת.
(ז) מַעֲלֵה נְשָׁאִים, מִקְצֵה הָאָרֶץ: בְּרַקִּים לְמִטֵּר עֲשֵׂה; מוֹצֵא-רוּחַ, מֵאוֹצְרוֹתָיו.
(ח) שֶׁהִפָּה, בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם-- מֵאֲדָם, עַד-בְּהֵמָה.
(ט) שְׁלַח, אוֹתוֹת וּמִפְתֵּיִם--בְּתוֹכֵךְ מִצְרַיִם: בְּפִרְעֹה, וּבְכָל-עַבְדָּיו.
(י) שֶׁהִפָּה, גּוֹיִם רַבִּים; וְהִרְגָה, מַלְכִים עֲצוּמִים.
(יא) לְסִיחוֹן, מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, וְלַעֲוֹג, מֶלֶךְ הַבְּשָׁן; וְלִכְלָל, מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן.
(יב) וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה-- נַחֲלָה, לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.
(יג) יְהוָה, שִׁמְךָ לְעוֹלָם; יְהוָה, זִכְרֵךְ לְדֹר-וְדֹר.
(יד) כִּי-יַדְיֹן יְהוָה עַמּוֹ; וְעַל-עַבְדָּיו, יִתְנַחֵם.
(טו) עֲצַבֵי הַגּוֹיִם, כִּסֹּף וְזָהָב; מַעֲשֵׂה, יְדֵי אָדָם.
(טז) פֶּה-לְהֵם, וְלֹא יַדְבְּרוּ; עֵינַיִם לְהֵם, וְלֹא יִרְאוּ.
(יז) אֲזֵנַיִם לְהֵם, וְלֹא יִאֲזִינוּ; אֵף, אִין-יֵשׁ-רוּחַ בְּפִיהֶם.
(יח) כְּמוֹהֶם, יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם-- כֹּל אֲשֶׁר-בְּטַח בָּהֶם.

יט) בית ישראל, ברכו את-יהנה; בית אהרן, ברכו את-יהנה.

כ) בית הלוי, ברכו את-יהנה; יראי יהנה, ברכו את-יהנה.

כא) ברוך יהנה, מציון-- שכן ירושלים: הללו-יה.

מזמור 136

א) הודו ליהנה פי-טוב: פי לעולם חסדו.

ב) הודו, לאלהי האלהים: פי לעולם חסדו.

ג) הודו, לאדני האדנים: פי לעולם חסדו.

ד) לעשה נפלאות גדלות לבדו: פי לעולם חסדו.

ה) לעשה השמים, בתבונה: פי לעולם חסדו.

ו) לרקע הארץ, על-המים: פי לעולם חסדו.

ז) לעשה, אורים גדלים: פי לעולם חסדו.

ח) את-השמש, לממשלת ביום: פי לעולם חסדו.

ט) את-הירח וכוכבים, לממשלות בלילה: פי לעולם חסדו.

י) למכה מצרים, בבכוריהם: פי לעולם חסדו.

יא) ויוצא ישראל, מתוכם: פי לעולם חסדו.

יב) ביד חזקה, ובזרוע נטויה: פי לעולם חסדו.

יג) לגזר ים-סוף, לגזרים: פי לעולם חסדו.

יד) והעביר ישראל בתוכו: פי לעולם חסדו.

טו) ונער פרעה וחילו בים-סוף: פי לעולם חסדו.

טז) למוליד עמו, במדבר: פי לעולם חסדו.

יז) למכה, מלכים גדלים: פי לעולם חסדו.

יח) ויהרג, מלכים אדירים: פי לעולם חסדו.

יט) לסיחון, מלך האמרי: פי לעולם חסדו.

כ) ולעוג, מלך הבשן: פי לעולם חסדו.

כא) ונתן ארצם לנחלה: פי לעולם חסדו.

כב) נחלה, לישראל עבדו: פי לעולם חסדו.

כג) שבשפלנו, זכר לנו: פי לעולם חסדו.

כד) ויפרקנו מצרינו: פי לעולם חסדו.

כה) נתן לחם, לכל-בשר: פי לעולם חסדו.

כו) הודו, לאל השמים: פי לעולם חסדו.

מזמור 137

- (א) על נהרות, בבל--שם ישבנו, גם-בכינו: בְּזָכְרֵנוּ, אֶת-צִיּוֹן.
(ב) על-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ-- תְּלִינוּ, כְּנִירוֹתֵינוּ.
(ג) כִּי שָׁם שָׂאלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ, דְּבָרֵי-שִׁיר-- וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה: שִׁירוּ לָנוּ, מִשִּׁיר צִיּוֹן.
(ד) אֵיךְ--נִשִּׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה: עַל, אֲדָמַת נָכָר.
(ה) אִם-אֶשְׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַם-- תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
(ו) תִּדְבֹק-לְשׁוֹנִי, לְחַפְי-- אִם-לֹא אֶזְכְּרֶכִי: אִם-לֹא אַעֲלֶה, אֶת-יְרוּשָׁלַם-- עַל, רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי.
(ז) זִכֹּר יְהוָה, לְבָנֵי אֲדוֹם-- אֶת, יוֹם יְרוּשָׁלַם: הֵאמְרִים, עָרוּ עָרוּ-- עַד, הִסְוֹד בָּהּ.
(ח) בַּת-בְּבֶל, הַשְּׂדוּדָה: אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם-לָךְ-- אֶת-גְּמוּלְךָ, שְׁגַמְלָתָ לָנוּ.
(ט) אֲשֶׁרִי, שִׁיאֲחֹז וְנִפֹּץ אֶת-עַלְלֶיךָ-- אֶל-הַסָּלַע.

מזמור 138

- (א) לְדוֹד: אֹדוֹךְ בְּכָל-לְבָבִי; נִגַּד אֱלֹהִים אֲזַמְרֶךָ.
(ב) אֲשֶׁתַּחֲנוּה אֶל-הֵיכַל קִדְשֶׁךָ, וְאֹדֶה אֶת-שְׁמֶךָ--עַל-חִסְדְּךָ וְעַל-אֲמִתְּךָ: כִּי-הִגְדַּלְתָּ עַל-כָּל-שְׁמַיִם, אִמְרַתְךָ.
(ג) בְּיוֹם קִרְאתִי, וַתַּעֲנֵנִי; תִּרְהַבְנִי בְּנִפְשֵׁי עֹז.
(ד) יוֹדוֹךְ יְהוָה, כָּל-מַלְכֵי-אֲרָץ: כִּי שָׁמְעוּ, אִמְרֵי-פִיךָ.
(ה) וַיִּשְׁירוּ, בְּדַרְכֵי יְהוָה: כִּי-גָדוֹל, כְּבוֹד יְהוָה.
(ו) כִּי-רַם יְהוָה, וְשָׁפַל יְרֵאָה; וְגִבְהָ, מִמְּרָחַק יִדְעֶה.
(ז) אִם-אֵלֶיךָ, בְּקָרֵב צָרָה-- תִּתְחַנֵּי: עַל אֵף אֵיבִי, תִּשְׁלַח יָדְךָ; וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ.
(ח) יְהוָה, יִגְמֹר בְּעַדִּי: יְהוָה, חִסְדְּךָ לְעוֹלָם; מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל-תִּתְרַף.

מזמור 139

- (א) לְמִנְצַח, לְדוֹד מִזְמוֹר: יְהוָה חִקְרָתִנִּי, וַתִּדְעֶה.
(ב) אֵתָה יְדַעְתָּ, שְׁבִתִי וְקוּמִי; בְּנִתְהָ לְרַעִי, מִכְּחוּק.
(ג) אֲרָחִי וְרַבְעֵי זְרִית; וְכָל-דַּרְכֵי הַסִּכְנֶתָה.
(ד) כִּי אֵין מְלָה, בְּלִשׁוֹנִי; הוּ יְהוָה, יְדַעְתָּ כְּלָהּ.
(ה) אַחֹר וְקִדָם צִרְתָּנִי; וַתִּשֶׁת עָלַי כִּפְכָהּ.
(ו) פְּלִאִיָה (פְּלִיאָה) דַּעַת מִמֶּנִּי; נִשְׁגְּבָה, לֹא-אוּכַל לָהּ.
(ז) אֲנָה, אֵלֶיךָ מְרוֹחֵךְ; וְאֲנָה, מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח.
(ח) אִם אֶסַק שְׁמַיִם, שָׁם אֵתָה; וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּגֶד.

- (ט) אָשאַ כּנפי-שָׁחַר; אָשְׁכָּנָה, בְּאַחֲרֵית יָם.
- (י) גַּם-שָׁם, יָדָךְ תִּנְחַנְּנִי; וְתֵאחֲזֹנִי יְמִינֶךָ.
- (יא) וְאָמַר, אַךְ-חֲשֵׁךְ יְשׁוּפְנִי; וְלִלְלָהּ, אֹר בְּעֵדְנִי.
- (יב) גַּם-חֲשֵׁךְ, לֹא-יַחֲשִׁיךְ מִמֶּנִּי: וְלִלְלָהּ, בַּיּוֹם יֵאִיר-- כַּחֲשִׁיכָהּ, כְּאוֹרָהּ.
- (יג) כִּי-אַתָּה, קִנִּיתָ כְּלִי־יָדַי; תִּסְכַּנֵּנִי, בְּבִטָּן אִמִּי.
- (יד) אֹדוּךְ-- עַל כִּי נִוְרָאוֹת, נִפְלִיתִי: נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיֶיךָ; וְנִפְשִׁי, יִדְעֵת מְאֹד.
- (טו) לֹא-נִכְחַד עֲצָמִי, מִמֶּנִּי: אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּסִתְּךָ; רִקְמָתִי, בְּתַחֲתִיּוֹת אֲרָץ.
- (טז) גְּלָמִי, כִּי אֵינוֹ עֵינַיִךְ, וְעַל-סִפְרֶךָ, כָּל־סִפְּתָיו יִפְתְּבוּ: גְּמִים יִצְרוּ; וְלֹא (וְלוֹ) אֶחָד בָּהֶם.
- (יז) וְלִי--מֵה-יָקָרוּ רַעֲיֶיךָ אֵל; מֵה עֲצָמוֹ, רֵאשִׁיָּהֶם.
- (יח) אֶסְפָּרֶם, מִחֹל יִרְבוֹן; הִקִּיצְתִּי, וְעוֹדִי עֹמֵךְ.
- (יט) אִם-תִּקְטֹל אֶלּוֹהַּ רִשְׁעִי; וְאֲנָשִׁי דָמִים, סוּרוּ מִנִּי.
- (כ) אֲשֶׁר יִמְרוּךְ, לְמִזְמָה; נְשׂוּא לְשׂוֹא עֲרִיךְ.
- (כא) הֲלוֹא-מִשְׁנֵאֵיךְ יִהְיֶה אֲשֶׁנָּא; וּבִתְקוּמָתִיךְ, אֶתְקוּסֹט.
- (כב) תִּכְלִית שְׁנֵאָה שְׁנֵאָתִים; לְאוֹיְבִים, הֵיוּ לִי.
- (כג) חִקְרֵנִי אֵל, וְדַע לִבִּי; בְּחִנְנִי, וְדַע שְׂרַעֲפִי.
- (כד) וַיִּרְאֵהָ, אִם-דָּרְךְ-עֲצָב בִּי; וַיִּנְחַנֵּנִי בְּדָרְךְ עוֹלָם.

מְזֻמּוֹר 140

- (א) לְמִנְצַחַת, מְזֻמּוֹר לְדָוִד.
- (ב) חֲלַצְנִי יְהוָה, מֵאֲדָם רָע; מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי.
- (ג) אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רַעוֹת בְּלִבָּם; כָּל-יּוֹם, יִגּוּרוּ מִלְחָמוֹת.
- (ד) שְׁנֵנוּ לְשׁוֹנִם, כְּמוֹ-נַחֲשׁ: חֲמַת עֲכָשׁוּב--תַּחַת שְׁפָתֵינוּ סָלָה.
- (ה) שְׁמַרְנִי יְהוָה, מִיַּד־רִשְׁעִי-- מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי: אֲשֶׁר חָשְׁבוּ, לְדַחוֹת פְּעָמֵי.
- (ו) טָמְנוּ גַאִים, פַּח לִי-- וְחִבְלִים, פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְגַד-מַעְגָּל; מִקְשִׁים שְׁתוּ-לִי סָלָה.
- (ז) אֲמַרְתִּי לַיהוָה, אֵלֵי אַתָּה; הֲאֵזִינָה יְהוָה, קוֹל תַּחֲנוּנָי.
- (ח) יְהוָה אֲדַנֵּי, עַז יְשׁוּעָתִי; סִכַּתָּה לְרֵאשִׁי, בַּיּוֹם נָשָׁק.
- (ט) אֵל-תִּתֵּן יְהוָה, מֵאַוְנֵי רִשְׁעִי; זָמְמוּ אֵל-תִּפְקֵן, יְרוּמוּ סָלָה.
- (י) רֵאשׁ מִסְבֵּי-- עֲמַל שְׁפָתֵינוּ יִכְסוּמוּ (יִכְסִימוּ).
- (יא) יִמִּיטוּ (יִמּוּטוּ) עֲלֵיהֶם, גְּחָלִים: בָּאֵשׁ יִפְלֹם; בְּמַהֲמֹרוֹת, בַּל-יִקוּמוּ.
- (יב) אִישׁ לְשׁוֹן, בַּל-יִכּוֹן בְּאֲרָץ: אִישׁ-חֲמָס רָע--יִצוּדְנוּ, לְמַדְחַפַּת.
- (יג) יִדְעֵת (יִדְעֵתִי)--כִּי-יַעֲשֶׂה יְהוָה, דִּין עֲנִי: מִשְׁפָּט, אֲבִינִים.
- (יד) אַךְ צְדִיקִים, יוֹדוּ לְשִׁמְךָ; יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל, אֶת-פְּנֵיֶיךָ.

מזמור 141

- (א) מזמור, לדוד: יהוה קראתני, חושה לי; האזינה קולי, בקראי-לך.
(ב) תכון תפילתי קטרת לפניך; משאת פפי, מנחת-ערב.
(ג) שיתה יהוה, שמרה לפי; נצרה, על-דל שפתי.
(ד) אל-תט-לבי לדבר רע, להתעולל עללות ברשע--את-אישים פעלי-און; ובל-אלחם, במנעמיהם.
(ה) יהלמני צדיק חסד, ויוכיחני--שמון ראש, אל-גני ראשי: כי-עוד ותפילתי, ברעותיהם.
(ו) נשמטו בידי-סלע, שפטיהם; ושמעו אמרי, כי נעמו.
(ז) כמו פלח ובקע בארץ-- נפזרו עצמינו, לפי שאול.
(ח) כי אליך, יהוה אדני עיני; בכה חסיתי, אל-תער נפשי.
(ט) שמרני--מידי פח, יקשו לי; ומקשות, פעלי און.
(י) יפלו במכמרכיו רשעים; יחד אנכי, עד-אעבור.

מזמור 142

- (א) משפיל לדוד; בהיותו במערה תפלה.
(ב) קולי, אל-יהוה אזעק; קולי, אל-יהוה אתחנן.
(ג) אשפך לפניו שיחי; צרתי, לפניו אגיד.
(ד) בהתעטף עלי, רוחי-- ואתה, נדעת נתיבתי: בארץ-זו אהלך-- טמנו פח לי.
(ה) הביט ימין, וראה-- ואין-לי מכיר: אבד מנוס ממני; אין דורש לנפשי.
(ו) זעקתי אליך, יהוה: אמרתי, אתה מחסי; חלקי, בארץ החיים.
(ז) הקשיבה, אל-רנתי-- כי-דלותי-מאד: הצילני מרדפי-- כי אמצו ממני.
(ח) הוציאה ממסגור, נפשי-- להודות את-שמך: בי, נכתרו צדיקים-- כי תגמל עלי.

מזמור 143

- (א) מזמור, לדוד: יהוה, שמע תפילתי-- האזינה אל-תחנוני; באמנתך ענני, בצדקתך.
(ב) ואל-תבוא במשפט, את-עבדך: כי לא-יצדק לפניך כל-חי.
(ג) כי רדף אויב, נפשי-- דכא לארץ, חיתי; הושבני במחשפים, כמתי עולם.
(ד) ותתעטף עלי רוחי; בתוכי, ישתומם לבי.
(ה) זכרתי זמים, מקדם-- הגיתי בכל-פעלך; במעשה ידך אשוחח.
(ו) פרשתי ידי אליך; נפשי, בארץ-עגיפה לך סלה.
(ז) מהר ענני, יהוה-- בלתה רוחי: אל-תסתר פניך ממני; ונמשלתי, עם-ירדי בור.

- ח) השמיעני בבקר, חסדך -- כי-בך בטחתי: הודיעני, דרך-זו אלך -- כי-אלך, נשאתי נפשי.
 ט) הצילני מאיבי יהוה -- אלך כסתי.
 י) למדני, לעשות רצונך -- כי-אתה אלוהי: רוחך טובה; תנחני, בארץ מישור.
 יא) למען-שמך יהוה תחניני; בצדקתך, תוציא מצרה נפשי.
 יב) ובחסדך, תצמיט איבי: והאבדת, כל-צרכי נפשי--כי, אני עבדך.

מזמור 144

- א) לדוד: ברוך יהוה, צורי -- המלמד ידי לקרב; ואצבעותי, למלחמה.
 ב) חסדי ומצודתי, משגבי ומפלטי-לי: מגני, ובו חסיתי; הרווד עמי תחתי.
 ג) יהוה--מה-אדם, ותדעהו: בן-אנוש, ותחשבהו.
 ד) אדם, להבל דמה; ימיו, כצל עובר.
 ה) יהוה, הט-שמך ותרד; גע בקרים ויעשנו.
 ו) ברוך ברק, ותפיצם; שלח חצית, ותהמם.
 ז) שלח ידך, ממרום: פצני והצילני, ממים רבים; מיד, בני נכר.
 ח) אשר פיהם, דבר-שוא; וימינם, ימין שקר.
 ט) אלהים--שיר חדש, אשיכה לך; בנגל עשור, אומרה-לך.
 י) הנותן תשועה, למלכים: הפוצה, את-דוד עבדו--מחרב רעה.
 יא) פצני והצילני, מיד בני-נכר: אשר פיהם, דבר-שוא; וימינם, ימין שקר.
 יב) אשר בנינו, כנטעים -- מגדלים בנעוריהם: בנותינו כזוית -- מחטבות, תבנית היכל.
 יג) מזונו מלאים -- מפיקים מזן, אל-זן: צאונו מאליפות, מרבות -- בחוצותינו.
 יד) אלופינו, מסבלים: אין-פרך, ואין יוצאת; ואין צנחה, ברחבתינו.
 טו) אשרי העם, שככה לו: אשרי העם, שיהוה אלהיו.

מזמור 145

- א) תהלה, לדוד: ארוממן אלוהי המלך; ואברכה שמך, לעולם ועד.
 ב) בכל-יום אברכך; ואהללה שמך, לעולם ועד.
 ג) גדול יהוה ומהלל מאד; ולגדלתו, אין חקר.
 ד) דור לדור, ישבח מעשך; וגבורתך יגידו.
 ה) הדר, כבוד הודך -- ודברי נפלאותך אשיחה.
 ו) יעזו נוראותך יאמרו; וגדלותך (וגדלתך) אספרנה.
 ז) זכר רב-טובך יביעו; וצדקתך ירננו.

- (ח) חנון ורחום יהוה; אך אפים, וגדל-חסד.
- (ט) טוב-יהוה לכל; ורחמיו, על-כל-מעשיו.
- (י) יודון יהוה, כל-מעשיו; וחסידין, יברכוכה.
- (יא) כבוד מלכותך יאמרו; וגבורתך ידברו.
- (יב) להודיע, לבני האדם--גבורתו; וכבוד, הדר מלכותו.
- (יג) מלכותך, מלכות כל-עלמים; וממשלתך, בכל-דור נדר.
- (יד) סומך יהוה, לכל-הנפלים; וזוקף, לכל-הכפופים.
- (טו) עיני-כל, אליך ישברו; ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו.
- (טז) פותח את-ידיך; ומשביע כל-חי רצון.
- (יז) צדיק יהוה, בכל-דרכיו; וחסיד, בכל-מעשיו.
- (יח) קרוב יהוה, לכל-קראיו-- לכל אשר יקראהו באמת.
- (יט) רצון-יראיו יעשה; ואת-שונעתם ישמע, ויושיעם.
- (כ) שומר יהוה, את-כל-אהביו; ואת כל-הרשעים ישמיד.
- (כא) תהלת יהוה, ידבר-פי; ויברך כל-בשר, שם קדשו--לעולם ועד.

מזמור 146

- (א) הללו-יה: הללי נפשי, את-יהוה.
- (ב) אהללה יהוה בחי; ואזמרה לאלהי בעודי.
- (ג) אל-תבטחו בנדיבים-- בן-אדם, שאין לו תשועה.
- (ד) תצא רוחו, ישב לאדמתו; ביום ההוא, אבדו עשתנותיו.
- (ה) אשרי--שאל יעקב בעזרו: שברו, על-יהוה אלהיו.
- (ו) עשה, שמים וארץ-- את-הים ואת-כל-אשר-בם; השמר אמת לעולם.
- (ז) עשה משפט, לעשוקים--נתן לחם, לרעבים; יהוה, מתיר אסורים.
- (ח) יהוה, פקח עורים--יהוה, זקף כפופים; יהוה, אהב צדיקים.
- (ט) יהוה, שמר את-גרים--יתום ואלמנה יעודד; ודרך רשעים יענת.
- (י) ימלך יהוה, לעולם-- אלהיך ציון, לדר נדר: הללו-יה.

מזמור 147

- (א) הללו-יה: כי-טוב, זמרה אלהינו-- פי-נעים, נאנה תהלה.
- (ב) בונה ירושלים יהוה; נדחי ישראל יכנס.
- (ג) הרפא, לשבורי לב; ומחבש, לעצבותם.

- (ד) מוֹנֵה מִסְפָּר, לְכוֹכְבִּים ; לְכֻלָּם, שְׁמוֹת יִקְרָא.
- (ה) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ ; לְתַבּוּנָתוֹ, אֵין מִסְפָּר.
- (ו) מְעוֹדָד עֲנוּיִם יְהוָה ; מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אֲרָץ.
- (ז) עָנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה ; זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר.
- (ח) הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם, בְּעָבִים-- הַמְכִּין לְאֲרָץ מָטָר; הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר.
- (ט) נוֹתֵן לְבִהמָה לַחֲמָה ; לְבָנֵי עֶרֶב, אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.
- (י) לֹא בְּגִבּוֹרַת הַסּוֹס יִחְפָּץ ; לֹא-בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה.
- (יא) רוּצָה יְהוָה, אֶת-יִרְאֵיו-- אֶת-הַמְּיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ.
- (יב) שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם, אֶת-יְהוָה ; הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן.
- (יג) כִּי-חֲזַק, בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ ; בְּרַךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ.
- (יד) הַשֵּׁם-גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם ; חֲלֵב חֲטִיִּם, יִשְׂבִיעֶךָ.
- (טו) הַשִּׁלַח אִמְרָתוֹ אֲרָץ ; עַד-מְהֵרָה, יְרוּץ דְּבָרוֹ.
- (טז) הַנִּתְּן שְׁלֵג כַּצֶּמֶר ; כַּפּוֹר, כַּאֲפֹר יַפְזֹר.
- (יז) מִשְׁלֵיךָ קָרְחוּ כַפְתִּיִם ; לִפְנֵי קָרְתוֹ, מִי יַעֲמֹד.
- (יח) יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם ; יֵשֶׁב רוּחוֹ, יִזְלוּ-מֵיִם.
- (יט) מַגִּיד דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב ; חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו, לְיִשְׂרָאֵל.
- (כ) לֹא עָשָׂה כּוֹן, לְכָל-גּוֹי-- וּמִשְׁפָּטִים בַּל-יַדְעוּם: הַלְלוּ-יְהוָה.

מְזֻמּוֹר 148

- (א) הִלְלוּ-יְהוָה: הִלְלוּ אֶת-יְהוָה, מִן-הַשָּׁמַיִם ; הַלְלוּהוּ, בְּמַרוֹמֵיִם.
- (ב) הַלְלוּהוּ כָל-מַלְאָכָיו ; הַלְלוּהוּ, כָּל-צַבָּאוֹ.
- (ג) הַלְלוּהוּ, שָׁמַשׁ וַיָּרַח ; הַלְלוּהוּ, כָּל-כוֹכְבֵי אוֹר.
- (ד) הַלְלוּהוּ, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם ; וְהַמַּיִם, אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם.
- (ה) יְהַלְלוּ, אֶת-שֵׁם יְהוָה : כִּי הוּא צִנָּה וַנִּבְרָאוּ.
- (ו) וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם ; חֵק-נֶתַן, וְלֹא יַעֲבוֹר.
- (ז) הִלְלוּ אֶת-יְהוָה, מִן-הָאֲרָץ-- תַּנְיִינִים, וְכָל-תְּהוֹמוֹת.
- (ח) אֵשׁ וּבָרָד, שְׁלֵג וְקִיטוֹר ; רוּחַ סַעֲרָה, עֹשֶׂה דְּבָרוֹ.
- (ט) הַהַרִים וְכָל-גְּבְעוֹת ; עַץ פְּרִי, וְכָל-אֲרָזִים.
- (י) חַחֲיָה וְכָל-בְּהֵמָה ; רֶמֶשׂ, וְצַפּוֹר כָּנָף.
- (יא) מַלְכֵי-אֲרָץ, וְכָל-לְאֻמִּים ; שָׂרִים, וְכָל-שֹׁפְטֵי אֲרָץ.

- (ב) בחורים וגם-בתולות ; זקנים, עם-נערים.
 (ג) יהללו, את-שם יהוה-- כי-נשגב שמו לבדו: הודו, על-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.
 (ד) ויָרֵם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהַלֵּה לְכָל-חֲסִידָיו--לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל, עם קרבו: הֵלְלוּ-יָהּ.

מזמור 149

- (א) הֵלְלוּ-יָהּ: שִׁירוּ לַיהוָה, שִׁיר חֲדָשׁ ; תְּהַלְתוּ, בְּקֹהַל חֲסִידִים.
 (ב) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו ; בְּנֵי-צִיּוֹן, וְגִילוּ בְּמִלְכָם.
 (ג) יֵהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוּל ; בְּתֹף וְכִנּוֹר, יִזְמְרוּ-לוֹ.
 (ד) כִּי-רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ ; יַפְאֵר עַנּוּיִם, בִּישׁוּעָה.
 (ה) יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד ; יִרְנְנוּ, עַל-מִשְׁכַּבֹּתָם.
 (ו) רוֹמְמוֹת אֵל, בְּגִרוֹנִם ; וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם.
 (ז) לַעֲשׂוֹת נִקְמָה, בְּגוֹיִם ; תּוֹכַחֹת, בְּלֹאמִים.
 (ח) לְאֶסֶר מַלְכֵיהֶם בְּזַקִּים ; וְנִכְבְּדֵיהֶם, בְּכַבְלֵי בְרָזֶל.
 (ט) לַעֲשׂוֹת בְּהֶם, מִשֶּׁפֶט פְּתוּב-- הַדֶּר הוּא, לְכָל-חֲסִידָיו: הֵלְלוּ-יָהּ.

מזמור 150

- (א) הֵלְלוּ-יָהּ: הֵלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ ; הֵלְלוּהוּ, בְּרִקְיעַ עֲזוֹ.
 (ב) הֵלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו ; הֵלְלוּהוּ, כְּרֵב גְּדֻלוֹ.
 (ג) הֵלְלוּהוּ, בְּתִקְעַ שׁוֹפָר ; הֵלְלוּהוּ, בְּנֶבֶל וְכִנּוֹר.
 (ד) הֵלְלוּהוּ, בְּתֹף וּמְחוּל ; הֵלְלוּהוּ, בְּמִנִּים וְעָגָב.
 (ה) הֵלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שֹׁמֵעַ ; הֵלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.
 (ו) כֹּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יָהּ : הֵלְלוּ-יָהּ.